14306

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR MADRAS 41

சிவமயம்.

சைவ சமய சமரச விளக்கம்.

முகவுரை.

சைவசமய மேசமயம் சமயாதீதப் பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவே மன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டா முத்திதருந்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே.

[தாயுமானவர்.

அறிவினு னுகுவதுண்டோ பிறிதினோய்
தன்னோய் போற்போற்றுக் கடை. [திருக்குறள்.

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. [திருமந்திரம்.

என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்கன்றி
என்போன் மணியினை யெய்தவொண்ணாதே. [திருமந்திரம்.

இச்சிறு புத்தகத்தில் திராவிட வேதாகம முதலிய நூல்களிலிருந்து திரட்டிச் சேர்த்திருக்கும் பாக்களைத் தனியே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய தற்குக் காரணம்.

(1) சர்வ சிருட்டிகளையும் படைத்து, அவைகளை நற்றாய் தந்தையி னும் பிரியமாக நேசித்துப் பாதுகாக்குங் கடவுளை வழிபட்டு அவரது திரு வடித்தாமரையை அடைவதற்கே மானிடஜென்மம் அருளப்பட்டதென்ற உண்மையை யுணர்ந்த நன்மக்களுள் மெய்பத்தியையும் மெய்யன்பையும மெய்ஞானத்தையும் பரவச்செய்தல்.

(2) நம்பினவர்களை ஏமாற்றித் தங்களுக்கு அடிமையாக்குவதையே பெருவிரதமென்று கைப்பிடித்திருக்கும் ஆரியர்கள் ஜாதிகளைப்பற்றிச் சொல்லும் அபத்தமான காரணத்தையும் கட்டையும், இந்நாட்டுச் சைவ ஆன்றோர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்பதை யெடுத்துக்காட்டி, இத் தென்னாட்டாரின்கேட்டுக்காக ஆரியர் பின்னினவலைக்குள் இனிமேலாவது நமது தமிழர்கள் மாட்டிக்கொள்ளாத வண்ணம் எச்சரிக்கை செய்தல்.

(3) நல்லொழுக்கமும் மெய்ப்பத்தியும் எவர்களிடத்து உளவோ, அவர்கள் கடவுளை வழிபடுவதற்கும், அவர்களிடம் மெய்யடியாருக்குரிய அன்பு பாராட்டுவதற்கும் யாதொரு தடையுஞ் செய்யாமல், இறைவனது திருவடியை அடைவதற்கு வேண்டிய உதவியை வித்தியாசமின்றி உயர்ந் தோர் என்று எண்ணப்படுவோர் அவர்கட்குச் செய்யவேண்டு மென்பதே மெய்ச் சைவர்களின் கொள்கை என்பதை விளக்கு வித்தல்.

(4) ஓர் கடவுள் வழிபாட்டையும், மனிதருக்குள் வித்தியாசமின்றி ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டுவதையும், தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்துதல் சமயத்தையறிந்த மேலோரின் கடமை என்பதையும், தங்கள் மதங்களே கற் பிக்கிறதென்று அயல் நாட்டு புறமதத்தார்கள் பிரசங்கித்து, மேல் ஜாதியா ரின் அசட்டையால் இந்நாட்டில் பிறந்து பரிதபிக்கும் பேதையர்களின் மன தைக்கவர்ந்து அவர்களைத் தங்கள் மதத்தைத் தழுவச்செய்வதை ஒழிக்க சைவ சமயிகளும் தங்கள் ஆன்றோர்களின் சித்தாந்ததிற்கு இணங்கி தமிழ் மக் களை சைவசமயானுசாரிகளாகும்படி செய்தல் வேண்டுமென்பதைப் புகட்டல்.

(5) நாநாதேசத்து ஆன்றோரின் மதிப்பில் ஏனைய சமயங்கள் எத் தகைய ஞானத்தையும் எத்தகைய கொள்கைகளையும் கற்பிக்கிறதின் பொருட்டு பெரிதென்று கருதப்படுகின்றனவோ அவைகள் எல்லாம் சைவசமயத்தில் அடங்கி உள்ளனவேயாம் என்பதைக்காட்டி ஆன்றோர் களாற் சைவசமயம் நன்கு ஆராயப்படுமாயின் அது பிரபல்லிய மதங்க ளென்று எண்ணப்படுகின்ற ஏனைய சமயங்கட்கெல்லாம் சமய அரசாய் விளங்குமென்பதை வற்புறுத்துதலுமாம்.

பிங்களவு
சித்திரைமீ 1உ

பி. சங்கரன்,
திருமந்திர நகரமென்னும் தூத்துக்குடி.

MAHAMAHOPADHYAYA
R. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR
MADRAS

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமய சமரச விளக்கம்.

ஒழுக்கம் உயர்குலம்.

ஒழுக்கத்தினாலேதான் மேல்குலம் கீழ்குலம் என்பது.

1, ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

தன்சொல்லே தன்குலத்தைக் காட்டும்.

2 நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

ஒழுக்கத்தினாலே கீழ்குலம் மேலாகிவிடும்
அஃதில்லாதவிடத்து மேல்குலம் கீழாகிவிடும்

3. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

பிறப்பு மாத்திரத்தால மேல்குலங் கீழ்குலம் என்பது அடாது.

4. நாலி நாலுமு மேலல்லர் மேலல்லர் கீழி நாலுங்
கீழல்லார் கீழல்ல வர்.

ஒழுக்கத்தினாலே மேன்மையும்
இழுக்கத்தினாலே பழியுமுண்டாகும

5. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.

கற்றும் மூடரேயாவர் ஒழுக்கமில்லா விடத்து.

6. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

உயர்ச்சியை விரும்புவோர் இழுக்கத்தை யகற்றவேண்டும்.

7. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து

---

1 முதல் 7 வரை திருக்குறள்.

MAHAMAHOPADHYAYA
R. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR
MADRAS

செல்வத்தினும் ஒழுக்கத்தையே கடைப்பிடிக்கவும்.

8. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல் [திருக்குறள்

அறிவினும் ஒழுக்கத்தையே தேடவும்.

9. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை [முதுமொழி

உயிரினும் ஒழுக்கத்தையே பாதுகாக்கவேண்டும்.

10. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். [திருக்குறள்

ஒழுக்கம் தவறாதவர் அடையும் நன்மைகள்.

(ஆசாரக்கோவை.)

1. பிறப்பு, நெடுவாழ்க்கை, செல்வம், வனப்பு
நிலக்கிழமை, மீக்குற்றம், கல்வி, நோயின்மை
இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எய்தும் எனறும்
ஒழுக்கம் பிழையாதவர்.

ஆசாரங்கட்குக் காரணம்,

2. நன்றி யறிதல், பொறையுடைமை, யின்சொல்லோடு,
இன்னாத எவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை, கல்வியோடு,
ஒப்புரவாற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத் தாரோடு நட்டல் இவையெட்டுஞ்
சொல்லிய ஆசார வித்து.

விடியற்காலத்தில் விழித்துச் சிந்திப்பதும் செய்வதும்.

3. வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யும்
நல்லறமும் ஒண்பொருளுஞ் சிந்தித்து, வாய்வதில்
தந்தையும் தாயுந் தொழுதெழுக என்பதே
மூந்தையோர் கண்ட முறை.

விலக்கத்தக்க எச்சில்கள்

4. எச்சில் பலவும் உளமற் றவற்றுள்
இயக்க மிரண்டும், இணைவிழைச்சு, வாயில்
விழைச்சிவை எச்சிலிந் நான்கு.

எச்சிலுடனே செய்யத்தகாதவை.

5. நால்வகை எச்சிலும் நன்கு கடைப்பிடித்து
ஓதார் உரையார் வளராரே எஞ்ஞான்றும்
மேதைக ளாகுறு வார்.

காலையும் மாலையும் கடவுள் வணக்கம் செய்தல் வேண்டுமை

6. நாளந்தி கோறினறு கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத்
தானறியு மாற்றால் தொழுதெழுக—அல்கந்தி
நின்று தொழுதல் பழி.

செல்வம் அடையவிரும்பும் பெண்கள்
அதிகாலையில் செய்யவேண்டியவை.

7. காட்டுக் களைந்து கலங்கழீஇ இல்லத்தை
ஆப்பிநீர் எங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரகம் நிறைய மலரணிந்து
இல்லம் பொலிய அடுப்பினுள் நீப்பெய்க
நல்லது உறல்வேண்டு வார்.

வாய் எச்சில் உமிழக்கூடாத இடங்களும்,
மலசலங் கழிக்கக்கூடாத இடங்களும்.

8. புற்பைங்கூழ் ஆப்பி கடலை வழிநீர்த்தம்
தேவ குலம்நிழல ஆனிலை வெண்பலியென்று
ஈரைந்தின் கண்ணும் உமிழ்வோ டிருபுலனும்
சேரார் உணர்வுடை யார்.

குளிக்கவேண்டிய முக்கிய காலங்கள்.

9. தேவர் வழிபாடு தீக்கனா வாலாமை
உண்டது நாண்மல் பயிர்க்கோதல் ஊண்பொழுது
வைகு துயிலோ டிணைவிழைச்சுக கீழ்மக்கள்
மெய்யுறல் ஊனை மயலுறல் ஈரைந்தும்
ஐயுறு நாடுக நீர்.

குளிக்கும்பொழுது உமிழ்தல்முதலிய செய்யத்தகாது.

10. நீராடும் போழ்தில் நெறிபட்டார் எஞ்ஞான்றும்
நீந்தார் உமியார் தினையார் விளையாடார்
காய்ந்த தெனினும் தலையொழிந் தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர்.

பாத்திரங்களினால் தண்ணீரை முகந்து உபயோகிக்கவேண்டு

11. நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார்
வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால்
வரைந்து கொண் டல்லது பூசார் கலத்தினால்
பெய்பூச்சுச் சீராதெனின்.

தமக்கென்றே உலையேற்றலும் அடுக்களையில் எச்சில்
செய்தலும் ஆகாது

12. தமக்கென் றுலையேற்றார் தம்பொருட் டுண்கொள்ளார்
அடுக்களை எச்சிற் படாஅர் மனைப்பலி
ஊட்டி னமை கண்டுண்க ஊண்.

விருந்தினர்க்கு அமுதளிக்கும் விதம்.

13. முறுவல் இனிதுரை காணீர் மனைபாய்
கிடக்கைமோ டிவ்வைந்தும் என்பதலைச் சென்றார்க்கு
ஊணொடு செய்யுஞ் சிறப்பு

போசனத்திற்கு உட்காருமுன் செய்யவேண்டியவை.

14. நீராடிக் கால்கழுவி வாய்பூசி மண்டலஞ்செய்து
உண்டாரே உண்டார் எனப்படுவார் அல்லாதார்
உண்டார்போல் வாய்பூசிச் செல்வர் அதுவெறுத்துக
கொண்டார் அரக்கர் குறித்து

பரிமாருமுறை.

15 கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப
மெச்சுமி வகையால் ஒழிந்த இடையாகத்
துய்க்க முறைவகையால் ஊண்.

வேதாரவா

16 அரசன் உவாத்தியான் தாய்தந்தை தம்முன்
நிகரில் குரவர் இவர் இவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக என்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி.

ஐங்குரவர்க்குச் செய்யவேணடிய சத்கர்மம்.

17. கால்வாய்த் தொழுவு சமயம் எழுந்திருப்பு
ஆசாரம் என்ப குரவர்க் கிவையிவை
சாரத்தால் சொல்லிய மூன்று.

ஐங்குரவர் முன்னிலையில் ஒழுகவேண்டிய விதம்.

18, நின்றக்கால் நிற்க அடக்கத்தால் என்றும்
இருந்தக்கால் ஏவாமை ஏகார் பெருந்தகவார்
சொல்லிற செவிகொடுத்துக் கேட்டலக மீட்டும்
வினவற்க சொல்லொழிந்தக் கால்.

ஐங்குரவர்முன் செய்யதகாத தராச்சாரம்.

19. உமிழ்வும் உயர்ந்தழி யேறலும் பாக்கும்
வகையில் உரையும் வளர்ச்சியும ஐநதும்
புணரார் பெரியா ரகத்து.
நகையொடு கொட்டாவி காறியுத் தும்மல்
இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்
அசையாது நிற்கும் பழி.

கீழ்மக்களிடஞ் சாத்திரங் கேட்கக்கூடாது.

20. தலைஇய நற்கருமம் செய்யுங்கால் என்றும்
புலையர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்யார் தொலைவில்லா
அந்தணர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்க அவர்வாய்ச்சொல்
என்றும் பிழைப்ப தில.

உயர்ச்சியை விரும்புவர் செய்யக்கூடாதவை.

21. படிறும் பயனிலவும் பட்டி யுரையும்
வசையும் புறனும் உரையாரே யென்றும்
அசையாத வுள்ளத் தவர்.

உயர்ச்சியை விரும்புவோர் நடை வுடை பாவனை

22. உடைநடை சொற்சோர்வு வைதலிந் நான்கும
நிலைமைக்குங் கல்விக்கும் ஆண்மைக்கும் தத்தம்
குடிமைக்கும் தக்க செயல்.

மனச்சுத்தி உட்சுத்தி.

23. பொய்குறளை வெளவல் அழுக்கா றிவைநான்கும்
ஐயந்தீர் காட்சியார் சிந்தியார் சிந்திப்பின்
ஐயம் புகுவித் தருகியத் துய்த்திடும்
தெய்வமும் செற்று விடும்.

24. பிறர்மனை கட்களவு சூது கொலையோடு
அறனறிந்தார் இவ்வைந்தும் நோக்கார் திறனிலரென்று
எள்ளப் படுவதுடம் அன்றி நிரயத்துச்
செல்வழி உயர்த்திடு தலால்.

25. கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கம் உடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் பாசிலான் கட் காமம்
இல்லான் இயமத்து இடையினின் றானே.

26. தூய்மை யருளுண் சுருக்கம் பொறாமை மமை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலை மறிவை
காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த ஞமே.

27. தபஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொலீ ரைந்து
நிவம்பல செய்யி னியமத்த ஞமே.

ஆசாரத்தை ஊக்கத்துடன் புத்தியாய்க் கடைப்பிடிக்கவுற

28. நந்தெறும்பு தூக்கணம் புள்காக்கை என்றிவைபோல்
தங்கருமம் நல்ல கடைப்பிடித்துத தங்கருமம்
அப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசாரம்
எப்பெற்றி யானும் படும்.

சயன முறை.

29. கிடக்குங்கால் கைகூப்பித் தெய்வந் தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார் மீக்கோள்
உடல்கொடுத்துச சேர்தல் வழி.

புறனடை.

30. அறியாத தேயத்தான் ஆதுலன் மூத்தான்
இளையான் உயிரிழந்தான் அஞ்சினான் உண்பான்
அரசர்தொழில் தலைவைத்தான் மணாளனென்று
ஒன்பதின்மர் கண்டீர் உரைக்குங் கால்மெய்யான
ஆசாரம் வீடு பெற்றார்.

சிவபத்தியினால் சிவனடியார்கள் பெறும் மகிமை

சிவபத்தியே உயர்ச்சியைக் கொடுப்பதற்கும் அனைவைச் செலுத்துவதற்குங் காரணமென்பதை அறிந்து ஏனைய விஷயங்களை மெய்ச்சிவனடியார்கள் நோக்கக்கூடாது.

1. சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்
கோத்தி ரமுங்கு லமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் ளருளுமாற் பேறரே.

(ஐந்தாந்திருமுறை, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், திருமாற்பேறு 3-வது செய்யுள்.)

தீத்தொழில்களில் பழகியவர்களும் சிவனடியார் ஆகிவிட்டால் அவர்களிலும் மேலான பொருள் புவியிற்கிடையாது.

2. சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானளத் தருவரேனும்
மங்குவார வர்செல்வ மதிபபோ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங்
கங்கைவார்சடைக் காந்தார்க் கன்பராகி லவர்
கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே.

(ஆறாந்திருமுறை திருநாவுக்கரசுவாமிகள் தேவாரம், தனித்திருத்தாண்டகம் 10-வது செய்யுள்.)

புலையரும் சிவனடியார்கள் ஆகிவிடின் அவர்களை நேசிக்கவேண்டும்

3. புலையரே யெனினு மீசன் பொலன்கழ லடியிற்புந்தி
நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத னெறியென்றுந்
தலையரே யெனினு மீசன் றுமரைத்தா னினைசம்
இலரெனி லியற்றும் பூசைப் பலந்தருவா ரேயாரே.

(சிவ தருமோத்தரம் தோத்திரவியல், 177-வது செய்யுள்.)

கீழ்குலத்தாரும் சிவனடியாராகிவிட்டால் அவர்களை நேசித்தவர்கட்கே, முத்தியுண்டு ஏனையர்க்கில்லை.

4. எள்ளற் படுகீழ் மக்களெனு மிழிந்தகுலத் தோரானாலும்
வள்ளற் பரமன் றிருநீறு மணியுமணிந்த மாண்பினரை [வே
யுள்ளத்துள்ளே யிருபோது முணர்ந்துதெருண்டு சிவனென
கொள்ளத் தகைய யறிவினரே பிறவிக்கடலிற் குளியாதார்

பிரமோத்தரகாண்டம் திரிபுண்டரமுரைத்த அத்தியாயம் 61வது செய்யுள்.)

மிலேச்சரும் சிவனடியாராகிவிட்டால் அவர்களே சிறந்த அந்தணர்.

5. புன்னெறி மிலேச்ச ரேனு மின்னவை பொருந்தி நிற்கில்
அன்னவர் தாமே யாசின் மறையுண ரந்த ணாளர்
உன்னிடு மன்பர் தம்மை யொழிந்தகன் றுரையேம் யாமு
நன்னெறி யவரு நாளு நம்மைவிட் டகன்றி டாரே.

(வாயுசங்கிதை சிவபிரான் உமாதேவியாருக்கருளிய அத்தியாயம் 28 செய்.)

சிவனடியாரை குலத்தினிமித்தமாக இகழ்ந்தவர்கட்கு நரகதண்டனை.

6. எந்தக் குலத்திற் பிறந்தாலு மீசனடியார்க் கிழுக்கில்லை
நிந்தை செய்தோர் நரகுறுவார் நித்த ஞேண பையமில்லை
மைந்த ரோடு மனையோடு மாளா திருந்த நிதியோடும்
எந்தை யடியார் மனங்கலங்கி லீரே ழுலகுங் கலங்காவோ.

(பதி பசு பாச விளக்கம் பாசவிளக்கம் 16-வது செய்யுள்.)

சிவனைச் சதாவணங்கி, சிவனடியார்களை குலங்கோத்திர நிமித்தம் வெறுப்பவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அருள் செய்யான்.

7. தன்ன டிக்கன்பு சான்றவ ராயினும்
மன்று மெய்யடி யாரை வழிபடார்
என்னி லந்தண் மதிமுடி யீச்சுரன்
அன்ன வர்க்கருள் செய்த லரிதரோ.

(சூதசங்கிதை, சிவமான்மிய காண்டம் அடியார் பூசாவிதி அத்தியாயம் 4-வது செய்யுள்.)

குலக்கோத்திர நிமித்தம் பேதஞ் செய்யக்கூடாதென்று மேற்சொல்லிய வைகளெல்லாம் வேதாகமங்களின் துணிவு ஆகையால் சொல்லியவைகள் பொய்யா.

8. காதன் றன்னையு நாதன தம்புயப்
பாதஞ் சேர்ந்து பரவினர் தங்மையும்
பேதஞ் செய்வது பேதைமை நீரென
வேதல் கூறும் விழுப்பொருள் பொய்க்குமோ

(கந்தப்புராணம் மார்க்கண்டேயப்படலம் 244-வது செய்யுள்.)

ஆகையால் ஜாதிகுலங்களைக் கவனியாது சிவபக்தியை கவனித்துச் சிவனடியாருடன் உறவாடவேண்டும் என்பது வேதத்தின் துணிவு

9. சிவனெனு மொழியைக் கொடிய சண்டாளன்
செப்பிடினவனுட னுறைக
அவனெடு கலந்து பேசுக வவனெ
டருகிருந் துண்ணுக வென்னும்
உவமையில் சுருதிப் பொருளினை நம்பா
வுமரோ டுன்பயில் கொடியோன்
இவனெனக் கழித்தா லிபமீன ககிலே
றெனக்கிலை கலைசையாண் டகையே.

(கலைசைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி: 15-வது செய்யுள்.)

சிவபக்தரானதின்பொருட்டுக் கிடைத்தற்கரிய இத்தகைய பதவிகிடைப்பதால் இழிகுலத்தோர் என்று எண்ணப்பட்டு இகழப்படாதபடி, சகலரும் சிவச்சின்னங்களைத் தரித்து மேலானவர்கள் ஆகுதல்வேண்டும்.

10. கைசெவி சென்னி கழுத்தினெடு பூதங்
கண்டிகை யணிதல் வெண்ணீறு
மெய்யெலாம் பூசி யைந்தமு விடதது
மிலங்குமுப் புண்டரம் பொறித்தல்
வைதிக நிலைபோர் மாபென மறைநூல்
வகுத்திடு மாதலி னிவற்றுறக்
கைவிடா தென்றுங் கடைப்பிடித் திடுக
விகழ்ந்திடிற் கடையரே யாவார்.

(காஞ்சிப்புராணம். ஒழுக்கப்படலம் 38-வது செய்யுள்.)

11. எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திலிட்
திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி
யுவரா தேயவ ரவரைக் கண்டபோது
உவந்தடிமைத்திற நினைந்தங்கு வந்துநோக்கி
யிவர்தேவ ரவர்தேவரென்று சொல்லி
யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன்றிறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றுப் பூர்நடுதறியைக் காணலாமே.

(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் திருக்கன்றுப்பூர்ப் பதிகம்.)

ஆகையால திருநீற்றை அடியார்கள் இடைவிடாது அணியவேண்டும்.

12. கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

(திருமந்திரம். திருநீறு 2-வது செய்யுள்)

திருநீற்றின் குறிப்பு சதியம் பத்தி சித்தி முதலி

13. முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பாவ வினையது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறு.

(தேவாரம் திருநீற்றுப் பதிகம்.)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை அடியார்கள் ஓயாது தியானிககவேண்டும்.

14. யாவ ரேனும் இழி குலப் பஞ்சமர்
பாவ காரிய ரேனுமெம் பண்ணவன்
மேய ருந்திரு நாம மிலைந்துளோர்
தேவ ரீயவர் தேவரிற் சீரியோர்.

(சிவநாமம் உபதேசகாண்டம் 96-வது செய்யுள்)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மகிமையும் பலனும்.

15. நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் ஐந்தாந் திருமுறை)

சிவ விளக்கம்.

பலகலையா கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதா
னிலவுமரு வுருவன்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
யகண்டிதமா யானந்த வுருவாயன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே.

மெய்ப் பத்தியும் அதன் இயல்பும்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துள்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் றலைவைத்துக்கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான்றவிர்ந்துன்னைப் போற்றிசயசயபோற்றியெனுங்
கைதா னெகிழ விடேனுடையா யென்னைக்கண்டுகொள்ளே.

சிவபெருமானது வழிபாட்டின் மாட்சி.

கொள்ளேன் புரந்தான் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரோடல் லானர கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே யிருக்கப பெறினிறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ளுத்தமனே

மும்மூர்த்திக்கும் மேலானவன் சிவபெருமான்

தேவர்கோ வறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோம்
மேவிநோ மவனடியா ரடியா ரோடு
மென்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே.

4. மூவுருவின் முதலுருவாயிருநான்கான
மூர்த்தியேயென்று முப்பத்து மூவர்
தேவர்களுமிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ்
செம்பவளத்திருமேனிச் சிவனே யென்று
நாவுடையார்நமையாளவுடையாரன்றே
நாவலந் தீவகத்திலுக்கு நாதரான
காவலரே யேவி விடுத்தாரேனுங்
கடவமலோங்கடுமை யொடு களவற்றோமே.

மும்மூர்த்திகளும் அறியக்கூடாத அச்சிவபெருமானை பக்தியின் மூலமாயே அறியத்தக்கது.

(377) 5. தேவ தேவன் மெய்ச்சேவகன் தென்பெருந்துறை நாயகன
மூவ ராலு மறியொணா முதலாய வானந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினு மன்பரன்றி யறியொணா மலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே

மும்மூர்த்திக்கும் மேலான சிவபெருமான் தனது அருட் சத்தியுடன் வித்தியாசமின்றித் தன்னன்பர் அகத்தே எழுந்தருளுகிறான்.

(378) 6. முந்திய முதனடு விறுதியு மானாப்
மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியு நீயுநின் னடியார்
பழங்குடி யொருமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமுதே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

மும்மூர்த்தியும் அறியக்கூடாத சிவபெருமானே பக்தர்களின் ஆசையெல்லாம் அறும்வண்ணம் திருப்தி செய்யவல்லவன்.

(379) 7. சுந்தரத் தின்பசுகுயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின்றிழிந்திங் கடியவ ராசை யறுப்பான்
முந்து நடுவு முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்தூரச் சேவடி யானைச் சேவ கனைவாக் கூவாய்

இத்தகைய சிவபெருமானின் அருள் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டுமெனின் நாம் பிற தெய்வங்களின் உபாசனையையும் வணக்கத்தையும் அறவே விட்டு விடவேண்டும்.

8. ஆட்டுத் தேவர் தம்விதி யொழித்தன்பால்
யேனே யென்றுன்னருள் வழியிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடாரும் பொருளே
நாதனே யுனைப்பிரி வுறுவருமோக்
காட்டித் தேவ நின்கழ லிணைகாட்டிக்
காயமா யத்தைக்கழித் தருள்செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர் தந்தேவர் பிரானே
திருப்பெரு துறைமே வியசிவனே.

ஏனெனின் பிறதெய்வங்கள் சிவபெருமானின் ஏவலாளர்கள்.

9. வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க் கடிநாய்கள் சூழ
ஏவற் செயல்செயுந் தேவர்முன்னே
யெம்பெரு மான்று னியங்குங் காட்டில்
ஏவுண் டபன்றிக் கிரங்கி யீசன்
எந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று
கேவலங் கேழ லாய்பால் கொடுத்த
கேடப்பறி வாரேம் பிரானு வாரே.

அன்றியும் பிறதெய்வங்கள் செத்துப் பிறப்பவைகள்.

10. செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப்பாறைகட் கேறுமோ
அத்தனென்றரி யோடு பிரமனுந்
தத்தியஞ் செயகின்ற நற்சோதியே.

11. நூறு கோடி பிரமர்களெங்கினுர்
ஆறு கோடி நாராயணரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணிலிந்திரர்
நாறி ஊறு நல்லீசனொருவனே.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS

பிறதெய்வங்களியாவும் சிவபெருமானையே வழிபடுகின்றார்கள்

12. வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீராகிலும் மேழைகாள்
யாதோர் தேவரெனப்படுவார்க்கெல்லாம்
மாதே வனலாற் றேவர் மற்றில்லையே.

13. மூலமாகிய மூவர்க்கு மூர்த்தியைக்
காலனாகிய காலற் குங்காலனை
கோலமாம் பொழில் சூழ்திருக்கோளிலி
சூலபாணிதன் பாதந் தொழுமினே.

சிவபெருமான் உதவியின்றிப் பிறதெய்வங்கள் சீவியா.

14. சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினு மில்லை
அவனொடொப் பாரிங்கி யாவரு மில்லை
அவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே.

15. அவனை யொழிய வமரரு மில்லை
அவனன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
அவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே.

ஆகையால் பத்தராகிய நாம் சிவபெருமானைத் தவிர பிறதெய்வங்களை வணங்கக் கூடாது.

16. என்று நாமியாவர்க்கு மிடைவோமல்லோம்
இருநிலத்தி லெமக்கெதி ராவாருமில்லைச்
சென்று நாஞ்சிறு தெய்வஞ் சேர்வோமல்லோஞ்
சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப்பெற்றோம்
ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோமன்றே
உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப்போனார்
பொன்றினார் மாலையணிந்த சென்னிப்,
புண்ணியனை நண்ணிய புண்ணியத்துளோமே.

அன்றியும் பிறதெய்வ வணக்கத்தோரைக் கண்டு நாம் அவர்செய்கைக்குப் பயந்து அஞ்சவேண்டும்.

17. புற்றில் வாளரவு மஞ்சேன் பொய்யர் கம்மெய் யுமஞ்சேன்
கற்றை வார்சடையெம் மண்ணல் கண்ணுதல் பாத நண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னை யுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றி லாதவரைக் கண்டால் அம்மநா மஞ்சு மாறே.

18. மஞ்சலா முருமு மஞ்சேன் மன்ன ரோடுறவு மஞ்சேன்
நஞ்சமே யமுத மாக்கம் நம்பிரா னெம்பி ரானைச்
செஞ்சவே யாண்டுகொண்டான் றிருமுண்டந் தீண்ட மாட்
அஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநா மஞ்சு மாறே. [டாது

சகல செயலுஞ் சிவன் செயல் என்றறிந்து, திகையாத வண்ணம் நாம் தேறவேண்டும்.

19. கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங்கரண மெல்லாநீ
தேறும்வகைநீ திகைப்புநீ தீமைநன்மை முழுதுநீ [கில்
வேறோர்பரிசிங்கொன்றில்லை மெய்ப்பரமையுன்னைவிரித்துரைக்
தேறும்வகை யென்சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்றவேண்
[டாவோ.

பத்தர்களாகிய நமக்கு வேண்டுவதைஎல்லாம் சிவபெருமானே நாம்கேளாமல் நமக்குத் தருவான் என்றறிந்து தேர்ந்து மனஞ்சலியாமல் பத்திவிலே நிலைபெறுவோமாக.

20. வேண்டத் தக்கதறி வோய்நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டு மயன்மாற் கரியோய்நீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாதருள் செய்தாய்
யானு மதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே.

சிவபெருமானது அருள் கிட்டும் வண்ணம் நமது பஞ்ச இந்திரியங்களை சிவபெருமானிடத்தே செலுத்துவோமாக.

21. பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கனே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே யுடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மே லடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக வென்றருள் புரியாயே.

நமது சகல செய்கைகளிலும் உலக வியவகாரங்களிலும் சிவபெருமானையே விடாது வழிபடுவோமாக.

22. நெக்குநெக்குள் ளுருகியுருகி
நின்று மிருந்துங் கடந்துமெழுந்தும்
நக்குமழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்தி
நானு விதத்தாற் கூற்று நவிற்றி
செக்கர்போலுந் திருமேனி
திகழநோக்கிச் சிலிர் சிலிர்த்துப்
புக்குநிற்ப தென்றுகொல்லோ வென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

குறித்த நெறியே பெருநெறி, மற்ற நெறிகள் சிறு நெறிகளே.

23. 'நெறியல்லா நெறிதனை நெறியாக நினைவெனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணங்
குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ண மருளியவா றார்பெறுவர ரச்சோவே.

குறித்த பத்தியையுடையவர்களே சிவனடியார்கள் ஏனையர்கள் சிதடர்களே.

24. செம்மைகல மறியாத சிதடொரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய முதல்வன்றான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே,

குறித்தநெறியே மோக்சத்திற்குச்சாதனம், பிறநெறிகள் குறைவுளவே.

25. முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

---

26. பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடேன்
என்னை நாடிய வென்னுயிர் நாதா
நின்னை நாடுவ னின்னருட் டீவெளி
தன்னை நாடுவன் றன்னந் தனியனே.

27. தன்ன தென்றுரை சாற்றுவன வெல்லாம்
நின்ன தென்றனை நின்னிடத்தே தந்தேன்
இன்ன மென்னை யிடருறக் கூட்டினால்
பின்னை யுப்கிலன் பேதைய னானியே.

28. உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையுந் [டேன
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கீழ்க்
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

29. தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்
தாரமார் புத்திரரார் தாந்தாமாமே
வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ
மாயமாமிதற்கேது மகிழவேண்டா
சிந்தையிருமக்கொன்று சொல்லக்கேண்மின்
றிகழ்மதியும் வாளரவுந்திளைக்குஞ் சென்னி
எந்தையார் திருநாம நமச்சிவாய வென்
றெழுவார்க் கிருவிசும் பிலிருக்கலாமே.

30. அப்பனீயம்மை நீயையனு நீ
யன்புடைய மாமனுமாமியுநீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொருளுநீ
யொரு குலமுஞ்சுற்றமு மோருருநீ

துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய் நீ
துணையா யென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ
இப்பொன்னீ யிம்மணி நீ யிம்முத்து நீ
யிறைவனீ யேறார்ந்த செல்வனீயே.

(536) 31. அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த வமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன்றனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபதமளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

(537) 32. பானினைந்தூட்டுந் தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்துநீ பாலி-யேனுடைய
ஊனினையுருக்கி யுள்ளொளி பெருக்கி
யுலப்பிலா வானந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

(538) 33. புன்புலால் யாக்கை புரை புரை களியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தேன்
என்பெலாமுருக்கி யெளியையா யாண்ட
ஈசனே மாசிலாமணியே
துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலா மறுத்த-நற்சோதி
யின்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளு-வதினியே.

34. புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியாவுன்னடியென் மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரங்தரவேண்டு மிவ்வையகத்தே
கொழுமாமதங்கொண்டிருந்தருள் செய் பாதிரிப் புலியூர்ச்
சிவபுனற்கங்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்தவெண்ணனே.

35. எங்கேனு மிருந்துன்னடியேனுனை நினைந்தால்
அங்கே வருமெதன்னோடு முடனாகி நின்றருளி
இங்கே பென்னினையை யறுத்திட்டெனைபாளுங்
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலைமேயானே.

36. நின்னடியே வழிபடுவானி மலா நினைக்கருத
என்னடியா னுயிரை வெளவேலென்ற டற்கூற்றுதைத்த
பொன்னடி யேபரவி நாளும் பூவொடு நீர்சுமக்கும்
நின்னடியா னிடர்களையாய் நெடுங்களமேயவனே.

37 நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனையஞ்சோ
நரகத்திடர்ப்படோ நடலையில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணிபறியோம் பணிவோமல்லோம்
இன்பமே யெந்நாளுந் துன்பமில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற
கோமாற் கேநாமெனறு மிளமாவாய்ந்த
கொம்மலர்ச் சேவடியிணையே குறுகினோமே.

38. முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டுமலர் பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே யடியேனுதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே பென்றருளாயே.

விடியற்கால ஸ்தோத்திரம்.

சங்கரனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
சதாசிவனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நின் பாதம் போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங்காணு
அனலுருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத்திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
திரு மூலத்தானனே போற்றி போற்றி

மூலவாய் பிறவாயிறவாய் போற்றி
முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
தேவாதி தேவர் தொழுந்தேவே போற்றி
சென்றேறி யெங்கும பரந்தாய் போற்றி
ஆவாவடி யேனுக்கெல்லாம போற்றி
யல்லனலிப வலந்தேன் போற்றி
காவாய் கனகதிரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
சீபர்ப்பதஞ் சிந்தை செய்தாய் போற்றி
புந்தியாய்ப் புண்டரிகத் துள்ளாய் போற்றி
புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி
சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி
தத்துவனே போற்றி யென்தா தாய் போற்றி
அந்தியாய் நின்ற வரனே போற்றி
யலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

ஈசனடி போற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி.

உச்சிக்கால ஸ்தோத்திரம்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க.

ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
அருவமு முருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
மூழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
அழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
அழிவிலா வானந்த வாரி போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
உடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
அலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
என்னாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
தென்னாட் டுடைய சிவனே போற்றி
சிந்தனையைத் திருத்துஞ் சிவமே போற்றி
எந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
காவாய் கருணைக் குன்றே போற்றி
ஆவா வென்றெனக் கருளாய் போற்றி
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

இராக்கால ஸ்தோத்திரம்.

முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
இருள்கெட வருளும் இறைவா போற்றி
அருளிட வேண்டுமெ அமமான் போற்றி
நஞ்சை யமுதாய் நயந்தாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிய அருளாய் போற்றி
படியுறப் பயின்ற பரனே போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
தொழுவார் மையல் துரிபவாய் போற்றி
தொழுத கைதுன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
ஐயா போற்றி யரசே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆராவமுதே வருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைய பெருமான போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பு ஒன்றறியா நாயேன
குழைத்த சொன்மாலை கொண்டருள போற்றி
உறவே போற்றி யுயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
வாழ்வே போற்றி வைபவ போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

தேவாரம் 4, 10, 11, 12, 13, 16, 29, 30, 34, 35, 36, 37
திருவாசகம் 1, 2. 3, 5, 6, 7, 8, 9, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 31, 32, 33, 38, தாயுமானவர் 26, 27, திருமந்திரம் 14, 15.

முருகன்துணை.

ஸ்கந்த சஷ்டிக் காணோறசவ விலாசமும், அரிகைச் சணமுகன் பதிகமும்.

இவை

அரிகையம்பதியென்ற

அரிகேசநல்லூரிலிருக்கும

பு. வ. முத்துசுப்பிரமணியவர்களால்

இயற்றப்பெற்றன.

ரால் எலக்டிரிக் அச்சுயந்திரம், கருணாநிதி வைத்தியசாலை,

தஞ்சாவூர்.

1915.

DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS 41

உ

முருகன் துணை

ஸ்கந்தசஷ்டிக் காணேற்சவ விலாசம்.

காப்பு-(வெண்பா)

கந்தன் றிணைப்புனத்துக் கன்னிகையைக் கைப்பிடிக்க
வந்துதவி செய்த வனத்தந்தி—எந்தனுக்கு
நற்றுணையாய் வந்தருளும் நங்ககன்றன் கானவிழாப்
பெற்றிதனைப் பேசிடமுன் பே

நூல்

மணியேந்து மரம்மனையர்க ணாம்பயில வமரர்குழாம் வணங்கவாழ்த்தப்
பணிபேந்து மணியுமக கன்னியச்ச மலையிடை [illegible]ருவக் கொங்கைக்
கணிபேந்து சசியிருகண் மனிபாவுங் கற்பகத்தாட் கமழச் சூழ
அணியேந்து மரியேந்து மாதனகத் [illegible] கொலுவிருந்த னமரர் வேந்தன். (1)

மகத்திலைமவ னின்னகொலு விருக்கின்ற தருணமதில் வான மேறங்கி
[illegible]குத்தெழுவ வொலிபெறன்கொ லெனவிரதா வேதமென விளம்ப
வும்பன்
னகத்தலைவர் கீதமென விஞ்சையர்வாத் தியங்களென நவில விந்த்ரன்
அகத்தலையந் துடைப்பவிருகின்ன மரச் செலவிடுத்தா னறியு மாறே. (2)

விடுத்தசிர தரிசனன்சத் தியவசனன் புவிதலத்தின் மேவா நிற்ப
தொடுத்தா லநாம்பிடத்தில் விரனாடத்து [illegible]னைப்பயந்த தோலலோன்
கையா
லெடுத்மைத்த பொருளனைத்துங் கசிந்துருகச் சாமமதை யிசையிற் றேனாய்
மடுத்தகம கிழ்ச்சியொடு யாழ்முனிவ னச்சபையில் வந்தான மன்னே (3)

வந்தமாமுனிவன்றன்னை மணித்தவிசிருத்திப்பூமி
அந்தரந்துறக்கமாதி யனைத்தினுஞ் சஞ்சரிக்கு
மெந்தை நாரதமேயிங்க ணெழும்பிய வொளியிதேதென்
றிந்திரன் வினவக்கேட்டி யாழ்முனியெடுத்தியம்பும். (4)

பூலோகந் தனிற்பெரிது புண்ணியங்கள் மிகப்பொழியும் பொருளைத்
தீரம்
மாலோடு மயனரனை வழிபட்டி லைறஞ்சியான் மகிமை யோங்குஞ்
சாலோக முதற்பலவுந் தருமரிகைத் தலமதனிற் சட்டி நாளில்
வேலோனுக் கற்பணமாம் பசனைவிழாச் சங்கீத விமர்சை யீதே (5)

இன்னபடி நாரதராங் காதரத்தோ
டிசைத்திட லுஞ் சுரர்களொடு மிந்திரன்றான்
இன்னிசைக்கா னேறுசவவை பவத்தைக் தாமை
இச்சையுட னெழுந்தடிமு னவனிருந்த
மன்னியநற் றவத்தினர் சங் குறிப்பு ணர்ந்து
மாலயன்சி வார்ச்சனைசெய் வகையு மந்நாள்
பொன்னரிகைப் பதிமகிமை யதுவும் வீணை
புங்கவனார் மிகச்சிறந்து பாகல லுற்றார் (6)

(வசனம்)—கேளுங்கள் முனிவர்களே!! அத்தகைய தல மகிமை ஆதிசேட
னுக்குஞ்சொல்லவரிதாயினும் ஒருவாறெடுத்துச் சொல்கின்றேன். கேட்பீர்
களாக.

தெரிந்துசிவனையன்றிமுனாள் க்ஷீரோததியிலரியயனார்
சுரர்களுடன்மந்தரமதனைத் தூக்கிநிறுத் வாசுகியாரம்
பெரியகயிற்றாற்கடைந்திமுக்கப் பிளவுபத்தும்பெருங்கனல்போல்
வருவெவ்விடச்சுவாலையினால் வாடி சதுவித்துமிகமொய்த (7)

அரனதருளைமறந்தமுத மடைதற்கெண்ணுமகங்கையினால்
பெரியவிபத்திற்குள்ளானோம் பிழைசேர்தக்கமகத்திலென்னப்
புரமதெரித்தகண்ணுதலைப் புகழ்ந்துபோற்றிச்சரணடைந்து
வரநல்லுயிர்பெற்றுய்வமென மாலுமயனுமனமுதுன்னி (8)

வந்தார்திருக்கைலாயத்தே மங்கைபாகமேஷச்சுவனைச்
செந்தாள்பணிந்துசங்கடநோய் தீர்த்தாள்சிவனேயெனக்கலைந்து
நைந்தார்தம்மேல்மிகவிரங்கி நலியாதீரென்றவிடத்தைச்
சிந்தாதருந்திப்பயந்தீர்க்கத் திருமாலயனார்தெளிந்தனரால் (9)

தெளிநகைழுகமாலயனா சிவனை பாண்கதிவிட தலைக
உ ஞகதிளளவாரிபிசதருநதி ஒருகணை சகதிலொ ககாறனும
விளைகதெழுகசவவவிர தகபா லிவபபாமதி பாகமகிம பதவிலகக
குளிரபசகின்ன தநணிபுகி ரசெணை ளளகிலகணை பாவா (10)

இனனபபடபாகநிருவாக பபா ரகிதகுர பா ரதிவினை பரா
பினனுகிறபுவுரகல ரவிகமுபா ரதமஞலகபாரா
தலனுமரிசைபத மதிலப ஞசோதுகிநகவரவாகரா
மனனவளாகிநமீ ரவணிண வபுரமின மரபாபனா (11)

ஆ வுளருளோசிபா ரசதுகக பா ந பாஞதிசதிநத
சுடஞசோபிபா நுபபகதுர்ணக நவபாரநிதபாதக பிழுகி
விட ஞசோதுபா க பிசோ விபகுதி பிகபாக பா
ட ஞசோவணினை முளைதகிபா நுபினிரதவ வகதனைககணை (12)

அகமகிழுகனபாகி பிதி கமந பககாபுறபா
முகமனஞரிசாறக பனபாரா முறபுறபியிபாபாமனமாக
தகுநிவேதனபுக நுதிசணை பாபா சணைக பா கபாரகபாறநி
திகபுறபகபாசிசபதபாகநா தீ முவினபா சபாரிசபதீ (13)

அனபருககமுசேய நுட ரி நுகட ஹுய சேன அபசபாபாகனை
உனமெருநகருணைபனாரியபாக ட க நகயினுபாகதெழுநகபாத
தால
தனபாமுறபபாறனுமெநக பசபாபாகச சபாரிகருகருணைபாபா
இனபாமுறனுயபவருரினுடபோறப இறைவமனபோறறிபபாமபோறறி
(14)

எனபபாணிநதிறைஞசியமமையாளரிகை ரசனாருளவிடைபோறறு
வனபா மாரகதமவளபரிருமபாதியை பகிபாசனாரை நகளரிபபாரல
ரனபபபாசிவதத வேவதியாய பேர கனசெவியுறவணமபுணட
கனபரெருமனிபா ரரிமதககணடா சனனனறனகததகழறுவனுவ
(15)

(முனிவாகள) நனறு , நனறு நாரதரே

அததகையகணடாகர்னன கசையொன்றுளதோ ?
அங்ஙனமாயின் அதையுநகேடக விரும்பிகின்றனம்

(நாரதர்)—கேளுங்கள் முனிவர்களே !!

அன்னகண்டா கனனனென் பா னரிபாதக் கனிறச்றநகோ ணயினுங
ரான
துன்னுசிவனடியாரைத்துதுணையோ பாபரிநதுபுன னுசெயவான
பன்னுசிவநாமமகைசெறுபனைதுமபாரதறியானபிர நவாழநாள
இன்னபடிகாரதொளிருமலைகுசசசெயதிடாளிடுகுமாயோன
(16)

எனககடிமைபுரிநதி டாயெனறுலகுகிவச பாகமெயகி டாயால
வனककரிதனறலையினமணி னவாரி டுककொளவ துபோலமதமுறாறய
கனककककककடவுளை பாகையுடையோனெனசரறமையால கண
டாய
நினककரிதாமலைவகுதாமகினாபிழைककுபாபுனைவாரகேகலையமாமே. (17)

எனறுபாலककனனறுமைசகுமாரனிசசகணி பகாணனிறுஞசிகாயேன
கன்றிதிதிதுவெனனவுள னாயேனபிழைதவிரதத கலஞசோமோக
ஞ
சென்றிடு நலபாறெதுகொ ரசெயவேணடுமுறையெதுகொலவதிருமணு
ளா
இன்றருடியெனபபாவவெனனோவுழுகினனோனி இறைவனசெபபும
(18)

கணடகனுநினபிழைக கடபபாயயாமரிதனினுங கடறுகினறோ
மணடருடனகைலசனடநுதேமவநுவிதசாலுலசரிரதேமசனைநீததுப
பண்டெமதுபணியேறறுஅரிபசகாபபாஞசுடரைபப ரிநதுபோறறத
தொண்டுபுரிந்திடிலெமककுதொணடனெனமகிழநதிடு துஞசெபலிநை
மால
(19)

கரியமா லினன பனனவுங கணட கனனனுந தனனுளங ககிநது
அரிகைமா நகரி லரியய நாத ராலயத தகமகிழந் தலடநது
பெரியநா யகியார் பெரிதிடம் பெற்றபெருமைகூர் பிறைபுலாம நதிசோ
விரிதரு வேணி விமலனை வேண்டி மேவினன் விரதமென் மேலே. (20)

ஓங்குமாதவத்திற்கிரங்கியகோயிலொளிரவிங்குதத்தினுமுதித்து
நீங்கிநாதயன்மாவிருமுறைக் கிழமை நின்றமெரார் நின்வினை யோனை
பாங்குடனெதிர்பாரதனன் மகிழ்ந்தேவாதுதனாமமார்த்த
பீங்கதறிந்தவனுமெனக்கண்ட கன்னனிருகணீர் மல்கி விழைஞ்சி.
(21)

மூவராய் நின்றமுத்தேவனாதுமுதலவாமுழுவிலாமபொருளாய்த்
தேவராய்ஞானசிற்பரனுசுடராய்ச சிவநாதனாளிர் சிவாமயகனை
பூவுமாய் நிறைந்த நின்செயலறியா வெளிமேனனி பீதமாய் நினைத்த
பாவியேன் பிழையையிபொறுதரு மெனமேற்பாவியா இங்கணமாகவான
(22)

அமாயனைனை செயாரசகமனைமகாநிதினுலமகனில
நாவினை நினைனை சேனவைசெய திருக்க வமருமெனைமனை வணநக
விடையுலமாமானுமாயா நாகவேணாபவவாமிரநா
பாதிக ளிங்கத்துபுங்கலந்தாபாவாரிபிலைகயம் பதியே. (23)

அவவரி தேசபாலயத தருதேகயமிநாள் சூழ் மதிறகுவாக்காயால்
வெவவினை நீக்கு மேறபாவெளியின் விளங்குமமமாலயாமதனில்
செவலவாயி னேங்குஞ் சணமுகத தெயவஞ் செழுமயாத தமர்ந்தருள்
நாந்து
பவவியாசனைதொண்டர்கடகினிதாமபவனைபணைபுனையாகும்
(24)

அததகைய தாமகிலமை காரதாநகுறநதடவா வலவலியாரெல்லாம்
மெத்தமகிழ் வுற்றனரால சங்கதுகன கரிந்துவநது விளமபாநினற
சிரதிரானன் னேக்கன்சத் தயவாககன் முதலான தேவ ரோடும்
பத்தியொடுங் தரிசிகக விந்திரன்பு பகர்ந்து பபணனு செய்தான. (25)

(இந்திரன்)—கந்தர்வாகாள் !! அந்நாட்டுவளமும்

அந்நகரவளமும் பார்த்து வந்தமட்டில் பகரககடவீர்

(கந்தர்வர்கள்)

எந்நாட்டினுஞ்சிறந்த வெழில்சேர்மகத்துவளுசோ
பொன்னாட்டிற்குவமித்துப் புகழப்பொருந்துமெனறால்
அந்நாட்டின்நல்வளப்பம் மறிந்துரைப்பார்யாவரே
சொன்னாட்டுந்தமிழ்மணக்குந் தூய்பாண்டி நன்னாடே (26)

எந்நகருமீடில்லையென்றுரைகக விசைந்தோநுகும்
பொன்னகராங்கற்பகஞ்சேர் பொருந்துமமராவதியாம
நன்னகருமிணையில்லை நனிதனகுபோனெனிர
மன்னகருமிணையில்லை அரிகேசமாநுகர்கடே. (27)

சுரநதிக்குந்தூய்மைதரும்பலதுன்மலிவிதவினைததுகளறு குரு
திரையொதுக்குநித்திரநறவாள்கலையாயிருபாலுஞ்செழித்துக
காணும
வரைப்பொதிகையனைமடியில்விளையாடிகக லகாரனமகிழசேரும்
வரநதியாநதாம்பரபன்னிவறறுதெந நாளுநதுகழ்வளநல்லூரே. (28)

மின்னனையபெண்கடலகுடங்கவிழ ததிநீந்நடுவாவிகவங்கொண்டல்
மன்னியபூஞ்சோலைகளுஞ்செநெல்விளைகழனிகளும்வற்றாநன்னீர்க்
கன்னடியன் கால்வளமுநவாத்நமேலடைகளாகாயமோங்கும்
நன்னயஞ்சேர் வீதிகளுஞ் சிறந்தொளிரு மரிகேச நல்லூர் தானே (29)

வீதிகளிற் பாலர்களின் விளையாட்டுப் பேரொலியும் விவசாயத்தின
சேதிபல வியந்துரைக்கு முழவர்களசொற்பேரொலியுஞ்சிறநதோங்
கின்ற
சோதியில்லந்தோறுநிதி யளககின்ற பேரொலியுஞ் சுருதி கூட்டி
மாதர்கள்சங் கீதயிசை வளரொலியு நிரையரிலைகமாநல்லூரே. (30)

அந்நகரத் தின்நடுவி லழகியபொற் றூமரைசேரமுதப் பொய்கை
வன்னமணிக் கோபுரங்கள் வச்சிரத்தா லிழைத்ததிருமதில்கள் வாய்ந்து
மன்னுகின்ற ஜகதன்னை பெரியநா யகியோடு மகழ்ந்போங்கின்ற
துன்னுமரி கேசர்வள ராலயத்தின் சிறப்பெவர்கள் சொல்ல வல்லார். (31)

இந்தவிதங் கந்தருவ ரரிகைவளஞ் சிறிதியம்ப விந்த்ர ஞதி
வந்தசுரர் யாவர்களுஞ் சந்தோடக் கடலாடி வருவிமான
விந்தையுறு வேகத்தை வியந்தரிகை தனிலிறங்கி மேன்மை யோங்குஞ்
சுந்தரவேள்முருகர்படத்தொளிருமடாலயத்தணுகித்தொழுதுகண்டார் (32)

(இந்திரன்) கந்தர்வர்கள் இம்மடாலயத்தழகிய படத்தமர்ந்தொளிர்கின்ற முருகக்கட வுட்குகந்த ஸ்கந்தசஷ்டி உத்ஸவம் நடத்துகின்ற புண்ய புருடனியா வனென்பதும் உத்ஸவ வளமையும் முறையே எடுத்துரைப்பீராக.

(கந்தருவர்) விண்ணவர் வேந்தே !! சஷ்டிவிழா நடத்துகின்ற கர்த்தனை மஹானுபாவனைச் சொல்லுகின்றோம்.

உத்தமநற்குணசாலி ஒங்கு முலகப்பிரியனுதாரசீலன்
புத்தி மிகுவாக்சதுரன் புணைய புருடனிவ்வம் பொருந்துங்கான
வித்துவசிகாமணி மஹாரஸிகன் மென்மேலும் விளங்கு மெய்யாம்
பத்தியுள்ளான் சித்தியுள்ளான் முத்தையப் பாகவத னெனும் பிரஸித்
தியுள்ளான். (33)

(இந்திரன்) அன்னவன் தக்கோனென பாமுக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றனம். அன்னவன்றன பிறப்பு வளர்ப்பு முதலிய வரலாற்றைச் சிறிது பேசுவீராக.

(கந்தருவர்) கேட்கக்கடவீர். தேவராஜனே !!

தீகாமணக்குங் கனதனவான் குலமணக்கும் புத்திரர்கள் குலவப்பெற்
றோன்
காமணக்குஞ் சத்தியவான் கலமணக்குங் கலைவல்லான் ஞானயோகத்
தீதமணக்குஞ்சிந்தையினன் தத்துவநூல்பலவிரும்பித்திகழ்ந்துவயான்
பூமணக்கும் புனல் வேலி முத்நசசுப்பையமுனி புங்கவன்றன். (34)

புத்திரியானந்தம் மைப்புண்ணிய பு மப்பதியிற் பொற்றிகழுங்குஞ்
சத்தியவாசாலனுபார் சங்கீத ரஸிகன் மிகுதன்மகிமன்
சித்தபரிசுத்தமுறும் மிங்கையர் மாதவ முஞ் சேர்ந்திதான்றாகி
இத்தரையிற்றோன்றிய நற்புகழ்ப் சிகாமணி முத்தையனென்போன். (35)

பாரிலுபநிடத மகாபாரதயக் காவிலைக முதலாம் பன்னூல் செய்த
ஆரியமஹாகவியா மிலக்குமண சூரியனதருமை வாய்ந்த
பேரியற்சோதரிமைந்தன் தமிழ்க்கவிசேசரியென விந்நிலங்கொண்டாடும்
பேரியல் ராமஸ்வாமி பாரதிக்கம்மான் மகனுய்ப்பேசுவோனுல். (36)

முன்னமிசை சானகீபரிணய நாடகந்தமிழ்ன் மொழிந்தோன் மற்றும்
பன்னுமெழிற் சுபத்திராபரிணய நாடகங்காந்தப்பதிகமாதி
நன்னயஞ் சேரிந்நூலு மியற்று முத்துச்சுப்பைய நாவலோனுக் [னே.
கின்னுயிர்போன்றவனத்தையின்புதல்வன் முத்தையனென்போன்று
(37)

அப்புனல்வேலிப்பதிய கன்றரிகையம் பதியிலவரெல்லோருய
ஒப்பமுடனதிவாசமுற்றன ராலன்ன வருளொருவனன...
செப்பியவிம் முத்தையனோர் தம்பியுடன்றிகழச்சிறு பிராயத்
தப்பொழுதே தந்தையுலககன்ற தனுலார்க்கு மிவனன்பானுன். (38)

அரிகபப் பேர்ச்சோதரனை யன்னையுட னவணிருத்தியன்பரானோர்க்
குரியதுணையாங் குகனைக்கருத்துன்னியுலகுவக்கு முயர்ந்தகல்வி
தெரிதரச் சங்கீத மெனத்தேர்ந்தினிது கற்றுணரத் திருவலயாறூர்
விரைவணுகிச் சாம்பசிவமேலோன்பாற் குருகுலத்தை மேவினுனுல்
(39)

பன்னிரண்டாண்டப் பயிலத்துச் சங்கீத சாத்திர விற்பன்னனுகி
இன்னிசைக்கானத்துலகிலிவனுக்கோரிணையில்லையெனப்பேர்வாய்ந்து
மன்னிய நற்கீர்த்தியுடன் குருவருளும்வளர்மேதாங்க முகிழ்ந்து வந்தான்
தன்னருமைச் சோதரனைச் சங்கீதத் துணைவனெனத் தழைக்கச்
செய்தான்.
(40)

அந்நாளிற் குசலவர்கள் ராமகதை கானமாயமறைந்தாரென்பர்
இந்நாளிவ்விருவர்களும் திவ்விய சங்கீதர தினிசைத்தேன் சொட்டச்
சொன்னுகரீக முறச்சங்கீதா முதமுலகிற் சொரிகின்றுரால்
பன்னுளுமீட்டு பொருள் பகித்தவர்க் கனம்படைத்துப் பவிசுறுரால்.
(41)

அத்தகைப்புண்ணியசிலன் முத்தையா பாகவதனை புரிந்து
நத்துமரிகேசநல்லூர்ப்பஜனை மடத்தொளிர் படத்தேகலம் பெற்றேங்கும
சத்திவடிவேலவர்க்குச் சட்டிவிழாப்பஜனை முறைச்சங்கீதத்தால்
பத்தியுடன் நடத்து கின்றுனுத்ஸவத் தெட்டாம் வருடப்பரிசுபாரீர்
(42)

அச்சடித்தபத்திரிகை கடேயங்கடொறும் விடுப்பா வாங்காங்குள்ளோர்
மெச்சு புகழ் கானவல்லோர் ஸத்கதை காலக்ஷேபமேவு மேலோர்
எச்செயலுமறந்துயிர்கள் பரவசமுற்றிடவிசைக்குமியாழ்வல்லோர்கள்
இச்சையுறும்வேய்ங்குழலார்பிடிலர்முதல்வித்வான்களெய்திட்டாரால்.
(43)

மத்தளங்கள்கற்றவரு நாதசுரவல்லுநரும் வரிசையோங்குஞ்
சித்திரமுந்தலை துளக்குமிருதங்கச் செல்வர்களும் ஜலதரங்க
உத்தமருங்கட தாளத்தொளிர் கெஞ்சராவின் மிகவுயர்ந்தோரான
வித்துவசிகாமணிகளெத்தனையோ பேர்கள் வந்து மேவினரால். (44)

நர்த்தனங்கள்புரிந்துதிவ்யநாமசங்கீர்த்தனங்கண்நவில்கின்றோருஞ்
சித்தமுயிருடலுருகத் தீபப்ரதக்ஷிணங்கள் செய்து போற்றும்
பத்தபரானவரும் பஜனைப் பத்ததி புறையாய்ப் பாடுவோரும்
மெத்த மகிழ்வுற்றனராய் வேண்முருக தாஸர்களாய் மேவினரால். (45)

வந்தவருக்கெதிர் சென்று வரவேற்றுக் குசலமுறை வழுத்திப்பின்னர்
சந்தமுறு வவரவர்க்குத் தக்க விடுதிகளமைத்துச் சத்காரத்தால்
கந்தமுறுசந்தன புட்பங்களினுலுபசரித்துக் கனஞ்செய்கின்றான்
இந்தவிதம்லௌகீகத்தியல் வினயத்தொளிர்கின்றவெழின் முத்தையன்
(46)

முதனுடனொடடவவறு தனங்கள முறவுவலைகதும் நிமகமாய்ப
பதிவாம்புரிப்பையற வொழித்துப் பாலும் பழமுஞ் சிறிதருந்தி
சதியும்பதிபுங்குகாற்பணமாய்ச் சத்கார்ங்கண்டிகவியற்றித்
துதிகூர்தொண்டுபுரிகின்றான் றாயோன்மதுமுத்தையன் (47)

பல்லாயிரம்பேர்ஸபாஜனங்கள் பத்தக்கராமவாசிகளும்
தொல்லார்புவிமற்றுள்ளாருந் தூலாசதனத்துக்யோகமுறுய
நல்லார்பலருமெல்லவரு நற்கானங்கள்வாத்தியங்கள்
புல்லாங்குழலுங்கேட்டுமெனம் பூரித்தெங்கும்புகழ்கின்றார். (48)

உதயபாறுகதித்தோங்க வொளிகொளபர சூரியர்போல்
முதிரந்தணர் வித்வான்களொடு முத்தையனுமெய்ப்பத்தியுடன்
சுதிகொள்கீத வாத்தியங்க டொனிப்ப முருகர் துதிபாடி
நிதமுமுஞ்சவிர்த்திசெயு நேர்த்தி மிக வுன்னேர்த்தியதே. (49)

பத்திபரவக்கசிந்துருகிப் பாடும் பஜனைத் தொண்டரொடும்
முத்தையனும் வேதியர்வீதி முற்றுமுஞ் சவ்ருத்திசெய்து
தத்தங்குலமீடேறவவ ரவர்தாமிடுந்தண்டுலமேந்தி
நித்தம் முருகர் சந்நிதியில் நேர்நின்றிறைஞ்சி நெக்குருகி. (50)

கந்தாசரணங்கனக வயிற்கையாசரணங் கரிமுகன்பின்
வந்தாய் சரணமாமயிலு வந்தாய் சரணமுமையவடன்
மைந்தா சரணம் வள்ளிமணவாளா சரணம் அபயவரந்
தந்தாள் சரணஞ்சரணங்குக சாமீ சரணமே சரணம். (51)

முருகா சரணம் மூவருக்குமுதல்வா சரணமுகுந்தருக்கு
மருகா சரணமென் மனத்தே வாழ்வாய் சரணமலருகுக்குந்
தருகாவளரும் பொன்னரிகை தங்கும்வடிவேற் சண்முகநின்
னிருகால்சரண மெளியேன்யான் எக்காலமு முனனடைக்கலமே. (52)

வற்றுங்குளத்துமீன் போலவாழ்நாட் சுருங்கும்வகையறியா
துற்றபாவவினைக்குட் பட்டுமல்கின்றேனெங்ஙனமுய்வேன்
குற்றம் பலவும் பொறுத்தாளக் குறித்தரெய்வநீயல்லால்
மற்றுங்கலியிலொருவருண்டோ வகுப்பாய் சரவணேற்பவனே 53)

எங்குநிறைந்த கடவுளுனக்கென்றன் மனமுமிருப்பிடமா
மங்குற்றிருப்பாதுளதானாலலை யாழியைப் போற்பெருங்கவலை
பொங்கிவளர விடமுமுண்டோ பொருந்தாதொழியிற் பூரணமாபோர்
பங்கமுறுமாதரலின் கவலைபறிப்பாய சரவணேற்பவனே. (54)

இவ்விதந்தோத்திரம் புகன்றுவெவ்வினை நீக்கிடுங் காந்தத்தினியகாலை
ஒவ்வொரு நாளும் புதுமம் படனசிரவணஞ செய்தற்குசிதமாகச்
செவ்வைபெறச் சுருக்கமதாய்த கெளிந்துமுத்துச் கப்பகவிகேன் போற்
சொற்ற
திவ்வியகாந்தப்பதிக படனஞ்செய்வரையாமுஞ் சரவணஞ்செய்வோம்.
(55)

ஒருமுறைகாந்தச் சரிதையொருங்கே முற்றிலும் பாடபோருவந்து
கேட்போர்
பரம கருணாநிதியாம் முருகேசர் திருவருட்குப் பாத்திரமாவார்
விரிவதனைச் சுருக்கி முத்துச்சுப்பகவிநாடோறும் விளமபற்கேற்பப்
பரிவுடனீங்கியற்றிய விப்பதிகமினிப்பதிகலம் பயக்குந்தானே. (56)

இச்சமயம் பகற்றருணமெய்தியதால் வந்தவர்களெல்லவர்க்கும்
இச்சையுடனுமிரஸப்போனகமும் பானகமுமினிதமைத்துப்
பச்சமுடனத்தலத்தார் பலபேர்கள் பண்பினொடுபரிமளிப்பப்
பச்சியபோச்சியங்களுடன் ப்ரமணஸந்தப் பணங்கள் பண்ணுவானால்.
(57)

DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR (MADRAS)

மணிமூன்று முதற்காளம் வளர்ந்தோங்கும் வாத்தியங்கள் வரிசைமல்
கும்
பிணிநீங்கப் புசித்திராவில்வைத்தாரமும் பெருகிப்பிறங்குங்கீதம்
அணியாரங் கழுத்திலங்கக்கற்ற பெரியோர்களெல்லாமாமோதிக்கத்
தணியாதங்கியற்றிப்பின் பஜனைபாததிமுழுயும் சரியாங்கங்குல். (58)

இன்னபடியறுதினமுங் கழிந்ததற்பின் விரதமுடித்தெழுந்தாளிற்
பன்னியுடன் முத்தையன் பாணிசெய்ய வல்லவர்க்கும் பரிசளித்துச்
சொன்னமுறுந் துணைக்குமபர் களிற்குகனைசகாவேந்தன் சுதையை
வேதம்
மன்னியமாமந்திரதாலாவாஹனம் பூசை மகிழ்ந்தியற்றி. (59)

துங்கமுறுவேதியர்கள் வேதமகாமந்திரங்கண்டிகத தொகுப்பாவாத்யம்
பொங்கமுறசெழித்தோங்க வக்கினிகாரியங்கள் பொரிகள் சிந்தி
தங்குமெழிலுடனெய்வ குஞ்சரிக்கும் ஜயவாழ்வேற கண் முகற்கும்
மங்களம் நன்கியற்றுகின்றான் மணக்கோலவரிசையினை மகிழ்ந்து
காண்க (60)

(இந்திரன்) (நோககி) (அனந்தபரிதனம்)

கண்டகராந்தயித்தியரைக கடிகதுஜயாகவளசிலறயின் கஷ்டநீக்கி
அண்டருலகுய்ந்திடச் செய்தபண்டகுகபெருமானுக்கள் புற்றேயம்
பண்டுதெய்வ குஞ்சரியைபாரங்கிரியிலளித்த மணப்பான்மையொத்தே
கண்டளமின்றிங்கியற்றுங் கல்யாணக்காக்ஷி நளிகளிப்புற்றேங்காண்
(61)

(கந்தருவர்)

இலங்கிடுநன் மணக்கோலத்தியன் முருகா தேவியுடனின்புற்றாங்கு
துலங்கிடுகல்லருள் கரந்துபவனிவருந் தோற்றமெவர் சொல்லவல்லார்
நலங்கொளுமத்தலத்தினர்கள் பழங்கள் சொரிந்தகமகிழ்ந்து நாளும்
போற்ற
வலந்திகழ்நற்காக்ஷியுடன்வளந்திகழும்மடாலயத்தேமகிழ்ந்தான்மன்னோ
(62)

இத்தனைவைபவங்களுங்கண்டெல்லவரும் மிகமகிழ்ந்திங்கின்றிராவில்
நித்தியம்போற்புசித்தினிதுபூர்பந்தர்ச் சபைக்குணிறைந்திருப்பக்கான
வித்துவசிகாமணி நம்முத்தையன் வள்ளிமணவிமர்சைக்காதை
சித்தமுவந்திசைத்தனனால் சஷ்டிவிழாச் சங்கிதச் சிறப்பிதாமே. (63)

கநதருவரிநதவிதங் கநத்சஷ்டிக கானவிழாமானமியததைககழறக
கேடடுச
சிந்தைமகிழ்நதிநதிரனுசிா வதிததுச செயயபாகவத முதததயனுககுச
சநத்முறமுகமனுரைத்தலா கடுறறிச சணமுகநாதனைபபோறறி
வருடநமேதாறும
இந்த விழாத்தரிசனைகஙிகெயதுவோமா லெனவறைநது சுரர்களொடு
மினிதுசெனறுள.
(64)

4458.
VI.F54

உ

முருகன்துணை.

அரிகைச் சண்முகன் பதிகம்

ஆசிரிய விருத்தம்.

"நூல்"

பொன்பதிவுறுங்கதிர்கொள் வளர்த்னமௌலிகள்
பொலிவுறுமொராறுமுகமும்
பொழிகின்றகருணைநிறை பனிரண்டுவிழிகளும்
புன்சிரிப்புடையவாயும்
மன்பெரியமுந்நான்கு திண்புயங்களுமமைய
வரமேவுகரமிராறும்
வாழ்த்துமடியார்களின் அரிகடமைமாய்த்தி
வலந்தாங்கிவளர்வைவேலும்
இன்பமுற்றெழின்மேவு தேவியர்கள்மனமகிழ்ந்
திருபாலிலங்குமழகும்
ஏர்கொண்டவினிதருட் பார்வையும்பிரஸன்ன
மேற்றசைதன்யமோங்க
அன்புநிறையும்புகழ் பொருந்தரிகையம்பதியி
னணிபெறுமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (1)

என்னென்னதுன்பமுற் றன்னையுதரத்திருந்
திந்நிலத்துதயமானேன்
இதுவிதென்றறியாத சிறுகுழவியாயுழன்
றெத்தனைவிபத்தடைந்தேன்
தன்னுணர்விலாதுபிறர் தண்டனைத்துயர்பூண்டு
தக்கபருவக்காளையாய்

ஸம்ஸாரஸாகரத் தலைவுற்றடங்காது
ஸங்கடம் பலவடைந்து
பின்னர்மூப்பெய்திபல பிணிபூண்டிறப்பதும்
பெருவினைக்கோளின்மீண்டு
பிறப்பதும்மறுபடியிறப்பதும் இதுவென்கொல்
பேதமையிதேதும்வேண்டேன்
அன்னியனலேனுனக் கடிமைகாணாளரிகை
யணிபெறுமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (2)

திரிபுரமெரித்தசிவ னுதல்விழிதெறித்ததவா
செய்யசரவணையெய்தியே
சேயெனவளர்ந்தாறு தாயர்முலையமுதுண்டு
தேவிகாற்சிலம்பின் வழியாய்
வருமொன்பதரிவையர்கள் தரவந்தசெல்வமொடு
மன்னவிளையாடியங்நாள்
மதிகெட்டபிரமனது தலைகுட்டியாண்டாள்
வலக்காருக்கோதியே
பரவுபுவனங்களுக் கிடரதுதருங்கொடும்
பாதகச் சூரனுதி
பலவவுணர்குலமெலா மறவொழித்தமரர்தம்
பகைநீக்கியாண்டபதியே
அருகிலிருவனிதையர்கள் மனமகிழவளரரிகை
யணிபெறுமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (3)

சுருதிமுடிவாமுதய கிரியினுயர்சிகரவான்
சொலிக்கின்ற ஒளிர்பானுவே
துங்கவாறங்கமுறு மாகமப்புணரியாழ்
தூயவர்களாய் முத்தமே
கருதுதவயோகியர்த மிதயபுவியதனில்வளர்
கணுவிலாச் செங்கரும்பே

கரையிலாதெங்குநிறை யானந்தவாரியே
கலியுகத்தெவர்களுமெளிதாய்த
தெரிதரவிளக்குநற் கருணைதரவந்தருக
சிவசுப்ரமண்யதேவே
சிறியேன்மனக்கவலை யறவேயொழிந்தினிது
சிந்திதமெலாந்தந்தருள்
அரியுமயனுந்துதிகள் புரியுமரிகேசர்வாழ
அரிகைநன் மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத
தையனே அருள்செய்வையே. (4)

கண்ணினுண்மணியேயென் விண்ணப்பமொன்றுகேள்
காண்பனவெலாமெண்ணிரு
கண்ணிணைக்குள்ளொழி ஒருவதாய்க்கானவும்
காதினிற் கேட்பவெல்லாம்
புண்ணியநின்கீர்த்திநற் காதையாய்க்கேட்கவும்
புன்மையாவதேதுதான்
புகழுமோவுந்தெலாநின்புகட்டியாய்ப்
பொருந்தவும் வன்சென்னியோ
டணணியுள்சேவடி வணங்கவுங்கையிணைக
ணடியர்சகனைபுரியவும்
நாதனேநீயருள்செய்வாயெனிற்றிறிதெனுள
நாடுமோவோர்டுமோகாண்
அணணன் மணிவண்ணனக்கண்ணன் மருகாவரிகை
அணிகொருமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே (5)

இதுவென்னபுதுமையோ கலிகாலமகிமையோ
என்னென்றியம்பவல்லேன்
இம்மானுடப்பிறவியின்றி மண்ணுய்ப்பிறந்
திட்டாலுமேற்றமுண்டே
விதிமுறைச்சற்கர்ம மலைவுற்றுகுலதன்மம்
மெலிவுற்றிழிந்தேங்கவும்

மேலிட்டெழுங்கொடிய துன்மார்க்கமோங்கவும்
விபத்திதற்கென் செய்குவேன்
கதிபெறக்கருதாது மனமிந்தவஞ்சகக்
காட்டிற்றிரிந்திடுவதால்
கந்தநின்வந்தனை புரிந்தெந்தநாளுனது
கருணைக்குரித்தாகுமோ
அதுலசரவணபவ குமாரகாங்கேயனே
அரிகைகன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (6)

விரிவானவாசைத் தருக்களடர்மோகா
டவிக்குட்டிரிந்துலாவும்
மீறுதனமாதர் குழன்மேகுலமதுகண்டு
மிளிர்கேக நாதமோங்க
பரவியவிசித்திரப் பண்புறும்வாதனை
பைந்தோகைதனைவிரித்துப
பக்ஷமுடனுனந்த நர்த்தமிடும்நல்வினைப்
பாந்தளைக்கடிந்துகாயும்
உரியவெனதருமை மனமாமயூரந்தனை
உனக்கற்பணஞ் செய்கின்றேன்
ஒருகூறுடலான மயில்வாகனத்தொடுமி
தொன்றையுமு வந்தாண்டருள்
அரியவமிழ்தினுமினிய தமிழ்குறுமுனிக்குதவும்
அரிகைகன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (7)

பந்தமுறும்வெந்துயர் த்ரும்பவமொழித்துநற்
பதமெய்தவேண்டியிதயப்
பரவுபுவியதனிலுட் கரணகுண்டத்திலென்
பண்புடைப் புந்தியென்பாள்
நிந்தையிற்சரவணாதி மந்திராகுதிசெய்து
நிட்டையாமிட்டிதன்னை

நேர்பெறவியற்றி முற்றுமுனம் அதிலின்றும
நீள்வலியினார்த்தெழுந்து
முந்துசங்கற்பமும் விகற்பமுந்திருகிரு
முனைக்கொம்பதாகிமுட்டி
மோகமுற்றோடுமென்வேகமனமாந்தகரை
முற்றிலுமடக்கியாள்வாய்
அந்தநாரதர்தமகம் வந்தவாடாணடவா
அரிகைநன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (8)

திடமுறுமகப்புளினர் குலமுறுதவத்தில்வரு
செல்வியுயர் கல்விநல்லாள்
சிங்காரபத்திச் சிரஞ்சையர்கள்பணிசெய்ய
திருவென விளங்குமின்னாள்
சுடர்பரவுநற்குணப் பணிபலவடைந்துளாள்
தூட்டவாதனைகளென்னுஞ்
சூழ்புட்குலங்களெல்லா மகன்றோடச்
சொல்லியாலோமிட்டுக்
கடகரிமுகத்துணைவனுன கருள்கலந்திடக்
காதல் கூர்தவப்புனத்தைக்
காவல்புரிகின்றனள் தேவமென்மனக்குறக்
கன்னியைமணந்துகொள்வாய்
அடவியிற்றினைப்புனத்தழகியையணைந்தவா
அரிகைநன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (9)

மதிவேண்டுமைம் புலத்துணர்வொளிகள்சிறிதேனும்
மங்காதுவயங்கல்வேண்டும்
மாநிலத்தழியாத கீர்த்தியுறல்வேண்டுநனி
வாழ்க்கை நலம்வேண்டுமிக்க
நிதிவேண்டு நல்லமந்ததிவேண்டு நோயற்ற
வேண்டுமெ

நின்னிடத்தென்மனம் எந்நாளு நீங்காத
நிலைபெற்றிருத்தல்வேண்டும்
கதிவேண்டுமின்னு மற்றெதுவேண்டினுந்தருங்
கற்பகக்கந்த நின்மேல்
கவிமாலைசூட்டினேன் பதிகமலர்சாற்றினேன்
கலிதீர்த்தருளைக்காத்தருள்
அதிகருணைவாரி தியமார்சேனாபதி
அரிலைகாண்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பிரற்படத் தயாவாதசணமுகத
தெயனே அருளைசெய்வையே. (10)

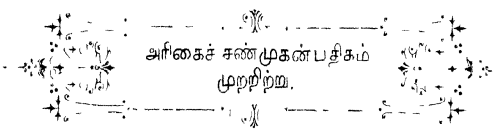

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

விளம்பரம். விளம்பரம்.

அநித்தியமான இம்மானிட தேகத்துக்கு நேரிடும் பல விதநோய்களுக்கென்று மகிமைதங்கிய கருணாநந்த ரிஷியால் அருளப்பட்ட அவிழ்தங்களில் சிலவற்றை ஜீவகாருண்யத்தின் பொருட்டு சகலரும் அனுபவித்து சுகமடையக்கருதி, ஒன்றிருக்கஒன்று செய்தல், பத்தியம் பிசகில் மோசம் செய்தல், நம்பிக்கை யில்லாமை என்னும் மூவகைக் குற்றமும் நீங்க, அரும் பிரயாசத்துடன் தயார்செய்து, சொற்பவிலைக்கு வெளியிட்டிருக்கிறோம். இவைகளின் அனுபவந் தெரிந்த எமதன்பர்கள் எமது பிரயாசங்களைக் கவனித்து, துணை நின்று ஆதரிக்கப்பணிவுடன் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இப்போது தயாராயிருக்கும் அவிழ்தங்களாவன:—

			ரூ.	அ.
கருணாநந்தர்	பிபூபானிக் கொள்ளை நோய்க்குச் சிறந்த செந்தூர சஞ்சீவி மாத்திரை சீசா ஒன்று		2	0
ஷை	சஞ்சீவிமாத்திரை ..	ஷை ...	0	10
ஷை	சமய சஞ்சீவி ...	ஷை ...	0	8
ஷை	மஹா கோரோஜனை மாத்திரை	ஷை ...	0	12
ஷை	ஆக்ராண சஞ்சீவி ...	ஷை ...	0	5
ஷை	ஜீவாதார சஞ்சீவி செந்தூரம்	ஷை ...	2	8
ஷை	சாரீர சஞ்சீவிமாத்திரை	ஷை ...	1	0
ஷை	காரமாத்திரை ...	டப்பி ஒன்று ...	1	0
ஷை	அமிர்த சஞ்சீவி லேகியம்	ஷை ..	2	8
ஷை	தாது புஷ்டிலேகியம் ...	ஷை ...	2	8
ஷை	ஸ்தம்பன மெழுகு ...	ஷை ...	1	8
ஷை	மேகரண களிம்பு ...	ஷை ...	1	0
ஷை	தீபனசஞ்சீவி லேகியம் ...	ஷை ...	1	0
ஷை	தந்த சஞ்சீவி சூரணம் ...	ஷை ...	0	5
ஷை	சஞ்சீவி தைலம் ...	ஷை ...	1	0
ஷை	ஜீவாதார சஞ்சீவி லேகியம்	ஷை ...	2	8

இவைகள் ஒவ்வொன்றில் 10-க்கு மேல் வாங்குபவர்களுக்கு 10-க்கு ஒன்று வீதம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படும். பலதினுசுமாக 10 ரூபாய்க்கு வாங்குபவர்களுக்கு 1 ரூபாய் கழித்துக்கொடுக்கப்படும்.

கருணாநந்த சஞ்சீவி மருந்துகளில் அனுபோகமுள்ள நண்பர்கள் பேதம் தெரிந்துகொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ராவ் சாஹேப் மு. ஆபிரகாம் பண்டிதர்,
கருணாநிதி வைத்தியசாலை,

H+165
MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR MADRAS 41

சிவமயம்.

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

காசிக்கலம்பகம்.

இஃது

சென்னைக் கவர்னமெண்டு

காமல் பாடசாலைத்

தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

தி - க - சுப்பராயசெட்டியாரால்,

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதித்துத

தாமியற்றியஉரையோடு

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

சென்னைநகரில்

இதன்விலை அணா. தபாற்செலவு பை சு.
விரோதிவரு. ஆடி மீ

பரமபதி துணை

காசிக்கலம்பகம்.

காசியிலெழுந்தருளிய இறைவன் மேலந்தாதித் தொடையாய்ப் புயவகுப்புமுதலியவறுப்புகளைத் தன்னகத்துக் கலத்தலமைந்தனூலென இரண்டு சொல் ஒருசந்தியாய்விரவித்தொக்க அன்மொழித் தொகைநிலைத்தொடராய்ப் பிரபந்தத்திற்குக் காரணக்குறியாய் நின்றது. காசி ஒருதிருப்பதி; அது இடவாகுபெயரா யிறைவன்மேல்நின்றது; அந்தாதித்தொடை ஒருசெய்யுளினிறுதி மற்றொருசெய்யுளின் முதலில்வரத்தொடுப்பது; கலம்பகம்—புயவகுப்பு, மதங்கம், அம்மானை, காலம், சம்பிரதம், கார், தவம், குறம், மறம், பாண், களி, சித்து, இரங்கல், கைக்கிளை, தூது, வண்டு, தழை, ஊசல்என்னும் பதினெட்டுறுப்பும் தன்னகத்துக் கலத்தலமைந்தது; கலப்பு அகம்என்னுமிரண்டு சொல்லும் ஒருசொல்லாய்மெலித்தல் விகாரம்பெற்றுப் பிரபந்தத்தின்மேல் நின்றன; இது ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடர். கலம்பகம் ஏழாம்வேற்றுமையின் பயனிலையாகிய கலப்பு என்னும் வருமொழி நிலைமொழியா யீறுகெட்டுப் புணர்ந்தமையால் இலக்கணப்போலியா யல்வழியாயிற்று, வேற்றுமையல்லாதனவெல்லாம் அல்வழியாதலால்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

பாசத்தளையறுத்துப் பாவக்கடல்கலக்கி
நேசத்தளைப்பட்டுநிற்குமே—மாசற்ற
காரார்வனாயீன்ற கன்னிப்பிடியளித்த
ஓரானைவந்தென் னுளத்து.

இ - ள். மாசு அற்ற கார் ஆர்வனா ஈன்ற கன்னிப்பிடி—குற்றமொழிந்த மேகந்தவழு மிமயமலைபெற்ற கன்னித்தன்மையை யுடைய பெண்யானை, அளித்த ஓர் ஆனை என் உளத்துவந்து—பெற்றருளிய ஒருயானையானது என் தூமனமாகியகூடத்தில் கருணைகூர்ந்துவந்து, பாசம்தளை அறுத்து—காமியமாகிய பாசவிலங்கினையறுத்து, பாவம்கடல்கலக்கி—பாவமாகியகடலைக்கலக்கி, நேசம்தளைபட்டுநிற்கும்—அன்பாகியதளையிற்கட்டுண்டுநிற்கும்.

இமயமலையில் திருவவதாரஞ்செய்தமையால் வரையீன்றஎனவும், எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றருளியும், கன்னியா யிருத்தலால் கன்னியெனவும், எண்சாணுடம்பிற்கும் தலையேபிரதானவுறுப்பாதலால் விநாயகக்கடவுளை யானையெனவுங்கூறினர். யானைக்குத்தளையையறுத்தலும் கடலைக்கலக்குதலும், தளையிற் கட்டுண்டுநிற்றலும் அதன் தொழில்களாதலால் தொழிற்றன்மை

யணியோடு பாசத்தனை, பாவக்கடல், நேசத்தனையென வுருவக வணியும மைந்துநிற்றலால் கலவையணி. ஒருநூல்செய்வோன்அந்நூல் இடையூறின்றி முடிதற்கு முதலில் விநாயகனைக் காவலாகக் கொள்ளவேண்டுதலா லிச்செய்யுள் காப்பாயிற்று. யானையாயின் பாசத்தளை யென்றது கயிறாகிய தளையை யெனவும், வரையீன்றகன்னிப்பிடி மலையிற்றோன்றிய இளம்பிடியெனவுங் கொள்க

நூல

மயங்கிசைக் கொச்சककலிப்பா

[இவை இரண்டும ஆறடித்தரவு]

நீரகொண்டகடலாடை நிலமகளுக்கணியான—கார்கொண்டபொழிற்கா ஸிக்கடிநகரங்களிதூங்க, இடமருங்கிற்சிறுமருங்குற் பெருந்தடங்கணின்னமிர் தம்—சடைமருங்கினெடுந் திரைக்கைப்பெண்ணமிர்தந்தலைசிறப்பக், கண்கது வுங்கடவுண்மணிதெரிந்தமரர்கமமியன்செய்—விண்கதுவுபொலங்குடுமிவிமா னத்தின் மிசைப்பொலிந்தோய், நிற்பனவுந்தவழவனவு நடப்பனவுமாய்நிலத் துக்—கற்பமளவிலகண்டுமுறுகளைகண்காணுமே, பழங்கணுறுமுயிர்கடுயர்க்க டலீந்திப்பழங்கருணை—வழங்குபரமாநந்தமாக் கடலிற்றிளைத்தாட, உரையா தபழமறையின் முதலெழுத்தினெண்பொருளை—வரையாதுகொடுத்திடுநின்வள் ளன்மைவாழ்த்துதுமே

[இவையாறும்ஈரடித்தாழிசைகள்.]

நிரெழுத்துக்கொத்தவுடனீத்தாக்குநீ நவில்வ - தோரொழுத்தேமுழுதும வரொவ்வண்ணமுணர்வதுவே, என்பணிவ துடுப்பதுதோ லெமபிரான்றமர்கள வர்—முன்பணியும்பேறுடையா திசைமுகனுமுகுந்தனுமே; செடிகொண்மு டைப்புழுக்கூடேசிற்றடியோமிடுதிறைமற்—றடிகளடியார்க்களிப்பதாநந்தப் பெருவாழ்வே, பற்பகனோற்றருந்தவரும்பெறற்கரியபரந்தாமம்-எற்புடல்விட் டடியேமுங்கொளப்பெறுவ திறம்பூதே, நிணம்புணர்வெண்டலைக்கலன் கொ னேரிழைமுத்தித்திருவை—மணம்புணாவாக்கையனருண்மணவாளகமே மே, முடைத்தலையிற்பலிகொள்வான் மூவுலகுமவரவர்தங்—கடைத்தலையி றிரிவதுகொல்யாம்பெறுநின்காணியே,

[இவைநான்கும் ஈரடி அராகங்கள்.]

உளதெனவிலதெனவொருவரொரளவையின்—அளவினிலளவிடலரிய தொருருவனை. இதுவெனலருமையினெழுதருமொழிகளும்—அதுவலவெனு மெனிலெவருனையறிபவர். அவனவளதுவெனு மவைகளினுளனலன்—எ னவனிவனென வெதிர்தரு தகைமையை. அறிபவரறிவினு ளறிவுகொடறி வுறு—நெறியலதொருவருமறிவருநிலைமையை

[இவைநான்கும் நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்]

ஆனைநடுபெண்ணுரு வமைந்துநின்றனை—பூண்முலை கலந்துமைம் புல னும்வென்றனை, எண்வகையுறுப்பினோ ருருவெடுத்தனை—தொன்மறைப்பனு வலின்றொடைதொடுத்தனை.

[இவையெட்டு முச்சீரோரடியமபோதரங்கம்]

வடவரைகுழையவளைத்தனை—மலைமகண்முலைகடிளைத்தனை
விடமமிர்தமரவிளைத்தனை—விசயனொடமாசெய்திளைத்தனை
வரிசிலைமதனையெரித்தனை—மதகரியுரிவைதரித்தனை
அருமறைதெரிபவிரித்தனை—அலகில்பல்கலைகடெரித்தனை.

[இவைபதினாறும் இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்.]

அழல்விழித்தனை—பவமொழித்தனை
ஆறணிந்தனை—மாறணிந்தனை
மழுவலத்தினை—முழுநலத்தினை
மாநடத்தினை—மானிடத்தினை
அலகிறந்தனை—தலைசிறந்தனை
அருள்சுரந்தனை—இருடுரந்தனை
உலகளித்தனை—தமிழ்தெளித்தனை
ஒன்றுமாயினை—பலவுமாயினை.

[இவைநான்கும் ஈரடித்தாழிசைகள்]

அலகில்பலபுவனங்க ளடங்கலுமுண் டொழிப்பாய்க்குக் — கொலைவிட முண்டனையென்று கூறுவதோர்வீறுமே, பயின்மூன்றுபுவனமுங்கட்பொறிக் கிரையாப் பாலிப்பாய்க்—கெயின்மூன்றுமெரிமடுத்தா யென்பதுமோரிசையா மே, அடியவரோமுக்குறும்பு மறவெறிந்தாரொளிலடிகள்—விடுகணையிற் காம னைநீவென்றதுமோர் வியப்பாமே, இக்கூற்றின்றிருநாமத் தொருகூற்றுக்கி லக்கென்றால்—அக்கூற்றங்குமைத்தனையென் றிசைப்பதுமோரற்புத்மே.

எனவாங்கு

[இது தனிச்சொல்.]

[இதுபத்தடி நேரிசை யாசிரியச்சுரிதகம்

உலகுசூற்கொண்டதலைவியுநீயும்
மலைபகவெறிந்தமழவிளங்குழவியை
அமிர்தமூற்றிருக்குங்குமுதவாய்த்தேறல்
வண்டுகினனைப்பமடித்தலத்திருத்திக்
கண்களிற்பருகியக்காமருகுழவி
எழுதாக்கிளவியின்சுவைபழுத்த
மழலைநாறமிர்தம்வாய்மடுத்துண்ணச்
செஞ்சொனிறைத்தநும்மஞ்செவிக்கடிகளென்
புன்மொழிக்கடுக்கொளப்புகட்டினன்
இன்னருள்விழைகுவாயிறும்பூதுடைத்தே.

இ - ள். நீர்கொண்டகடல் ஆடை நிலமகளுக்கு அணி ஆன—நீர்நி லமந்தகடலை ஆடையாகவுடுத்தபூதேவிக்கு ஆபரணமாகிய, கார்கொண்டபொ ழில்காசி கடிநகரம் குளிர்தூங்க—மேகந்தவழுஞ்சோலைசூழ்ந்த காவல்கொண் டகாசித்திருநகரங் குளிர்ச்சியோடுகிலைபெற, இடம்மருங்கு இல்சிறுமருங்குல்

பெருந்தடகண் இன் அமிர்தம்—இடப்பாகத்தில்சிறிய இடையையும் பெரிய பரந்தகண்களையுமுடைய உமாதேவியாகிய இனிய அமிர்தமும், சடைமருங்கு இல் நெடுந்தினாகைபெண் அமிர்தும் தலைசிறப்ப — சடாமுடியின்பக்கத்தில் நெடிய அலைகளாகிய கைகளையுடையபெண்களுக்கு அமுதுபோன்ற கங்கா தேவியும் அவ்விடத்தில் மகிழ்கூர்ந்திருக்க, கண்கதுவு கடவுள் மணிதெரிந்து அமரர் கம்மியன்செய் — சட்புலங்களைப்பற்றுந் தெய்வத்தன்மையையுடைய மாணிக்கங்களை யாராய்ந்தெடுத்துத் தெய்வத்தச்சன்செய்த, விண்கதுவு பொ லன்குடுமி விமானத்தின்மிசைபொலிந்தோய்—ஆகாயத்தையளாவியபொன் னாற்செய்த சிகரத்தையுடைய விமானத்தின்கண் விளங்கிய விறைவனே, நிலத்துநிற்பன உம் தவழ்வன உம் நடப்பன உம் ஆய்—நிலவுலகில் நிற்றலும் தவழ்தலு நடத்தலுமுடையனவாகி, அளவிலகப் பரகண்டும் உறுகளை கண்கா ணாமே—அளவிறந்த பிரமகற்பம் பலகண்டும் தமக்குற்ற ஒருபற்றுக் கோடுகா ணாமல், பழங்கண் உறும் உயிர்கள் துயர்கடல்நீந்தி—பிறவித்துன்பத்திலழுந் திய ஆன்மகோடிகள் அத்துன்பக்கடலைநீந்தி, பரங்கருணைவழங்கு பரமாநந் தம் மாகடலில் திளைத்து ஆட—மேலானதினது திருவருள்கொடுக்கும் பே ரின்பமாகிய எல்லையில்லாதகடலில் அழுதொழுகியழுந்த, உரையாதபழமறை யின் முதலெழுத்தின் ஒண்பொருளை—வாயாறத்துச்சொல்லுதற்கரிய தொன் றுதொட்டுள்ள வேதங்களின் முதலெழுத்தாகிய பிரணவத்தினது ஒள்ளிய பொருளினை, வரையாது கொடுத்திடும் நின்வள்ளன்மை வாழ்த்துதும்—வில க்காதுகொடுத்தருளும் உனதுபெருங்கொடையை வாழ்த்தாநின்றோம்.

ஆன என்னு மிறந்தகாலப்பெயரெச்சம் காரியென்னும் வினைமுதற்பொ ருள்கொண்டது. கார்கொண்ட பொழில் இடைப் பிறவரல். அமுதமுள்ள விடத்துக் குளிர்ச்சிநிலைபெறுதலால் தூங்க என்னும் எதிர்கால வினையெச்சம் சிறப்ப என்னும்வினையெச்சத்தின்முதனிலையையும் அவவெச்சம்பொலிந்தோ ய்என்னும் வினைமுற்றின்முதனிலையையு முறையேகொண்டன. சிறு[illegible]ங்கு ல்பெருந்தடங்கண் சொன்முரண். அமுதத்தாற்குளிர்தூங்கஎன்றதுமு[illegible] வின்பமும் பிணியின்மையு முயிர்களுக்குறுதல் புலப்படுதலின் உதாரவ[illegible] நீத்து எனப் பாடங்கொண்டால் நீக்கியெனப்பொருள்கொள்க.

நீர் எழுத்துக்கு ஒத்த உடல் நீத்தார்க்கு — நீரிலெழுதியவெ[illegible] பொழுதே யழிதல்போலத் தோன்றியபோதே யழியும் உடற்சுமை [illegible] விட்டவர்க்கு, நீநவில்வது ஓர் எழுத்தே—நீயுபதேசிப்பது ஒருமொழி[illegible]லரிய ணவமே, அவர்முழுதும் எ வண்ணம் உணர்வது—அவர்கள் அ[illegible]வனு முற்றுமெவ்வாறறிதல்கூடும், எம்பிரான்தமர்கள்—எமதிறைவனுறவினராகிய அடியவர்கள், அணிவது என்பு உடுப்பதுதோல்—(சாரூப்பியம் பெறுதலால்) அணிவது எலும்புஉடுப்பது சருமம் உடையவராலும், திசைமுகனும்முகுந்த னும் முன்பணியும்பேறுஉடையார் அவர்—பிரமனுந்திருமாலுந்தம்முன்வணங் கும்பயனையுடையவர் அவ்வடியவரோ, சிற்றடியோம் இடுதிறை செடிகொள் முடைபழுகூடு ஏ — அடித்தொண்டராகிய யாம்தேவரீருக்கு இடுந் திறைப் பொருள் புதனழிந்த முடைநாற்றத்தையுடைய புழுச்செறிந்தகூடாகிய உடம்

பையே, மற்று அடிகள் அடியார்க்கு அளிப்பது ஆநந்தம் பெருவாழ்வு ஏ—அதற்குப் பிறிதுகைம்மாறுகத் தேவரீர் அடியவர்க்கு அருளுவது பேரின்பமாகிய பெரியவாழ்வினையே, பல்பகல்கோறிறு அருந்தவரும் பெறற்கு அரிய பரந்தாமம்—பலநாளுந்தவஞ்செய்து செய்தற்கரியதவம்வாய்ந்தவரு மடைதற்கரிய முத்தியை, என்பு உடல்விட்டு அளியேமும்கொளப்பெறுவது இறுமபூது ஏ—எலும்பாகிய உடலினை விட்டுத் தேவரீரையன்றித் துணையில்லாத யாமும் அடைவது ஒருபெருவியப்பே, முத்திநெறிமழை திருவை மணம்புணர்வார்க்கு ஐயன் அருள்மணவாளகோலம்—மோட்சமாகியபெண்ணை மணஞ்செய்யுஞ் சாரூப்பியமடைந்தகணங்களுக்குத் தேவரீரருளுங்கல்யாணக்கோலம், நிணம் புணர் வெண்டலைகலன் சொல்—நிணமமைந்த வெள்ளிய தலையோடாகிய பலிக்கலனே, யாம்பெறும்நின்காணி—(சாரூப்பியம்பெற்று)நாமடையும்தேவரீர் காணியானது, முடைதலையில் பலிகொள்வான்—முடைநாற்ற மமைந்த தலையிற்பலிகொள்ள, மூவுலகு உம் அவர் அவர்தம் கடைத்தலையில்திரிவது—மூன்றுலகங்களிலுமுள்ளவர்களுடைய தலைக்கண்ணிலிலிருவதோ (தேவரீர் திருவாய்திறந்தருள்வீர்) என்னை மைஎன்றது இவற்றையெனக்கொள்க.

எழுத்து எழுதப் படுவதென்னும் பொருள்மேல நிற்றலால் செயப்படுபொருளுணர்த்தும் ஏகாரவிகுதி புணர்ந்துகெட்டு நின்றதொழிற்பெயர். இது பலபொருள்பட்டுநிற்கும் அதனைவிரிக்கிற் பெருகும். மற்று பிறிது பொருளில்வந்த இடைச்சொல். கொற்று இறந்தகால வினையெச்சம் நோல் பகுதி. எற்புடம்பு அல்வழியில மெல்லொடா வன்றொடரானதால் "மென்றொடர்மொழியில்" என்னுஞ்சூ—இல் "மன்" என்ற நிலையால். வாழ்வே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டு. இறும்பூதே என்பதில் ஏகாரம் வினாப்பொருட்டு. சிவசாரூப்பியம பெற்றவர்கள் அச்சிவச்செயலிற் சிறுபான்மை செய்வது இயல்பாதலால் வெண்டலைக்கலன்கொல், கடைத்தலையிற்றிரிவது என வுங்க காசியில் உயிர்விடுவோர்க்கு இறைவர்சென்று உபதேசித்தலில் நீநவில் ஈறு ஓரெழுத்தேயெனவுங்கூறினர். திருவாய்திறந்தருளுவீர் சொல்லெச்சம்.

உளது என்ன இலது என்ன—உருவமுண்டென்று மிலலையென்றும், ஒருவர் ஓர் அளவையின் அளவினில் அளவிடல் அரியது ஓர் உருவினை—ஒருவர் அளவை மூன்றுளோரளவையினளவாலு மளவிடுதற்கரிய ஓரதிருவுருவத்தையுடையாய், எழுதருமொழிகளும் இது என்னல் அருமையின் அது அல்ல என்னும் என்னில் — வேதங்களும் பரத்தை இதுவென்று சுட்டிக்கூறுதலருமையால் அறிந்த அதுபரமல்லவென்று கூறுமாகில், உன்னை அறிபவர் எவர்—உன்னை யுணரவோரயார், அவன் அவள் அது என்னும் அவைகளின் உளன் அலன் எவன் ஓ—ஆண்பெண் அலியென்று சுட்டிக்கூறு மப்பொருள்களிலுள்ளவன் அல்லாதவனெவனோ, அவன் ஏ இவன் என்ன எதிர்த்தருதகைமையை—அவனேயிவனென்றுகூற அடியவர்க்கு எதிர்ப்படுந் தன்மையையுடையாய், அறிபவர் அறிவின் உள் அறிவுகொடு அறிவுறும்நெறி அல்லது—தன்னையுணரும் அடியவர்கள் தமதுமெய்யுணர்ச்சியில் அவ்வுணர்ச்சியைக்

கொண்டுணரு நெறியேயன்றி, ஒருவரும் அறிவருநிலைமையை—அவரொழிந்தோருளொருவருமறிதற்கரிய நிலைமையையுடையாய்.

மூன்றளவை பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம். எவன் என்பதனிறுதியில் வினாப்பொருளில்லாத ஓகாரமும், அவன் என்பதனிறுதியிலும் நெறியென்பதனிறுதியிலும் பிரிநிலை ஏகாரமுந்தொகுத்தல்.

ஆண் ஓடு பெண் உரு அமைந்துநின்றனை—(ஆன்மாக்களுக்கு அருளுதற்பொருட்டு ஒருதிருவுருவத்தில்) ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மமைந்துநின்றாய், பூண்முலைகலந்தும் ஐம்புலனும்வென்றனை—ஆபரணத்தையணிந்த தனத்தையுடைய உமாதேவியாரை யொருபாதியிறகலந்தும் ஐம்புலங்களையுமவென்றாய், எண்வகைஉறுப்பு இன் ஓரு ஏடுத்தனை—பிருதுவிமுதலெட்டுவகைப்பட்டவுறுப்புகளா லொருதிருவுருவங்கொண்டாய், தொல்மறைபனுவலின்தொடை தொடுத்தனை—தொன்று தொட்டுள்ள வேதமாகிய நூற்றொடையை ஆன்மாக்கள்தன்னை யுணர்ந்துய்யத்தொடுத்தாய்.

ஐம்புலன் சத்தபரிசரூபரசகந்தங்கள். எண்வகை யுறுப்பு பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன், ஆன்மா. பெருந் துறவையுடையாயென்பார் பூண்முலைகலந்து மைம்பொறியும் வென்றனை யெனவும், எங்கும் நிறைந்துள்ளவன் என்பார் எண்வகை யுறுப்பி னேருருவெடுத்தனையெனவுங்கூறினர். ஓடு எண்ணொடு.

வடவரை குழைய வளைத்தனை—மேருமலைவளைய வில்லாக வளைத்தாய், மலைமகள் முலைகள் திளைத்தனை—உமாதேவியார் திருத்தனங்கள் திளைக்கத் திளைத்தாய், விடம் அமிர்து அமரவளைத்தனை—விஷமமிர்தமாகவிருக்கத் திருமிடற்றில்வைத்தருளினாய், விசயனொடு அமர்செய்து இளைத்தனை—அருச்சுனனோடுபோர்செய்து இளைத்தாய், வரிசிலைமதனை எரித்தனை—கட்டமைந்தவில்லையேந்திய மன்மதனையெரித்தாய், மதகரி உரிவை தரித்தனை—யானையின்றோலைப் போர்வையாகப்போர்த்தருளினாய், அருமறை தெரிய விரித்தனை—அரிய வேதங்களின்பொருளைகளை யுணர்வார்முதலிய முனிவர்களுணரவிரித்தருளினாய், அலகு இல் பல்கலைகள் தெரிந்தனை—அளவில்லாத ஆகம முதலிய நூல்களுள்ளுறையை யடியவர்களுக்குத் தன்னையுணரவிரித்தருளினாய்.

உமாதேவியார் இடப்பாகம்பெறக் கம்பாநதியில் சிவலிங்க பூசனை செய்தருளத்தாழாது கம்பையாற்றையேவச் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு இடையூறு வருமே என இறுகத் தழுவினர் ஆதலால் மலைமகள் முலைகடிளைத்தனையெனவும், அருச்சுனன் தன்னைநோக்கித் தவஞ்செய்தகாலத்தில் அவனை யழித்தற்குத் துரியோதனனேவிய மூகாசுரன்பன்றியாய்வரச் சிவபெருமான் வேடுருக்கொண்டு அப்பன்றியைக்கொன்று அருச்சுனனோடு போர்செய்தனனாதலால் விசயனோ டமர்செய்திளைத்தனையெனவும், சநகர்முதலிய முனிவர்கள் நால்வருக்கும் வீட்டினெறியையுணர்த்தியருளக் கல்லாலின்கீழெழுந்தருளிய காலையில்தேவர்கள் சூரபன்மனுலிடர்ப்பட்டு மன்மதனையேவ அவனைநெற்றிக்கண்ணாலெரித்தருளினமையால் வரிசிலைமதனை யெரித்தனை யெனவும், கயமுகாசுரன்செய்யு மிடர்க்காற்றாது முனிவர்களஞ்சிக் காசியையடைய அஞ்சாது

அங்குமவர்கள்பின்சென்று இறைவர் திருமுன்னடைய அவனைக்கொன்றுரித்துத் தோல்போர்த் தருளினராதலால் மதகரியுரிவை தரித்தனையெனவும், படைப்புக்காலத்தில் வேதத்தின்பொருளையுணராது முனிவர்கள் திருவாலவாயையடைந்து நோற்றுவர இறைவர் அந்தணர் திருவுருக்கொடுவந்தருளினமையால் அருமறைதெரிய விரித்தனையெனவும், ஆகமமுதலிய நூல்களினுட் கிடையையுணராது மகேந்திரமலையில் அடியவர்முதலிய முனிவர்கள்தவஞ் செய்ய இறைவர் எழுந்தருளியருளினமையால் அலகில்பல் கலைகடெரித்தனையனவுங்கூறினர்.

அழல் விழித்தனை—நெற்றிக்கண்கள் தோன்ற விழித்தருளினாய், பவம் ஒழித்தனை—அடியவர்பிறவியையொழித்தருளினாய், ஆறுஅணிந்தனை—கங்கையணிந்தருளினாய், மால் தணிந்தனை—(பெண்ணையொருபாற்கொண்டும்) மயக்கொழிந்தாய், மழுவலத்தினை — மழுவாயுதத்தினை வலக்கரத்திலேந்தினாய், முழுநலத்தினை — எல்லாநலங்களையு முடையாய், மாநடத்தினை—ஆநந்தத் திருநடமுடையாய, மான் இடத்தினை — மானை யிடக்கரத்திலேந்தினாய், அலகு இறந்தனை — அளவையைக்கடந்ததாய், தலைசிறந்தனை — (எல்லாத்தேவர்களுக்கும்) முதலாகச்சிறந்தாய், அருள் சுரந்தனை— (அடியவர்களுக்கு) அருள்சுரந்தருளினாய், இருள் துறந்தனை — அஞ்ஞானத்தையோட்டினாய்,உலகு அளித்தனை —உலகங்களைப்படைத்தருளினாய், தமிழ்தெளித்தனை —அகத்திய முனிவர்க்குத் தமிழிலக்கணமருளினாய், ஒன்று உம்ஆயினை— ஏகமாயுமுள்ளாய, பல உம் ஆயினை—பலபொருளு மாயுமுள்ளாய்.

உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்தகாலத்தில் சந்திரசூரியர்களியக்கமறவுலகிருண்டுவருந்தினமையா லுயிர்கண்மேற் கருணைகூர்ந்து அனற்கண்திறந்தமையால் அழல்விழித்தனையெனவும், அகத்தியமுனிவர் விடைபெற்றுப் பொதியமலைக் கேகும்போது தென்பாலுள்ள கவிஞர்களுக்கு யாதுவிடைகொடுப்போனென்றிரப்பத் தமிழ்க்கிலக்கணமுபதேசித்தருளினமையால் தமிழ்தெளித்தனையெனவும், தேவதாருமுனிவரேவிய மழுவையு மானையுமேந்தினமையால் மழுவலத்தினை மானிடத்தினையெனவுங்கூறினர்.

அலகுஇல் பலபுவனங்கள் அடங்கலும் உண்டு ஒழிப்பாய்க்கு (முன்னர்க்கூறிய தன்மைகளை யுடைவனாய்) அளவில்லாத பலபுவனங்களையு மவற்றிலுள்ள உயிர்களையு முண்டருளி பொழிக்குமுனக்கு, கொலைவிடம் உண்டனை என்று கூறுவது ஓர்வீறு ஆம்ஓ — கொல்லுந்தொழிலையுடைய விடத்தையுண்டருளினா யென்று கூறுதலுமுனக்கொரு பெருமையா, பயில் மூன்று புவனம் உம் கண் பொறிக்கு இரையாய் பாலிப்பாய்க்கு — நிலைபெற்ற சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னுமூன்றுலகங்களையு மனற்கண் நீப்பொறிக்கு இரையாகப் பாலித்தருளு முனக்கு, எயில்மூன்றும் எரிமடுத்தாய் என்பதும் ஓர்இலேசயாம்ஓ—திரிபுரங்களினுந் தீயூட்டினாயென்றுகூறுதலுமுனக்கொருபுகழாகுமா, அடியவரே முக்குறும்புஉம் அறஎறிந்தார் என்னில்— தேவரீரடியவர்களே கோபம் காமம் மயக்கமென்னு மூன்று சிற்றரசுகளையும் வேரோடறக் காய்ந்தாராயில், அடிகள் விடுகணைவில் காமனைவென்றதும் ஓர்வியப்பு ஆம்ஓ

—தேவரீராகியநீர் மலர்ப்பாணத்தை விடும்கருப்புவில்லை யேந்திய மன்மதனை வெற்றிகொண்டருளியது மொருவியப்பாகுமா, இக்கு ஊற்றின் திருநாமத்து ஒரு கூற்றுக்கு இலக்குஎன்றால்— சரும்பினிரசத்தினூற்றைப்போல இன்பம் பயக்குமாயிரக்கிருநாமங்களி லொரு திருநாமத்துக்குக்குறியானால், அ கூற்றம் குமைத்தனை என்று இசைப்பதும் ஓர் அற்புதம் ஏ— அந்த இயமனை உதைத்து வென்றாயென்று தேவரீரைப்புகழ்ந்து கூறுதலொரு அதிசயமா.

சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தியென்னுமகரர்கள்வாழும் பொன், வெள்ளி, இரும்புகளாலாய மதில்களை யெயின்மூன்றும் எனவும், மார்க்கண்டேயர் பொருட்டுத் திருக்கடையூரி லியமனை யுதைத்தருளினமையால் அக்கூற்றங் குமைத்தனையெனவுங்கூறினா. ஏகாரங்கள் விளிப்பொருளன.

எனஆங்கு— என்றுன்னை வேதங்கள் கூறப்படுதலால்.

உலகு சூல் கொண்டதலைவி உமநீ உம்—எல்லாவுலகங்களையுங் கருப்பம் வாய்ந்த இறைவியுந் தேவரீரும், மலைக எறிந்தமழ இளங்குழவியை—கிரவுஞ்சகிரி பிளவுபட வேலினை யெறிந்த இளங்குழவியாகிய முருகக்கடவுளை, அமிர்தம் ஊற்றிருக்கும் குமுதம் வாய்தேறல் வண்துகில் நனைப்ப மடித்தலத்து இருத்தி— அமுது ஊற்றெடுக்கும் ஆம்பல்போன்ற திருவாயிலுள்ள தேன் வளவிய ஆடையை நனைக் கமடித்தலத்தி லிருக்கச்செய்து, கண்களில் பருகி—தமது திருக்கண்களா லழகினைப்பருகி, அ காமருகுழவி எழுதாக்கிளவியின் சுவைபழுத்த மழலை நாறு அமிர்தம் செம்செவிவாய் மடுத்து உண்ணநிறைத்தநும் அம் செவிக்கு— அந்தக்கருப்பநாரு மிளங்குழவியினது வேதப் பொருளினினிய சுவைகனிந்த மழலைச்சொல்லாகிய நறுமணங்கமழு மமிர்தினை மாணிக்கக் குண்டலமணிந்த திருச்செவிகள் தமதுவாயாற் றேக்கியுண்ண அவ்வமிர்தம் பாய்ந்து நிறைத்த நுமது அழகிய அத்திருச்செவிகளுக்கு, அடிகள் என்புன் சொல்கடுகொள புகட்டினன்— அடிகளே யெனது புல் சொல்லாகிய விஷமேறப்புகட்டினேன், இன் அருள் விழைகுவாய் (நீயகலிலோ தருகணையை யுடையாயாதலால்) இனிய அருள்செய்வாய், இறும்பூதுஉடைத்து— அது பெருவியப்புடையதாகும்.

விடமுண்டருளியதும், திரிபுரதகனஞ் செய்ததும், காமனை வென்றதும், இயமனையுதைத்ததும் தன்னையடைந்த வடியவரிடத்துக்கொண்ட திருவருளாதலால் எனவாங்கு என்றார். தரவுமுதல் சுரிதகங்காறும் பொருள்சம்பந்தமுடைமையுரையிற்காண்க. செஞ்செவிகுறிப்பால் மாணிக்ககுண்டலமணிந்த செவியென வுணரநிற்றலாற் குறிப்புச்சொல் "முன்னத்தினுணருங் கிளவியுமுளவே" என்றது— ஆல். (க)

(நேரிசைவெண்பா.)

உடையாளகிலேசர்கதோங்குமுலைக்கோட்டின்
அடையாளமிட்டுவையாளானால்—கடையிலவர்
செவ்வண்ணம்பெற்றார்திரளொடுநிற்கின் றாரை
எவ்வண்ணங்கண்டறைஞ்சுவோம்

இ - ள். உடையாள்—நம்மையாளாகவுடைய உமாதேவியார், அகிலேசர்க்குஓங்குமுலை கோடுஇன்—விசுவேசாக்குத்தமதுஉயர்ந்த தனமாகிய கொம்பினால், அடையாளம் இட்டுவையாள் ஆனால்— குறிசெய்து வைத்திலரானால்,கடையில்—இறுதியில், அவர்செவ்வணணம் பெற்றார்திரளோடு நிற்கின்றாரை— அவரது சாரூப்பியம்பெற்ற வடியார்கணங்களோடு நிற்கின்ற அவ்விறைவரை, எ வண்ணம்கண்டு இறைஞ்சுவோம்— எப்படி நாங்கள் கண்டுவணங்குவோம்

குறியிட்டது ஆன்மாக்களிடத்துள்ளகருணை என்பதுபோதரலால் உதாரணி. காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு விசுவேசரென்பது திருநாமமாதால் அகிலேசர்என்றார். விசுவேசர் பிரபஞ்சத்திற்குத் தலைவர், அகிலேசர் என்பதற்கும் அதுவே. (உ)

நாரைவிடுதூது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இறைவனைக்காகம்பரிந்தளித்தாரகிலேசர்கொன்றை
நறைவளைகும்முடியாரடிக்கக்கங்கைநன்னதியின்
துறைவளைக்குங்குருகீருருகீரொன்றுதூமொழிகை
குறைவளைக்கும்முங்கள்பேரிட்டதாற்சென்று கூறிடுமே.

இ - ள். கங்கைநல்நதியின் துறைவளைக்குங்குருகீர்— கங்கையென்னும் நல்லநதியின்துறையில் சூழ்ந்த நாரைகாள், தூமொழி கைக்கு உறைவளைக்கு உம் உங்கள்பேரிட்டது—இனிய சொல்லையுடைய என்னுதலையின் கையிலுள்ள வளையல்சிறுக்கு முங்கள் பெயரையே யிட்டிருக்கின்றது (ஆதலால்) அகிலேசர் கொன்றைநறை வளைகும்முடியார்—விசுவேசராகிய கொன்றைமலரின் மணஞ்சூழ்ந்தசடா முடியையுடையவர். இறைவனைக்கு ஆகம்பரிந்து அளித்தார்—திருக்கரத்தில் வளையலையணிந்த உமாதேவியார் செய்ததவத்திற் கிரங்கித்தமது திருமேனியிற செம்பாதியன்புகூர்ந்தளித்தருளியிருக்கின்றனர், அடிக்கு ஏ சென்று உருகீர் என்று கூறிடும்—அவர்திருவடிக்கண்ணேசென்று மனமிரங்குவீரென்று கூறுங்கள்.

வளையலுக்குக்குறுகு என்பது ஒரு பரியாயநாமமாதலால் கைக்குறைவளைக்குங்கள்பேரிட்டதெனவும், ஒருபெண்ணரசிக்கிரங்கினவர் என்பெண்ணுக்குமிரங்குவராதலால் இறைவனைக்காகம்பரிந்தளித்தாரெனவும் பாங்கி கூறினளாகக் கூறினார். இறைவிரவிலுள்ளஇறை, அதனை விடாது கைமேல்நிற்றலால் விடாதவிலக்கணை. அடிக்கு, கைக்கு ஏழனுருபுநிற்குமிடத்து நான்கனுருபு நிற்றலால் உருபுமயக்கம். உருகீர் முன்னிலை யேவற்பன்மை முற்று.

புயவகுப்பு.

இரட்டையாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

இடமறமிடைதருகடவுளாமடவியர்எறிதருகவரிநிழற்கட்டியின்றன
இனவனைகொடுமதனிடுசயவிருதெனவிறையவளெழுதுசுவட்டுக்கிசைந்தன
இருவருநிகரெனவரிசிலைவிசயனொடெதிர்பொருசமரினிளைப்புற்றிருந்தன
இணையடிபரவியமலடிமுனுதவியவிடியலினுணவொதருட்டைப்பரிந்தன.

படவரவுமிழ்தருமணிவெயில்விடவலர்பரிதியொடெழுமுதயத்திற்பொலிந்தன
பருகுமினமிர்தெனவுருகிருகவிஞர்கள்பனுவலின்மதுரவிசைக்குக்குழைந்தன
படரொளிவிடுசுடர்வலயமதெனவொருபருவரைநெடுவிலெடுத்துச்சுமந்தன
பரர்புரமெரியொடுபுகையெழுமலாமகள் பணைமுலைதழுவுசரத்தைத்துரந்தன
மடலவிழ்தடமலரிதழிவினிழிதருமதுமழையருவிகுளிர்த்துக்கிளர்ந்தன
வழிதரவுதிரமுகினமொடுகுடர்களும் வரநகரியின்மதத்தைத்தடிந்தன
மதகரியுரியதன்குலகிரிமுதுசுனின்மழைமுகிறவழ்வதெனப்பொற்பமைந்தன
மலியும் ழ்நிலவொடுமடுதிறலவெயிலெழமிசகிதிர்வலமவரும்வெற்பொத்துநின்
[றன.

குடவளைதுறைதொறுமுடுகினையென விரி குளிர்நிலவெழுவுமிழ்முத்தத்தடங்க
ரை, குலவியபடர்சிறைமடவனமொடுகிலகுருகுகள்கினையொடணைத்துத்துயி
ன்றன, குரைபுனல்வரநதிசுரர்தருமுருகுவிழ்கொழுமலர்சிதறலிமுத்தத்துவிண்
டொடு,குலகிரியுசவியவளரிளவனமுலைகொழுநர்தமழகியகொறறப்புயங்களே.

இ - ள குடம்வளைதுறைதொறும் உடுகினை என்ன விரிகுளிர் நிலவுவ
ழுஉமிழ்முத்தம்— சூற்கொண்ட குடமபோன்ற சங்குகள் துறைகள்தோறு
ம்நட்சத்திரபந்தியைப்போல விரிந்த குளிர்ந்த கிரணமெழ உமிழ்ந்த முத்துக
ளை, தடகரைகுலவிய படர்கிறை மடமை அன்னம் ஓடு சிலகுருகுகள் கினை
யொடு அணைதது துயின்றன— பரந்தகரைகளிற் சஞ்சரியாநின்ற விரிந்தசிற
கினையுடைய இளமைவாய்ந்த அன்னங்களோடு சிலநாரைகள் தாம்பெற்ற
முட்டையோடு அவற்றையு முட்டைகளென்று கருதியணைத்துத் துயில்கூரு
ம், குரைபுனலவரநதி— ஒலிக்கும் நீரமயமாகிய கங்கை சூழ்ந்த, சுரர்தருமு
ருகு அவிழ் கொழுமலர்சிதறுஅவிமுத்தத்து — தேவர்கள் கற்பகத்தின் வாச
னையொடுமலாநத கொழுவியமலர்களைச்சிந்தும் காலையில், விணதொடுகுலகிரிஉ
தவிய வளரிளவனமுலைகொழுநர்தம் அழகியகொறறம் புயங்கள்— ஆகா
யத்தையளாவிய இமயமலை பெற்றவளரு மிளமையையும் சந்தனக்கொலத்
தையும வாய்நததனங்களையுடைய வுமாதேவியாரின் கணவராகிய இறைவரு
வெற்றிவாய்ந்த புயங்கள், இடம் அறமிடைகருகடவுளாமடவியா எறிதருகவ்
ரிசிழல்கணதுயின்றன — இடம்சற்றுமில்லாம னெருங்கியதெய்வப்பெணக
ள்வீசுஞ்சாமரையினிழலில சோர்வுநீங்கியிருந்தன, இனம்வளைகொடுமதன்
இடுசெயவிருது என்ன இறையவள் எழுது சுவட்டுக்குஇசைந்தன—ஒரேராசி
யாகிய திருக்கரத்திலணிந்த வளையலால மன்மதனிட்ட செயவிருதைப்போல
உமாதேவியாரெழுதிய சுவட்டுக்கு இசைந்திருந்தன, இருவரும் நிகாஎன்னவ
ரிகிலவிசயஞொடு எதிர்பொருசமரின் இளைப்புற்று இருந்தன—இருவரும்தம்
முளொப்பென்று கூறுகட்டமைந்த வில்லினையேந்திய அருச்சுனனோடு எதி
ரத்துப போர்செயத பொரிலினைத்தசைந்தன, இணைஅடிபரவிய மலடிமுன்
உதவிய இடியலின் உணவுஒருதட்டை பரிந்தன— தமது திருவடியைவணங்
யவந்தியார் முன்புதந்த பிட்டுக்காக ஒருதட்டைச்சுமந்தன, படம அரவு உமி
ழ்தரும்மணிவெயில்விட வளர்பரிதி எழும் உதயத்தில் பொலிந்தன— படத்
தையுடைய பாம்புகளுமிழுமாணிக்கங்கள் செவந்த கிரணம் வீசவிருத்தலால்

கிரணமிக்கசூரியனுதயமாகுமுதயகிரியைப் போலவிளங்கின, பருகும் இன் அமிர்தஎன்ன உருகு இருகவிஞர்கள் பனுவலின் மதுரம் இசைக்கு குழைந்தன— உண்ணுமினிய அமுதுபோல மனமுருகுந்தும்புரு நாரதரென்னு மிரண்டு இசைப்புலவர்கள் பாடுஞ் சாமவேதத்தின் மதுரமிக்க விசைக்குக்குழைவுற்றன, படர் ஒளிவிடுசுடாவலயம் என்ன ஒருபருவரைநெடுவில்எடுத்து சுமந்தன—பரந்தஒளிவீசுங்கிரணம்வாய்ந்தவாகுவலயம்போலப்பருத்தநெடிய ஒருமேருவில்லைச்சுமந்துள்ளன, பராபுரம் எரிஓடு புகை எழமலர்மகள்பணிமுலை தழுவுசரத்தை துரந்தன—பகைவரது திரிபுரநெருப்புப்பற்றுதலோடு புகைந்தெழஇலக்குமியின்பருத்ததனங்களைத்தழுவுந்திருமாலாகியபாணத்தையெய்தன, மடல் அவிழ் தடம்மலர் இதழியின் இழிதருமதுமழை அருவுகுளித்து கிளர்ந்தன—இதழவிழுந்த பெருமை வாய்ந்த கொன்றைமலரினின்றொழுகுந் தேன்துளியாகிய அருவியில் மூழுகிவிளங்கின, உதிரம் வழிதரநிணம் ஓடு குடர்களும்வர நரகரியின்மத்தகத்தைத்தடிந்தன—உதிரம்வழிய நிணமுங்குடல்களும் வெளிப்படத் திருமால்கொண்ட நரசிங்மாவதாரத்தின் அகங்காரத்தினைக் களைந்தன, மதகரி உரி அரன்குலகிரிமுதுகின் இல் மழைமுகில்தவழ்வதுஎன்னபொற்புஅமைந்தன—யானையின்றோலால்குருபருவதத்தின்முதுகின்மேல் மேகந் தவழுதல்போல அழகுகொடமைந்துள்ளன, மலி உமிழ் நிலவு அடுதிறல்வெயில் எழ மந்திகதிர் வலம்வரும் வெற்பு ஒத்து இருந்தன—மிகவும் வீசும் சந்திரிகையொருபாலும் காயும்வனமமையுடையவெயிலொருபாலும் எழுதலால் சந்திரனுஞ்சூரியனும் வலம்வரும் மேருமலையையொத்திருந்தன.

தடங்கரை உரிச்சொற் றொடராதலால் பொதுவிதியால் வல்லெழுத்து மிகாமல்வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமிகுதல் "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரத்தால். துயின்றன என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரெச்சத்தில் வந்தது. அப்பெயரெச்சம் வரநதியென்னும் எல்லைப்பொருள் கொண்டது முத்தீன்னமுட்டையெனக் கருதுதல் மயக்கவணி இருகவிஞர்கள மதுரவிசையென்றது பின்னர் வருதல்காணக. நிழற்கட்டுயின்றன குணவணி. பரிதியொடு ஓடு இசைநிறைப்பொருளில் வந்த விடைச்சொல். நிலவொடும் ஓடு எண்ணொடு. உம்மை அசைநிலை. கம்பாநதிவரச் சிவலிங்கப்பெருமானை யிறுகத்தழுவிய காலத்தில் உமாதேவியார் இருக்கரவளையின் சுவடுதிருமேனியிற் பதிந்ததென்பதும், திருவாதவூரடிகளின்பொருட்டு வைகைப்பெருக்கினையே வதனை யடைத்தற்பொருட்டுவந்தியன்னைக்கு அரசனளந்துவிட்டகரையை யடைக்கச் சிவபிரானார் கூலியாளாய்ப் பிட்டைப்பெற்று மண்சுமந்தனரென்பதும், தும்புருநாரதர் இறைவர் திருச்செவியிலிருந்து சாமகானம் பாடுகின்றனர்களென்பதும், திரிபுரம் எரித்தகாலையில் திருமால் பாணமாயினாரென்பதும், இரணியனைத் திருமால் நரசிம்மாவதாரங்கொண்டுவகிர்ந்து அகங்கரித்தகாலையி லிறைவர் சரபப்புள்ளாயெழுந்தருளியவ்வகங்காரத்தை யொழித்தனரென்பதும் புராணவரலாறுகள். புயங்குப்புகலமபகத்தினோருறுப்பு. (ச)

[நேரிசைவெண்பா.]

புயலார்பொழிற்காசிப்பூங்கோயின்மேய
கயலார்தடங்கணாள் காந்தன்—செயலாலி
உய்யத்துதியாருதிப்பார்துதிப்பரேல்
வையத்துதியாமறுத்து.

இ - ள். புயல் ஆர்பொழில் காசி பூங்கோயில் மேய—மேகந் தவழுஞ் சோலைசூழ்ந்தகாசியிற் பூங்கோயிலிலெழுந்தருளிய, கயல் ஆர் தடகண்ணாள் காந்தன் செயல்—சோகெண்டையொத்த கண்களையுடைய மகாதேவியாரது கணவராகிய இறைவரதுதிருவிளையாடலை, அவி உய்ய துதியார் உதிப்பார்—தமதுயிரீடேற வாழ்த்தித்துதியாதவர்கள் நிலவுலகிற்பிறப்பார்கள், துதிப்பர் எல்—துதிப்பாராளால், மறுத்துவையத்து உதியா—மீள நிலவுலகிற்பிறவார். மறுத்து செயவெனச்சத்திரிபு. (இ)

[சுட்டளைக்கலித்துறை]

தோழி கூறல்.

மறைக்கோலங்கொண்டவகிலேசரோயின்றுமாதர்முன்னே
பிறைக்கோலங்கொண்டுபுறப்பட்டவாமுன்பிறைமுடித்த
இறைக்கோலமோலமெனத்தேவரோலமிடவிருண்ட
கறைக்கோலங்கொண்டுணுகண்டத்தொளித்தகனல்விடமே.

இ - ள் மறைகோலம் கொண்ட அகிலேசரோ—வேதங்களைத் திருக்கோலமாகக்கொண்டருளிய அகிலேசரோ, முன்பிறை முடித்த இறைக்கு ஏ ஓலம் ஓலம் என்ன—முன்பு இளஞ்சந்திரனைமுடித்த இறைவர்க்கே யடைக்கலமடைக்கலமென்று, தேவர் ஓலம் இட இருண்டகறை கோலம்கொண்டு உண்ணுங்கண்டத்து ஒளித்தகனல்விடம்—தேவர்களோலமிட இருண்ட கருநிறங்கொண்டு உண்டருளிய சிகண்டத்திற் கரந்திருந்த ஊழித்தீயையொத்த விடமானது, இன்றுமாதர்முன் ஏ பிறை கோலம்கொண்டுபுறப்பட்ட ஆறு—இப்பொழுது என்பெண்முன்னே யிளஞ்சந்திர னுருவைக்கொண்டு புறப்பட்டவகை நன்றாயிருந்தது (அருள்வாய் என்றபடி)

திருமால்முதலிய தேவர்க ளமுதெழத் திருப்பாற்கடல் கடைந்தகாலையில் விஷமெழ அதற்காற்றாது திருககயிலையிற சென்று சரணடைந்தபோது இறைவருண்டருளி மிடற்றில வைத்தனர் என்பது புராணவரலாறு பவனியிற்கண்டு காமமுற்றதலைவியாற்றாது சந்திரோதயத்தால் வருந்தத் தோழியிறைவனைநோக்கிக் குறையிரத்தலால் தோழிகூறலென்னுந் துறை. நன்றாயிருந்தது என்னும் பயனிலையும் ஆறு என்பதனிறுதியுந்தொக்கன. வேதமே திலம்பாகவும் கோவணமாகவுந் தரித்தருளினமையால் மறைக்கோலங்கொண்ட என்றார் (ஈ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

அறியாமைக்கிரங்கல்

விடுத்தவாளிக்கும்விரகிலாக்கருப்புவில்வீணன்மீளவும்வாளாத்
தொடுத்தவாளிக்குமேபகைமூண்டவித்தூயநன்மொழிக்கென்னும்

அடுத்தநான்மறைமுனிவர்நால்வர்க்குமம்மறைப்பொருள்கூற
எடுத்தகோலமாயாநந்தவநத்துமெம்மிதயத்துமிருந்தோனே

இ - ள் நான்மறை அடுத்தமுனிவர் நால்வர்க்கு உம்அ மறைப்பொருள்கூற—நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்த சனகர்முதலிய முனிசிரேஷ்டர்கள் நால்வருக்கு மந்தவேதங்களின் பொருள்களாகிய தர்மார்த்த காமமோட்சங்களை யுபதேசித்தருள, எடுத்தகோலம் ஆய் அநந்தவநத்து உம் எம் இதயத்து உம் இருந்தோன்—எடுத்தருளியஞானசாரியத்திருக்கோலமாய்க் காசித்திருப்பதியிலும் எமது இருதயத்திலுமிருந்தருளினன், எடுத்தவாளிக்கு உம் விரகு இல்லாதகரும்புவில் வீணன்மீள உம் வாளாதொடுத்த வாளிக்கு உம் ஏ பகை மூண்ட — எமதுதலைவி பிரயோகித்த கட்பார்வையாகிய பாணத்துக்கும் அறிவில்லாத கரும்புவில்லையொத்திய வீணனாகிய மன்மதன்மீளவும் வாளாபிரயோகித்த மலர்ப்பாணத்துக்குமே பகை விளைந்தன, இதுவே நல்மொழிக்கு என் ஆம்—இந்த இனிய நல்லமழலைச்சொல்லையடைய இவளுக்கு என்னபயனுண்டாம்.

முனிவர்நால்வர் சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனத்குமாரர் என்னுமிவர்கள் தர்மார்த்த காமமோட்சங்களினுண்மையையுணரக் குறையிரந்ததாலவர்கள்பொருட்டு ஞானசிரியத் திருவுருக்கொண்டு கலலாலின் கீழ்ச் சின்முத்திரையோடிருந்தருளினர் அத்திருக்கோலமாய்க் காசித்திருப்பதியிலுமெழுந்தருளியிருப்பதை எமது தலைவியறியாது கடைபார்வை செலுத்தினள், மன்மதனுமுணராது பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான் விவ்விரண்டு மப்பெருமானைச் செய்யக்கிடந்ததொன்றுமின்மையாலிவ்விரண்டுக்குமே பகைவிளைந்தன இதனாலிவள்கருதியது என்னபயன்படுமென்று மாங்கி கருதுதலால் அவ்வறியாமைக்கு இரங்கற்றுறையாயிற்று பகையாவதுபெண்களகண்கள் அம்போடுமாறுபட்டுநிற்றல் முன்னர்ப்பாணப்பிரயோகஞ்செய்து தன்னுடலை இழந்ததைமன்மதனுணராதுமீளவந்தொடுத்ததுமையால் விரகிலா எனவும், வீணன்எனவு மன்மதனைக்கூறினர் வாளாந்தொடுத்த இடைச்சொற்றொடராதலால்வருமொழிகளெழுந்துமுதல் "இயல்பினும்" என்றசூ—ஆல் (எ)

கட்டளைக்கலித்துறை

அருப்பாயமுத்தத்தெங்கேகலை மூடுவொன்றும்வெள்ளிப்
பொருப்பாளரோடிடத்திரிவதல்லாலிப்புவனங்களை
உருப்பாதியிற்படைத்தோர்பாதியிற்றுடைத்தூழிதொறும்
விருப்பாருயிர்களின்மேல்வைத்துத்தாஞ்செயும்வேலைகண்டே.

இ - ள் அவிமுத்தத்து இருப்பார் காசித்திருப்பதியிலிருப்பவரும், என்று உம் வெள்ளிப்பொருப்பாளர்—எக்காலமும் வெள்ளிமலையைக் காணியாகவுடையவருமாகிய இறைவர், இப்புவனங்களை உருபாதியில்படைத்து—இவ்வுலகங்களைத் திருவுருவின் செம்பாதியிலுள்ள உமாதேவியாராற்படைத்து, ஓர்பாதியில் ஊழிதோறும் துடைத்து—தமது திருவுருவினொருபாதியிலுள்ள தமதுகூற்றால் ஊழிதோறு மான்மாக்களிளைப்பொழித்து, ஆர் உயிர்க

MAHAMAHOPADHYAYA
SWAMINATHA IYER LIBRARY

ளின்மேல் விருப்புவைத்து தாம்செயும் வேலை கண்டு—அரியவுயிர்களின் பரிபக்குவத்தின்மேல் விருப்பங்கூர்ந்து அதன்மேல் தாம்செயு மறுக்கிரகமாகிய வேலையிலும் தமதுகாணியாகிய வெள்ளிமலையிலுந் திருநோக்கம்வைத்து, ஓடித்திரிவது அல்லால் எங்கேகண்மூடுவர்—ஓடித்திரிதலேயன்றி யெங்கே கண்டுயின்றருளுவார்.

ஓடித்திரிவதெல்லாம் என்னும்பாடம் பொருந்தாமையறிக. பொருப்பாளர் ஆளர் பலரபால்விகுதி. வேலை மிகுதியினுலும தமது இருப்பு வெள்ளியாதலா லதனையெவர் கவருவாரகளோ வென்பதனுலும் எங்கே கண்மூடுவா எனப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறம் புனைதலா லிலேசவணி (அ)

[அறுசீரகழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

பாங்கிகவன்றுணைத்தல்.

கண்ணொன்றுதிருநுதலிற்கனலுருவமாபபடைத்தகாசிநாதா
தண்ணொன்றுநறையிதழித்தாரொன்ருணெட்டியோத்தாடரைமேல்வீழ்ந்தாள்
எண்ணொன்றுமுணராமேகிடகின்ருளிதுகண்டாலெழுத்தென்ருேத்
துண்ணொன்றுவருவரொனதுணிந்தனளோ வறியேனித்தோகைதானே

இ - ள். திருநுதல் இல் கண் ஒன்று கனலுருவம் ஆகபடைத்த காசிநாதா—திருநெற்றியி லொருகண் நெருப்புருவாகப்பெற்ற காசியிலெழுந்தருளிய இறைவனே, இதோகைதான்—இந்தமயில்போன்றபெண், தண் ஒன்று நறை இதழிதார் என்ருள்—(அவ்விறைவ ரணிவது) குளிர்க்கிபொருந்தியதேன்சிந்துங் கொன்றைமாலையென்று எங்கள்முன்கூறினள், நெட்டியோத்தாள்—பெருமூச்செறிந்தாள், தரைமேல் வீழ்ந்தாள்—தரையின்மேல் விழுந்தனள், எண் ஒன்றும் உணராமேகிடகின்ருள்—ஒரு எண்ணுமுமில்லாம லவசமாய்க்கிடக்கின்றனள், இதுகண்டால் எழுத்து ஒன்று ஓத துண்ணொன்றுவருவர் என்ன துணிந்தனள் ஓ அறியேன்—இங்கிலைமையைப் பாரத்தால் பிரணவமுபதேசித்தருள விரைந்துவருவாரொன்று துணிந்தனளோ நானறியேன் (அருளாய் என்றபடி)

மன்மதனை யெரித்தமையால் உன்னையடையில் மன்மதவாதையொழியுமெனத் திருநுதலிற் கனலுருவமாப்படைத்த காசிநாதாவென அபிபபிராயத்தோடுகூடிய விசேஷணத்தைத்தந்துகூறுதலால் கருத்துடையடையணி. இதனைவடநூலார் பரிகராலங்காரம் என்பார். (கூ)

[நேரிசை வெண்பா]

செயல் விலக்கல்.

தோகையுயிரமுடி பபான்றும்பைமுடித்தான்மதவேள
வாகைமுடித்திடவும் வல்லனே—ஆகெடுவீர்
காமாந்தகாகாசிக்கண்ணுதலார்க்கோதீர்மற்
றேமாந்திராமலெத்து

இ - ள். தோகை உயிர்முடிபபான் மதவேள் தும்பைமுடித்தான்—மயில்போன்ற தலைவியினுயிர்வாங்க மன்மதன்போர்தொடங்கத் துபபைமாலையைமுடித்தனன், வாகைமுடித்திடவும் வல்லன்—(வெறி கொள்ளுதலால்)

இனிவாகைமாலையைச்சூடவும் வல்லவன் ஆவான், ஆ கெடுவீர்—ஆ கெடுவீர், மற்று ஏமாந்திராமல் எடுத்து காமாந்தகர் காசிகண்ணுதலார்க்கு ஓதீர்—இச்செயலையொழித்து ஏமாந்திருக்காம லினையெடுத்துக் காமனையெரித்தவராகிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்குக் கூறுவீர்கள் (இத்துன்பமொழியும் என்றபடி.)

காமாந்தகர் காமனுக்கு யமனாயிருந்தவர், காமத்தால் மூடுபட்டவர். அவர்க்குக்கூறி லிவ்வாதையொழியுமென்னு மபிப்பிராயத்தோடுகூடிய விசேஷணந்தந்துகூறுதலா லிதுவும் அவ்வணி. தலைவி இறைவர்மேற்காதல்கொண்டிவருந்துதலை யறியாத தோழியர்கள் வருதேவதைகளால்வந்த குற்றமோவெனக்கருதிச்செய்யும் செயல்களைப் பாங்கி விலக்குதலால் மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஆ, கெடுவீர் இரக்கப்பொருளில்வந்தவிடைச்சொற்கள். போர்தொடங்குதற்குத்தும்பைமாலையும் வெற்றியடைந்தபின் வாகைமாலை சூடுதலுமுடைமையால் தும்பைமுடித்தான், வாகைமுடித்திடவும் வல்லான் என்றார் "வெட்சிநிரை கவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்—வட்கார் மேற்செல்லுதல் வஞ்சியாம்—உட்கா—தெதிருன்றல் காஞ்சியெயில் வளைத்தலெஞ்சி — அதுவளைத்தலாகு முழிஞை— அதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்—செருவென்றதுவாகையாம்" எனவரும் புறப்பொருட் செய்யுளாலுணர்க. (கo)

[கட்டளைக் கலித்துறை.]

தலைவி கூறல்.

ஏடுக்கச்செவந்தசிலம்படியாரகிலேசர்நறைக்
கடுக்கைச்சடைமுடியாரடியார்க்குக்கலைகள்கொய்து
கொடுக்கக்கொடுக்கவளர்கின்றவாவெறுங்கூட்டிலெரி
மடுக்கக்குறையுயிர்மாதரைத்தேடுமதிக்கொழுந்தே.

இ - ள். வெறுங்கூட்டில் எரிமடுக்க உயிர்குறை மாதரை தேடும் மதிக்கொழுந்து—பசையற்ற தமதுசரீரதில் தனதுநிலவென்னுந் தீயைவீச வுயிர்குறையும்பெண்களைத்தேடு மிளஞ்சந்திரன், எடுக்கசெவந்த சிலம்பு அடியார் அகிலேசர்—நடனஞ்செய்யவூன்றிய திருவடியை மேலேதூக்கியருளச் செவப்பேறிய வேதச்சிலம்பணிந்த அத்திருவடியையுடையவராகிய இறைவரும், நறைகடுக்கை சடைமுடியார் அடியார்க்கு — தேன்சிந்துங் கொன்றை மலர் மாலையையணிந்தசடாமுடியை யுடைய இறைவரடியவராகியதேவர்களுக்கு, கலைகள்கொய்துகொடுக்க கொடுக்க வளர்கின்ற ஆறு—தனதுகலைகளைக்கொய்துகொடுத்துவருந்தோறுங் கொடுத்துவருந்தோறும் அழியாது வளரும்விதம் (பெண்கள்செய்த தீவினைப்பயனும்)

ஈறுதொக்குநின்றஆறு என்னும் எழுவாய்க்குத்தீவினைப்பயனுமென்னும் பயனிலைதொக்குநின்றது. பூரணசந்திரனிடத்துள்ள கலையுமுதை நாள்தோறும் தேவர்கள் பருகிவருதலா லச்சந்திரன் குறைந்துவருகிறானென்பது நூல் வழக்கு. பிரிவாற்றாது சாமங்கொண்டதலைவி சந்திரோதயத்திற்கு வருந்திக் கூறியது. (கக)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

மகளிர்விடுதூது.

கொழுதிவரிவண்டுழுதுழக்குங்குழலீர்நறுங்கட்கோதையிவள்
அழுதவிழிநீர்முந்நீரையுவர்நீராக்குமதுகூறீர்
எழுதவரியதிருமார்பிலிளஞ்சேய்சிறுசேவடிச்சுவடும்
முழுதுமுடையாண்முடிச்சுவடுமுடையார்காசிமுதல்வாக்கே

இ - ள். வரிவண்டு கொழுதி உழுது உழக்கும் குழலீர்— வரியமைந்த வண்டுகள் மூக்காற்கிளறி யுழுதுகலக்குங்கூந்தலையுடைய பெண்காள், நறுங்கள் கோதைஇவள் அழுதவிழிநீர் முந்நீரை உவர்நீர் ஆக்கும் அது—நறுமணங் கமழுங்கள்ளொழுகுங்கூந்தலையுடைய இத்தலைவி பிரிவாற்றாமையாலழுத கண்ணீரானது கடலையுவர்நீராக்கியஅதனை, எழுதஅரியதிருமார்பில்இளஞ்சேய்சிறுசேவடிசுவடுஉம்— எழுதற்கரிய பொலிவுவாய்ந்த மார்பின்கண் முருகக்கடவுளது சிறியசெவந்த திருவடிச்சுவட்டையும், முழுதும்உடையாள் முலைச்சுவடு உம் உடையார் காசிமுதல்வர்க்குகூறீர்— எல்லாவுயிர்களையு மடிமையாகவுடைய உமாதேவியாரது தனச்சுவட்டையுமுடையவராகிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்குகூறீர் (விருப்புடையவராதலால் அருள்வார்என்றபடி.)

இளஞ்சேய் சிறுவடிச்சுவடு — முருகக்கடவுள் திருமார்பிலேறிவிளையாடுதலால்திருவடிச்சுவடு தோய்ந்திருத்தலை. விழிநீர்முந்நீருவர் நீராக்கும் என ஆச்சரியப்படத்தக்கதாகக்கூறுதலால் மிகுதிநவிற்சியணி. இதனை வடநூலார் அதியுக்தியலங்காரம்என்பர். கொழுதி இறந்தகாலவினையெச்சம் கொழுதுபகுதி. (கஉ)

நேரிசைவெண்பா

வரைவளைக்கும்பொற்றடந்தோண்மன்னர்க்கிவரார்
நிரைவளைக்கையார்நகைக்குநேராக்—கரையில்
குவிமுத்தம்வெண்ணிலவுகொப்புளிக்குங்கங்கை
அவிமுத்தஞ்சென்றிறைஞ்சாதார்

இ - ள். நிரைவளைகையார்நகைக்குநேராக — வரிசையாகவளையலையணிந்தகையையுடையபெண்கள் பற்களுக்கு ஒப்பாக, கரையில் குவிமுத்தம் வெள்ளிலவு கொப்புளிக்கும் கங்கை அவிமுத்தம் சென்று இறைஞ்சாதார் இவர்— கரையிற்குவிந்த முத்துகள் வெள்ளிய நிலவையுமிழுங்கங்கைசூழ்ந்த காசியைச்சென்றுவணங்காதவர்களாகிய இவர்கள், வரைவளைக்கும் பொன்தடதோள் மன்னர்க்கு ஆர்—மேருமலையை வில்லாகவளைத்த பொன்மயமாகிய பெரியதோளையுடைய இறைவருக்கு யாராவார் (அயலார் என்றபடி)

ஆகஎன்னும் வினையெச்சத்தினிறுதி "சாவவென்மொழி யீற்று" என்னுஞ்சூத்திரத்தினுபலக்கணத்தால் தொக்கது. (கரு)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

பாங்கியிரத்தல்.

ஆர்க்கும்படைவேளரசிருப்பென்றஞ்சாதடிகளருட்காசி
ஊர்க்கும்புதுதோரணம்வைத்தாலுமக்கிங்கிவள்பேச்சுரைப்பாராரா

வார்க்குங்குமப்பூண்முலைச்சுவட்டைவளையென்றோடிவளைந்துசுற்றிப் பார்க்குந்தொளைமுள்ளெயிற்றுரகப்பணியீர்மோகந்தணியீரே.

இ - ள். ஆர்க்கும்படை— கோஷிக்கு மன்மதனது சேனையாகியபெண்கள், வேள் அரசு இருப்பு என்று அஞ்சாது— தமக்குத்தலைவனாகிய மன்மதனது அரசிருக்கையில்வுரென்று சிறிதுமஞ்சாமல், அடிகள்— அடிகளே, அருள்காசி ஊர்க்கு உம் புதுத்தோரணம் வைத்தால்— உமதருணிறைந்தகாசித்திருப்பதிக்கு மகரதோரணம் நிறைத்துவைத்தால், உமக்கு இங்கு இவள் பேச்சுஉளாப்பார்ஆர்—தேவரீருக்கு இவ்விடத்திலிப்பெண்ணின் செய்தியை யெடுத்துச்சொல்லுகிற பெண்களாரிருக்கின்றார்கள், வார்குங்குமம் பூண்முலைச்சுவட்டைவளை என்று ஓடிவளைந்துசுற்றி பார்க்கும் தொளைமுள்எயிறு உரகம் பணியீர்— கச்சணிந்த குங்குமந் திமிர்ந்த ஆபரணம்பூண்ட இறைவிபொறித்த [1]தனபாரச்சுவட்டை வளையென்றகருதியேரடி இருத்தற்கு வளைந்து சுற்றிப்பார்க்குந் தொளையமைந்த முட்போலுங்கூரிய பற்களையுடைய சர்ப்பாபரணத்தையுடையவரே, மோகம் தணியீர் — என்தலைவி தேவரீர் மேற்கொண்ட மோகத்தைக்கடைக்கணித்துத்தணித்தருளுவீர்.

வேளரசிருப்புஎன்ற குறிப்பால் புதுத்தோரணம் என்றதற்கு மகரதோரணம் என்றும். மகரம் மன்மதனுக்குகொடியாதலாலரசிருப்பிற்கு எதிரே நாட்டுதல் படைக்குரிய தொழிலாதலால் புதுத்தோரணம் வைத்தால் எனவும், இந்த ஆரவாரத்திலவர்களிவள் துன்பத்தைநோக்காதிருந்தால் இங்கிவள்பேச்சையுரைப்பாரார்எனவுங்கூறினள். பெண்கள்மன்மதன்சேனை ''மாரனுக் கெப்போதுமங்கை— நீங்காப்படையாய்நினை'' என்தலுறிக. (கச)

[பிச்சியார். கட்டளைக்கலிப்பா]

தண்ணுலாம்பொழிற்காசித்தெருவினீர்—தரித்திடுந்தவக்கோலமுஞ்சூலமும், பெண்ணொடாடுமப்பிச்சனுக்கொத்தலால்— பிச்சியாரெனுமபேர்தரித்தாடுவீர், வெண்ணிலாமுகிழ்க்குங்குறுமூரலால்— வீணிலேயெம்புரத்தெரியிட்டநீர், கண்ணினாலுமிக்காமனைக்காய்ந்திடிற் — கடவுணீரென்றிறைஞ்சுதுங்காணுமே.

இ - ள். தண்உலாம்பொழில் காசிதெருவில்—குளிர்ச்சிமிக்கசோலை சூழ்ந்த காசிப்பதியின் தெருவில், நீர்தரித்திடும் தவக்கோலமும் சூலமும்— நீர்தரித்துவந்த தவக்கோலத்தாலும் ஏந்திய சூலத்தாலும், பெண்ஒடு ஆடும் அப்பிச்சனுக்கு ஒத்தலால்— இடப்பாலுள்ள இறைவியோடு ஆடும் அந்தப்பிச்சனாகிய இறைவனுக்கு ஒத்திருத்தலால், பிச்சியார் என்னும் பேர்தரித்துஆடுவீர்— பிச்சியாரென்னும் பேர்பூண்டாடுகின்றீர், வெள்நிலாமுகிழ்க்கும் குறுமூரலால்— வெள்ளியநிலவரும்புமந்தகாசத்தால், வீணில் எம்புரத்து எரிஇட்டநீர்— ஒருபயனுமின்றியெமது புரத்தில் தீயூட்டிய நீர், கண்ணினாலுஉமஇ காமனைகாய்ந்திடில்— உமது கண்ணாலுமிங்கு நின்றெய்யுமன்மதனைச்சுட்டெரிப்பீரானால், நீர்கடவுள் என்று இறைஞ்சுதும் காணும—நீரே யவ்விறைவனென்று வணங்குவோங்காண்பீர

புரம்சரீரம். திரிபுரத்தில் இறைவர் புன்னகையா லெரிமூட்டியது தேவர்களுய்தற்பொருட்டு, நீர் புன்னகையாலெமது புரத்தி லெரியூட்டியது வீணென்பார் வீணிலே யெனவும், கண்ணுலவர்மன்மதனைக் காய்ந்ததுபோல் நீர்காயின் பெரும்பயனுடைத்தென்பார் கண்ணினுலுமிக்காமனைக் காய்ந்திடிலெனவுங்கூறினர். பிச்சியார் சிவச்சின்னம் பூண்டு பலிக்குவருவோர். இறைஞ்சுதும்தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலவினைமுற்று. இதுமதங்கம் என்னும் உறுப்பிலடங்கும். (கரு)

(இதுவுமது)

காணுங்காணுநதிகளெல்லாம்புனற்--கங்கையேயங்குளதெய்வமியாவையும
தாணுவெங்களகிலேசரேமற்றைத்—தலங்கள்யாவுந்தடமதிற்காசியே
பூணுமாசைமற்றுன்றையுடல்விடும்—போதுநன்மணிகர்ணிகைப்பூந்துறை
பேணுமாறுபெறவேண்டுமெப்புறம்—பேயொடாடினுமாடிப்பெறுதுமே.

இ-ள். காணும்காணும் நதிகள் எல்லாம் புனல்கங்கையே — கண்களுக்கெதிரே புலப்படும்நதிகளெல்லாம் நீர்மயமாகிய கங்காநதியே, அங்குஉள்ள தெய்வம் யாவைஉம்தாணுஎங்கள் அகிலேசரே — அந்நதிக்கரையிலுள்ள தெய்வங்களெல்லாம் சிவலிங்கப் பெருமானுராகிய எங்களகிலேசரே, மற்றை தலங்கள்யாஉம் தடமதில்காசியே — இது வொழிந்த மற்றைத்தலங்களெல்லாம் பெரிய மதில்சூழ்ந்த காசிப்பதியே, பூணும்ஆசைஒன்றே — நாம் கொள்ளுமன்பும் ஒன்றே, உடல் விடும்போது நல்மணிகர்ணிகைபூதுறைபேணும்ஆறு பெறவேண்டும்— சரீரத்தை விடுங்காலையில் நல்லபொலிவமைந்த மணிகர்ணிகைத்துறையை விரும்புவகைபெற வேண்டும், அபுறம்பேயோடு ஆடினும் ஆடிபெறுதும்—அதன்மேல் சாரூப்பியம்பெற்றுப் பேயொடுஆடினுலு மாடிப்பெறுவோம்.

எந்தத்தலங்களையும் காசித்திருத்தலமாக அன்புகூர்தலால் உடல்விடுங்கால்மணிகர்ணிகையைக் கருதவேண்டுமென்றதனுல் காசியிலுயிர்விடவேண்டுமெனக்கூறும் ஆத்தவாக்கியத்தின்படியன்றி யெந்தத்தலத்திலாவது உயிர்விடினும் மணிகர்ணிகைத்துறையைச் சிந்தித்தால் சிவசாரூப்பியமடையலாம்எனவும், காசியலன்றி மற்றைத் திருப்பதிகளிலுயிர்விடில் சிவசாரூப்பியம் பெறுதலரிதெனவும் (உடல் விடும்போது நன்மணிகர்ணிகைப்பூந்துறைபேணுமாறுபெற வேண்டும்) என்பதனுற்போதரலால் உதாரவணி. மற்றுபிறிதென்னும் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கசு)

[இதுவுமது.]

பெற்றமூர்வதும்வெண்டலையோட்டினில்— பிச்சையேற்றுத்திரிவதும் பேய்களே, சுற்றமாகச்சுடலையில்வாழ்வதும்— தோலுடுப்பதுந்தொண்டர்க்கரிதன்றுல், கற்றைவார்சடைக்காசிப்பதியுளீர்— கற்பந்தோறுங்கடைநாளுலகெலாஞ், செற்றுமீளப்படைக்கவும்வேண்டுமே— தேவரீர்பதஞ்சித்திப்பதில்லையே.

இ-ள். கற்றைவார்சடைகாசிப்பதியுள்ளீர்தொண்டர்க்கு — நெருங்கி

யநீண்ட சடாமுடியையுடைய காசியென்னுந் திருப்பதியிலுள்ளீருமதடியவர்க்கு, பெற்றம் ஊர்வதும்— இடபவூர்தியைநடத்துவதும், வெண்டலையோட்டினில் பிச்சைஏற்றுதிரிவதும்— வெள்ளிய கபாலத்தில் பலியேற்றுத்திரிதலும் பேய்கள் ஏசுற்றம் ஆகசுடலையில்வாழ்வதும்—பேய்களேசுற்றமாகமயானத்தில் வாழ்தலும், தோல்உடுப்பதும் அரிதுஅன்று — தோலையாடையாகவுடுத்தலு மரியகாரியமல்ல, கற்பம்தோறும்கடைநாள்உலகுஎல்லாம் செற்றுமீளப் படைக்கவும் வேண்டும்ஏ— கற்பங்கள்தோறு மிறுதியிலெல்லாவுலகங்களையு மழித்து மீளச்சிருட்டிக்கவு மவர்களுக்குவேண்டுமே (அவையரிய வாதலால்) தேவரீர் பதம்சித்திப்பது இல்லை—தேவரீர் தன்மை யவர்களுக்குக் கைகூடுதலில்லை.

சிவசாரூப்பியம் பெற்றவர்கள் பஞ்சகிருத்தியமுடைமையுமாதேவியாரை யிடபாகத்திலுடைமை யுமின்மையை எதிர்மறை ஏகாரத்தாலும், சித்திப்பதில்லையென்பதாலும் வற்புறுத்தினர். செற்று இறந்தகாலவினையெச்சம் செறுபகுதி, முதனிலை யெழுத்தாகத் தோன்றியறகரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடுசெந்தி, உஎச்சவிகுதி சுடலை என்றதுசர்வசம் மாரகாலத்தில் எல்லாமயானமாயிருத்தலை. (கஎ)

[நேரிசைவெண்பா]

இல்லாளேமுப்பத்திரண்டறமுஞ்செய்திருப்ப
செல்லார்பொழிற்காசிச்செல்வனார்—மெல்லப்
பரக்கின்றபுண்ணீர்படுதலைகொண்டையம்
இரக்கின்றவாறென்சொல்கேன்.

இ - ள். செல்ஆர் பொழில்காசி செல்வனார்— மேகந்தவழுஞ் சோலை சூழ்ந்த காசித்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர், இல்லாள் ஏமுப்பத்திரண்டு அறமும் செய்திருப்ப— தமது மனைவியே முப்பத்திரண்டு தருமங்களையெங்காளுமோம்பியிருக்க, மெல்லபரக்கின்ற புண்ணீர்படுதலைகொண்டு—மெல்லப்பரவிய வுதிரமமைந்த பிரமகபாலத்தை யேந்தி, ஐயம் இரக்கின்ற ஆறு என்சொல்கேன்— பலியேற்கின்ற வகையை யென்ன சொல்வேன்.

தமதுமனைவியார் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் நாடோறும் வளர்த்து வருதலால் தாமோபெருஞ்செல்வர் அவ்வாறிருக்க, அவர்பலியேற்பது தமக்கு இன்னவகையாலெனப்புலப்படாமையால் என்சொல்கேன் என்றார். ஏகாரம்பிரிநிலைப்பொருட்டு. முப்பத்திரண்டுதருமங்களாவன ஆதுலர்க்குச்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தார்க்குண்டி, பசுவுக்கு வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், இன்பண்டநல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவு வளர்த்தல், மகப்பால் வார்த்தல். அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், அறவைத்துாரியம், சுண்ணம், நோய்மருந்து, வண்ணார், நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம், பிறர்துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடம், சோலை, ஆவுரிஞ்சுதறி, விலங்கிற்குணவு, ஏறுவிடுதல், விலைகொடுத்துயிர்காத்தல், கன்னிகாதானம். (கஅ)

[கொச்சகக்கலிப்பா.]

பாங்கியிரங்கல்.

சொல்லாவதுமறையேசொல்லுவதுநல்லறமே
இல்லாவதுமுத்திக்கேதுவாமித்தலமே
அல்லார்குழலளவுமாகொன்மனம்வயிரக்
கல்லாயிருந்தவாகாசிப்பிரானார்க்கே.

இ - ள். காசிபிரானார்க்கு— காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு, சொல்ஆவதுமறைஏ—உரையானதுவேதமே,சொல்லுவதுநல்அறம்ஏ—உயிர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவது நல்லதருமநெறியே, இல்ஆவது முத்திக்கு ஏதுஆம் இதலம்ஏ—தாமெழுந்தருளியிருக்கு முறையுளாவது மோட்சத்திற் கேதுவாகிய இந்தக் காசித்திருப்பதியே, அல்ஆர்குழல் அளவும்—அந்தகாரத்தையொத்த கூந்தலையுடைய என்தலைவிமட்டுக்கும், மனம்வயிரக்கல்லாய் இருந்த ஆறு ஆ — இரங்காமல் அவரது திருவுளம் வயிரக்கல்லாயிருந்தவகை மிகவுமாச்சரியம்.

உயிர்கள்மேல்வைத்த கருணையின்பொருட்டுச்சொல்மறையும், சொல்லுவது அறமும் இல்முத்தித்தலமுமாயுள்ளவர், அவ்வுயிர்களு ளிவளும்ஒருத்தியாதலால்இவளிடத்துக்கருணைமையாதகாரணம் ஆச்சரியமென்பாள் மனம் வயிரக்கல்லாயிருந்தவா.ஆஎன்றாள். கொல் அசைநிலை. ஆவது எழுவாய்ச்சொல்லுருபு (கக)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

பிரானென்றவர்க்கொருபெண்ணொடுமோடிப்பெருங்கருணை
தராநின்றகாசித்தடம்பதியார்வந்தென்றன்னகத்தே
இராநின்றனளாம்புலக்கள்வர்கொள்ளையிட்டேகுதற்கே
வராநின்றபோதுள்ளமாதனங்காத்துவழங்குதற்கே.

இ - ள். பிரான் என்றவர்க்கு ஒருபெண் ஒடும் ஓடிபெருங்கருணைதரா நின்ற காசிதடபதியார் — தமக்கு இறைவனென்று கருதி மனமுருகும் அடியவர்களுக்கு ஒப்பில்லாத இறைவியோடு விரைந்துசென்று மிக்கதிருவருள் செய்யுங் காசியென்னும் பெருமையமைந்ததிருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர், ஐம்புலக்கள்வர் கொள்ளையிட்டு ஏகுதற்குவாநின்றபோது — பஞ்சேந்திரியங்களாகிய கள்வர்கள் கொள்ளையாடிப் போக வாரா நின்றகாலத்தில், உள்ளம் மாதனம் காத்துவழங்குதற்கு — அறிவாகிய பெரிய பொருள்களையவர்கள் கவராமற் காத்தோம்ப, வந்துஎன்தன் அகத்து இராநின்றனர்— எழுந்தருளியென்மனத்தி லென்றுமிருக்கின்றனர்

உள்ளம் ஆன்மா. இங்குஅறிவின்மேல்நின்றது. காத்து வழங்குதற்கு ஒருசொல். ஏகுதற்கு, காத்துவழங்குதற்கு எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சங்கள். து, அன்எனப்பிரித்து அவ்விரண்டையுஞ் சாரியையாகவும், கு வினையெச்சவிகுதியாகவுங் கொள்க. என்றன் படர்க்கை யிடத்திற்குரியசாரியை தன்மையிடத்து வந்ததால் இடவழுவமைதி. (உ0)

[கொற்றியார். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

வழுத்துமவர்க்காநந்தவாழ்க்கையருள்வார்காசிவளமையெல்லாம்
கொழுத்ததமிழாற்பாடித்துளசிமணிதரித்தாடுங்கொற்றியாரே
பழுத்ததவக்கோலமுங்கைச்சங்கமுமாழியுங்கண்டுபணிந்தேமாகில்
முழுத்ததவத்தால்யாமுமாலாயினேங்கூடி முயங்குவீரே.

இ - ள். வழுத்துமவர்க்கு ஆநந்தவாழ்வை அருள்வார் காசிவளமைஎல்லாம்— துதிப்போருக்குப் பேரின்பவாழ்வினை யருளுமிறைவரது காசிப்பதியிலுள்ள வளப்பத்தையெல்லாம், கொழுத்ததமிழால்பாடி துளசிமணிதரித்து ஆடும் கொற்றியாரே— பசையுறுதமிழினாற் பாடித் துளசிமணியைத்தரித்தாடாநின்ற கொற்றியாரே, பழுத்ததவம் கோலம் உம்கை சங்கம் உம் ஆழிஉம் கண்டுபணிந்தேம்—கனிந்ததவக்கோலத்தையும்கையிலேந்தியசங்கினையுஞ் சக்கரத்தையுங்கண்டுபணிந்தேம், மாகஇல் முழுத்ததவத்து ஆல் யாமும் மாலாயினேம்—அப்பணிதலால்வந்த குற்றமில்லாத தவத்தினால் மாலானோம் கூடிமுயங்குவீர்—ஆதலா லெம்மைக் கூடிக்கலப்பீர்.

மாலாயினோம் திருமாலானோம், காமங்கொண்டோம். திருமால்சின்னம் பூண்டு பலிக்குவரும்பெண் கொற்றியார். பணிந்தேம் என்னும்வினைமுற்றினின்று பிரிந்ததொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்றது. (உக)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

முயலாமலேதவமுற்றித்திருவைமுயங்கநல்கும்
கயலார்பெருந்தடங்கண்ணிபங்காரருட்காசியிலே
செயலாவதொன்றிலைவாளாநெடுந்துயில்செய்யுமுங்கள்
பயலாகவேபணிசெய்வார்புவனம்படைப்பவரே.

இ - ள். தவம்முயலாமல் முத்திதிருவை முயங்கநல்கும் கயல்ஆர்பெருந்தடகண்ணிபங்கார் அருள் காசியில் — மோட்சத்தைவேண்டி யொருவர் தவஞ்செய்யாதிருக்கவும் மோட்சமாகியபெண்ணைக்கூட அவர்களுக்குக்கொடுத்தருளும் கயலையொத்த பெரிய பரந்த கண்களையுடைய இறைவியையோர்பாலுடைய இறைவரது அருள்நிறைந்த காசித்திருப்பதியில், செயல் ஆவது ஒன்றுஇல்லை — உலகீர் செய்யவேண்டுந்தவமொன்றுமில்லை, வாளாநெடுந்துயில்செய்யும் — வறிதேயிருந்து பெரியநித்திரை செய்யுங்கள், புவனம் படைப்பவர் உங்கள் பையலாக பணிசெய்வார்—உலகினைப்படைக்கும் பிரமர்களுங்களாளா கவிருந்து நீங்களேவிய வேவல்களைச்செய்வார்கள்.

இறந்தாற் சிவசாரூப்பியம் பெறுவது திண்ணமாதலாலிவ்வாறு கூறினார் பையல் பயல் முசணிலைப்போலி. (உஉ)

[கட்டளைக்கலிப்பா.]

படுத்தபாயுடனே பிணிமூழ்கினும்—பல்லிழுந்துநரைத்தறமூப்பினும்
அடுத்ததிங்கிவர்க்கேபெருவாழ்வெனும்—அப்பொய்ப்பதியெப்பதியென்பிரேல்
விடுத்துவிட்டிந்திரதிருவும்புவி—வெண்குடைகவிடுமரசாட்சியும்
கடுத்ததும்புகளத்தரைத்தேவொர்—காதலித்துவருந்திருக்காசியே.

இ - ள். படுத்தபாய் உடனே பிணிமூழ்கினும்—படுத்த படுக்கையோ

டு நோயிலழுந்தினலும், பல்விழுந்து நரைத்து அறமூப்பினும்— பற்கள்விழு ந்து நரைத்து மிகவு மூப்படைந்தாலும், இங்கு இவர்க்கு ஏபெரு வாழ்வு அடு த்ததுஎன்னும் அ பெரும்பதி எபதி என்பிரேல் — இந்நிலவுலகி லிவர்களுக் கே முத்திவாழ்க்கையடுத்ததென்னு மந்தப்பெரிய திருப்பதி எந்தத்திருப்பதி யென்று வினவுவீராகில், இந்திரதிருவும் வெண்குடைக்குள் புவிஇடும் அரசு ஆட்சிஉம் விடுத்துவிட்டு—இந்திர செல்வத்தையும் தவளவட்டக் குடைநிழ லின்கீழ் நிலவுலகை வைத்தாளுமரசியலையுங் கைவிட்டு, கடுததும்புகளத்த ரை தேடுவார் காதலித்துவரும் திருகாசி — விஷந்ததும்பிய சிகண்டத்தையு டைய இறைவரை நாடுவோர்கள் விரும்பிவந்தடையுந் திருக்காசியாம்.

பெருஞ்செல்வத்தையு மதைதுகர்தற்குரிய இளமைப்பருவத்தையுங்கை விட்டு இறைவரையே நாடும் துறவிகள் வந்தடையுங காசிஎன்றதனுல் அற்ப ச்செல்வத்தையு மிளமையும் விரும்பிவாழ்வோர் என்பது போதரலால் உதா ரவணி. (உசு)

சட்டளைக்கலித்துறை.

பாங்கியறியாள்போன்றுகூறல்.

திருக்கோலங்கொண்டநற்றேன்மொழியாளெண்டிசையினுநின்
உருக்கோலமேகண்டுங்கண்டிலள்போலுமொழுகுநறை
மருக்கோலநீலக்குழல்சேரவிமுத்தவாணனொல்லை
இருக்கோலமிட்டுணராயெங்குமாகியிருப்பதுவே

இ - ள். திருகோலம்கொண்ட நல்தேன்மொழியாள் எண்திசையினு ம் நின்உருக்கோலம் ஏகண்டும்— இலட்சுமிதேவியின் பொலிவைக்கொண் டஇனிய தேன்போன்ற சொல்லையுடைய வென்றலைவி யெட்டுத்திக்கிலுமு ன்னை யுருவெளித்தோற்றங்கண்டும், நறை ஒழுகுமருகோலம் நீலம் குழல்சே ர் அவிமுத்தவாண—தேனொழுகும் வாசமிக்க அழகிய கரிய கூந்தலையுடைய இறைவியை யிடப்பாகத்திற் கொண்டு காசியில் வாழுகின்றவனே, தொல் லைஇருக்கு ஓலம் இட்டு உணராய் — தொன்றுதொட்டுள்ள இருக்குவேத முறையிட்டு மறிதற்கரியவனே, எங்கும ஆகி இருப்பது கண்டிலள்போலு ம்—நீயெங்குமாகியிருத்தலையறியாள் போலும்.

குறியிடங்கூறிய பாங்கிதலைவன்வர அறியாள்போன்று அவன்வரவை விலக்கியது. (உச)

இதுவுமது.

குறியிடத்தெதிர்ப்பட்ட தலைவற்குப் பாங்கிகூறல்.

இருகுங்குமக்குன்றும்பீர்பூப்பக்காமவெரியினின்
றுருகும்பசும்பொன்னுக்கோர்மாற்றுண்டேலுரையாய்தொடுத்துச்
செருகுநறுங்கொன்றைதேன்பிழிந்தூற்றச்சிறைச்சுரும்பர்
பருகும்பொலஞ்சடையாய்காசிவாழ்முக்கட்பண்ணவனே.

இ - ள். தொடுத்து செருகும் நறுங்கொன்றை தேன்பிழிந்து ஊற்ற— தொடுத்துச்செருகிய நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமாலை தேனைப்பிழிந்தூற்ற, சிறைசுரும்பர்பருகும்பொலம் சடையாய் காசிவாழ்முக்கண்ப ண்ணவனே—

சிறகினையுடைய வண்டுகள் தேன்பருகும்பொன்னிறமமைந்த சடாமுடியையுடையாய் காசியில்வாழுந் திரிநேத்திரங்களையுடையதேவதேவனே, இருகுங்குமம் குன்றும் பீர்பூப்ப காமஎரியில் நின்று உருகும் பசும்பொன்னுக்கு ஓர் மாற்று உண்டேல் உரையாய் — இரண்டுகுங்குமங்களையணிந்த தனமாகிய மலைகள் பசலைபூக்கக் காமாக்கினியினின்று உருகாநின்ற பசியபொன்னுக்கு ஒருமாற்றாயினுமிருக்குமாகிற் கூறாய்

மாற்று பொன்னின்மாறாய், சொல, சொல்லுக்குக்கொள்ளும்போதுமாறாமலென்றது கடைக்குறையாய் நின்றதெனக்கொள்க. தாங்கூறிய குறியிடத்துவந்த சலைவனுக்குத் தலைவிவந்து வழிநேர்நின்று வருந்திச்சென்றனளென்பாள் கவா பொருள்பட ஓர் மாற்றுண்டே லுரையாய் என்றாள். பொன்னிறம்வாய்ந்த சடாமுடியைக்கண்டு மயங்கினமையால் தனமும் பொன்னிறம்வாய்ந்ததென்பாள். பீர்பூப்ப என்றாள். காமவெரியில்நின்று உருகும்பசும்பொன்னுக்கு உன்னையுடைய காமநொந்து மனமுருகும்பசியபொன் போல்வாளுக்கு, பசியபொன்னுக்கு என்றாள் [illegible] கரும்பு இறுதிநிலைப் போலி (உரு)

[illegible]

தலைவன்வருகைகருபபாங்கட [illegible]

பண்ணேர்வேதம்பாடியகாசிபதிபாயிப

பெண்ணேரொருவனையகணைவையத்தபெடாகுஞ்

உண்ணோநின்றாயின்னருளாலெனதுயிரானாளுள்

கண்ணோநிற்றற்கொலகியொழிந்தகழுநீரே

இ-ள். பண் ஓர் வேதம் பாடியகாசிபதியாய் —பண்ணமைந்த ஒப்பில்லாத சாமவேதத்தைப் பாடிய காசிநகரத்தை யுடையாய், இப்பெண்நேர் ஒருவன் எய்கணைஐந்தும்பெய்தான்— [illegible] மன்மதனொருவனெய்தற்குரிய ஐந்துபாணங்களையு மொருமாதர் வையதான், கழுநீர்—(அவற்றுள்) குவளையென்னும் பாணம், எனதுயிர் அன்னாள் கணநேர் நிற்றற்கு ஒல்கி ஒழிந்த—எனது உயிரானது தலைவியின் கண்ணாளுக்கு நேரே நிற்றற்குத் தளர்ந்தொழிந்தன, (அதனாலுயிரோடிருக்கின்றாள்) இன் அருளால் உள்நேர் நின்றாய்— இனியகருணையோடு அப்பெண்ணினுள்ளத்தில் நேரே நின்றருளினாய் (புணர்ந்துநிற்பில அமைமன்மதனெய்வாளு அடுக்கியெய்யான்)

இன்னருளால் என் உயிர் அன்னாள் கணநேர் நிற்றற்கு ஒல்கி ஒழிந்த உண்ணோநின்றாய் என்பதற்கு இனிய கருணையால் எனதுயிரன்னாள்கண்களுக்கு நேரேநின்றாய் தேவரீரணிந்த குவளைமலர்மாலை யொல்கியொழியுமென்று அவளுள்ளத்தில் நேரேநின்றாயினாயென்ட பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று இறைவனோடவசரத்திற் குவளைமலர்மாலை புனைதலால் கழுநீர்மாலையென்றார் ஒல்கியொழிந்த கழுநீர் என்றதனால உயிரோடிருக்கின்றாள் என்பதும், உண்ணோநின்றாய் என்றதனால்புறத்துநின்றாலெயவானுவென்ட தும் புலப்படுதலால் உதாரவணி மன்மதன்பாணங்கள் தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் இவற்றுள் தாமரை நினைப்புண்டாகும், மாம்பூ பசலையுண்

டாக்கும், அசோகு அறிவினைநீக்கும், முல்லை படுக்கையோடிருக்கச்செய்யும், நீலோற்பலம் கொல்லும். கழுநீர் பால்பகாவஃறிணை யியற்பெயராதலால் ஒழிந்தவெனப் பன்மைமுடிபு தந்தார் "பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்கள்பாற் பொதுமைய, என்றதனால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தலைவன்சிறைப்புறமாகத் தலைவிகூறல்.

கழியுந்தலைக்கலன்பூண்டாடுங்காசிக்கடவுணுதல்
விழியுமிடக்கணும்வெண்ணெருப்பேயவ்விழியிரண்டில்
பொழியுங்கனல்விழிக்காமனைக்காய்ந்ததப்போரிலுடைந்
தொழியும்படைகளென்றாவெமைக்காயுமற்றோர்விழியே.

இ - ள். கழியும் தலைகலன் பூண்டு ஆடும் காசிகடவுள் நுதல்விழியும் இடக்கண் உம் வெண் நெருப்பே—ஊன்கழித்த பிரமகபாலத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தியாடியருளும் காசித்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய இறைவரது நெற்றிக் கண்ணுமிடக்கண்ணும் வெள்ளியநெருப்பே, அ விழி இரண்டில் கனல்பொழியும்விழி காமனை காய்ந்தது— அக்கண்ணிரண்டில் நெருப்பைச்சிந்துங்கண் மன்மதனையெரித்தது, அ போரில் உடைந்து ஒழியும படைகள் என்றா மற்று ஓர்விழி எம்மைகாயும்—அந்தப்போரிற் புறங்கொடுத்தொழிந்த சேனைகளென்றாசந்திரனாகிய வேறோர்கண எம்மைக்காயாநின்றது.

மற்று பிறிதென்னும்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். செந்நிறத்தையொழித்து வெண்ணெருப்பு என்றுகூறுதல் தருக்கநூலார் வழக்கு. (உஎ)

[மடக்கு, அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்]

விழைகுவதன்பரகஞ்சுகமே—வெங்கரியின்னுரிகஞ்சுகமே
தொழிலடிகட்குளமாலயமே—நாமுனிவோருளமாலயமே
அழகமரும்பணியென்பணியே— ஆட்கொளமேர்கொள்வதென்பணியே
மழகளிறீன்றவளம்பதியே—வாழ்வதுகாசிவளம்பதியே.

இ - ள். அன்பர் அகம் சுகமேவிழைகுவது—அடியவரிதயம் பேரின்பசுகத்தையே விரும்புவது, வெம்கரியின் உரிகஞ்சுகம்ஏ—கொடிய யானையின் றோல்மேற்போர்வையே, அடிகட்குஉள்ளதொழில்மாலயம் ஏ—தேவரீருக்குரியதொழில் பெரிய சங்காரத்தொழிலே, நாமுனிவோர் உள்ளம் ஆலயம் ஏ—புனிதம்வாய்ந்த முனிவாகளது இரதயம் தேவரீருக்குத் திருக்கோயிலே, அழகுஅமரும்பணி என்புஅணி ஏ—அழகமைந்த ஆபரண மெலும்பாபரணமே ஆள்கொள்ள மேற்கொள்வது என்பணி ஏ—என்னையமடிமைகொள்ளத் தேவரீரங்கீகரிப்பது என்கிற்றடிமைதொழிலேயே, மழகளிறு ஈன்றவள் அம்பதி—யானைமுகக்கடவுளை யீன்றருளிய இறைவிக்கு அழகியதலைவராகிய இறைவர், வாழ்வது காசிவளம்பதி ஏ—வாழ்ந்தருளுவது காசியென்னும் வளமைவாய்ந்ததிருப்பதியே.

ஈன்றவளம்பதியே என்பதனினுந்தியிலுள்ள ஏகாரம் அசைநிலை, மற்றை ஏகாரங்கங்கள் பிரிநிலைப் பொருளன, வளம்பதி ஒரிச்சொற்றொடராதலால்

பொதுவிதிபெறுது,வரும் வல்லினத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுந்தது "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரத்தால் இது இறுதிச்சீர் மடக்கு. (உஅ)

[மடக்கு, கட்டளைக்கலிப்பா]

வண்ணமேனியரும்புவனங்களே—வாசம்வாசமரும்புவனங்களே
நண்ணுமாலயமாதவரங்கமே—ஞாலமேழ்தருமாதவரங்கமே
தண்ணென்மாலைதருமருக்கொன்றையே—தருவதையாதருமருக்கொன்றையே
கண்ணினிற்பர்மனத்திருக்கோயிலே—காசியேயவர்க்கோர்திருக்கோயிலே.

இ-ள். வண்ணம் மேனி அரும்புவனங்கள் ஏ—செந்நிறம் வாய்ந்த திருமேனி அரிய இருநூற்றிருபத்து நான்குபுவனங்களே, வாசம்வாசம் அரும் புவனங்கள் ஏ—வாசஞ்செய்யுமிடம வாசம் வீசும் ,ஆநந்தவனமே, நண்ணும் ஆலயம்மாதவர்அங்கம்ஏ— அவர் எழுந்தருளிய ஆலயம பெரிய தபோதனரது இரதயமே, ஞாலம் எழ்தரும் மாது அவர் அங்கம் ஏ—எழுலகங்களையு மீன்றருளு மிறைவியிருந்தருளு மிடமவரது திருமேனியே, தண்ணென்மாலை தருமருகொன்றைஏ—குளிர்ந்தமாலை கொள்ளுமாறுக்கிலுள்ள வாசமிக்கமலரு களே, ஐயர் தருமருக்குதருவது ஒன்றை ஏ—இறைவர் அடைந்தின்வழிநிற்பவர்க்கு அருளுவது முத்தியையே, மனமதிருகு பூயில கண்ணில நிற்பர்—மனத்திலுள்ள மாறுபாடுகெட்டால் அவர்மனக்கண்ணி லெழுந்தருளிநிற்பார், அவர்க்குகாசி ஏ ஓர் திருக்கோயில்— அவ்விறைவர்க்குக் காசியென்னுந் திருப்பதியே ஒப்பில்லாதிருக்கோயிலாம்.

ஆறத்து வாக்களு மிறைவர்க்கு திருமேனியாதலால் வண்ணமேனியரும்புவனங்கள் என்றா ஆறத்துவாக்களிற் புவனங்களொன்று வனங்கள் என்றது உயர்வால்வந்த பால்வழுவமைதி (உகூ)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

திருகுசினகூறறினெயிற்,றிடைகிடந்துங் கடைநாளிற் றினையேழொன்றாய்
பெருகுமுழுநீத்தத்திற்றினைத்தாடப்புணைதேடும்பேதைநெஞ்சே [ப்
உருகிலைநெக்குடைந்திலைமொண்டாநந்தவனத்தேனையோடியோடிப
பருகிலைகண்ணருமபிலைமெய்பொடிதிலைமற்றுனக்கென்னபாவந்தானே.

இ-ள். திருகுசினம் கூற்றின் எயிறு இடை கிடந்தும்—மாறுபட்ட கோபத்தையுடைய இயமன் வகிரந்தத்தி லகப்பட்டிருந்தும், கடைநாள் இல்திரை ஏழ் ஒன்றுஆய் பெருகுமுழுநீத்,தில் தினைத்து ஆட புணைதேடும் பேதை நெஞ்சே— இறுதிநாளில் எழுகடலுமொன்றாகிப் பெருகாநின்றபெருவெள்ளத்தி லிடையறாதொழுகி நீராடத் தெப்பந்தேடாநின்ற அறிவில்லாதமனமே, உருகுஇலை—மனமிளகிலை, நெக்குஉடைந்திலை— நெக்குவிட்டுடைந்தாயில்லை, ஆநந்தவனத்தேனை ஓடிஓடி மொண்டுபருகிலை- ஆநந்தவனத்திற்பெருக்கெடுத்த ஆறாவின்பத்தேனவிரைந்து முகந்துகுடித்திலை, கண்அரும்பு இலை— ஆநந்தபாஷ்பம் சிந்திலை, மெய் பொடித்திலை—மயிர்க்கூச்செறிந்திலை, உனக்கு என்னபாவம (இவ்வாறு கருதி நீவாளாவிருத்தல்) உனக்கெ ன்னபாவம் (அறியேன் என்றபடி

இயமன்கையி லகப்பட்டு நிலையில்லாதிருக்க கெடுநாளிருப்போ மென்று

கருதலால் டேதைநெஞ்சே என்றா கடைநாளிற்றினைத்தாடபபுணைதேடும்
என்றது நெடுநாளை மற்று அசைநிலை (கூ0)

[நேரிசைவெண்பா]

பாவலருநாவலரும்பண்மலரக்கணமலருங
காவலருமேடவிழ்கருங்காசியே—தீவளருங்
கஞ்சக்கரதரான்கலைமறைசகுநாயகமாம்
அஞ்சக்கரததானகம்.

இ-ள். பாஅலரும் நாவலரும் பணமலரகாவல் அரும் ஏடு அவிழ்க்கும்— செய்யுள் பரந்தமைநத நாவலவல்ல புலவர்களும் பணணிலமையக் காவலிலமைந்த அரியஏட்டினை யவிழத்துபபாடும் (பணமலரகள் மலரும் காஅலரும் ஏடு அவிழக்கும்— ஒண்டினிசைமல்கமது வோடுமலாகளும் சோலையிலலரும்மிதழையவிழகரும்) காசி— காசிபபதியானது, தீவளரும் கஞ்சம் கரத்தான்— தீயினையேந்திய தாமரை மலாபோன்ற திருககரததை யுடையவனும், கலைமறைகு நாயகம் ஆம அஞ்சகரத்தான் அகம— ஆறங்கங்களையுடைய வேதங்களுக்குத் தலைமைவாயநத ஸ்ரீ பஞ்சாகககரததையுடையவனுமாகிய இறைவனது வீடாம்

அவிழ்க்கும என்னும பெயரெசசதிறகுக காசி எலலைப்பொருளாய்நின்றது. காசி அகம் எனமுடிக்க. வேதங்களினுட் கிடைபபொருளாயுள்ளது ஸ்ரீ பஞசாகககமாதலால நாயகமாம அஞ்சக்கரததானென்றா. ஆறங்கங்களாவன சிடசை, வியாகரணம சந்தம், நிருததம், சோதிடம், கற்பம் (கூக)

[இதுமது

அகமேயவிமுததமையரிவாகககாகு
சகமேமுமீனறெடுத்ததாயே—மிகமேலும்
எணணம்பரமேயெமககளிததனமுசசுடருங
கணணம்பரமேகலை

இ-ள். ஐயா இவாககு அகம அவிமுததம ஏ — இறைவராகிய இவாககுத்திருககோயிலகாகியே, ஆகமசகம்ஏழுடான்று எடுத்ததாயஏ — திருமேனி யெழுலகையும பெறறு வளாதத உமாதேவியே, எமக்கு அளித்தல் மிக மேவும் எண் அமபரம்ஏ— தமமைசசரணடைந்த வெமககருளுவது மிகவும் விரும்பபபடும் யாவருங் கருதுமழகிய முதததியே, முசசுடரும் ஏ கண—சோமசூரியாகக்னிகளேகண்கள, கலை அம்பரமே — உடுக்கும் ஆடை எட்டுத்திசையுமே.

இவா திருமேனிகொண்டருளியது உலகினைப்படைத்தல் முதலியதொழில்களுககும், பரிபக்குவம்வாய்ந்த ஆன்மாக்களுக்குமுத்திகொடுத்தருளுதறகும், தம்மை யிறைவனென்றுணர்ந்து பரிபக்குவமான்மாக்களுகு வருதற்குமேயென்பார் இவ்வாறுகூறினா. பிரிநிலைஎகாரம் தொகுத்தல். (கூஉ)

[அம்மானை, மடककुதாழிசை]

கலைமதியின்கீற்றணிந்தகாசியகிலேசர்
சிலைமதனைக்கணணழுலாற்செற்றனாகாணம்மானை

சிலைமதனைக்கணனழல் செற்றனனாயாமாகில்
மலைமகட்குபாகமவழங்குவதேனாமானை
வழங்காரோவப்பாலுமாலானலம்மானை

இ - ள. கலைமதியினிற்றுமணிந்த காசி அகிலேசா—கலைநிறைந்தசந்திரனது நிறமினையணிந்த காசியிலெழுந்தருளியுள்ளசுவேசா, சிலைமதனைக்கண அழலால செற்றனாகான அம்மானை—வில்லினையேந்திய மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்ததாகாணமானையே, சிலைமகனை கண்ண அழலாலசெற்றனாகாமில—வில்லேந்திய அம்மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்ததாராலும், மலைமகட்கு பாகம் வழங்குவது ஏன் அம்மானை — உமாதேவியாராகிய பார்வதிக்கு பாகந்தந்தருளியதுயாது அம்மானையே, அப்பாலுமாலானலம்மானை — அந்த இடப்பாலு மாலாயிருந்தால கொடுத்தருளாராகா அம்மானையே

உமாதேவியார் திருமாலாதலால், மயக்கமுடையவராதலால், எனனுங் கலவாபொருளதோன்ற மாலானால வழங்காரோ எனறார் அம்மானை மகளாயிருப்பெண்களை தமமுள் வினாவிடையாக ஒவ்வொருவர் கருங்கருங்கூந்தலை அம்மானையை முன்னிலையாகிக்கூறுமொரு விளையாடல் அம்மானை அம்மானை நீடுதல்விகாரம். கலைமதியின்கீறது ஒருமைக்கு ஒழுமையைப்பொருளிலவாக ஆறாம வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராம் பிள்ளைக்கவிரண்மேல் சிறந்தது (கூகக)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்மனைதம்மனையாகதிருநகரோயிரவிமுதலும்
எம்மனையாயதாகநதையாயிருநகரமகிழ்வைக்
நாமனைமககளெனறெக்கணபபீருங்கடனாலுலாகாரா
சொம்மனைவைதுதெபபடிநடபபீ யமனறுரைரோடே

இ - ள. நம்மனைமக்கள் எனறு ஏக்கறுபீ நமது வீட்டினிளைஞர்களனைறதாழநதுநிற்குமுலகீர், அம்மனை கம்மனைட்டக் திருக்காயில அவிமுத்தம் ஆக—உலகமாதாவாகிய இறைவியைத் தமது மனையியாகவும் திருக்கோயில காசியாகவும், எம அனனையாய தநதையாய இருநதாரா அடிகளழ இறைஞ்சீர்—எமக்குத்தாயாகவுந தநதையாகவும் மிருந்தவரது திருவடிகளிழ்சென்று வணங்குவீர், உங்கள்நாள் உலகநதால சொம்மனைவைதது யமன்தூதர் ஓடி எபபடிநடபபீர்—(இவவாறு நாளகழிதலால்) உங்கள் ஆயுள்நாளழிந்தால உங்களுககுரியவீட்டினை நிலவுலகிலவிட்டு யமபடரிளோ டெவவாறு அவர்கள் பின்தொடாவீர்

மனை மனைவியெனறுமமையும சொல் தேகிகசசொல ஏக்கறுபபீ ஏக்கறுபகுதி, பகரமெய சுகதி, பகரமெய யிடைநிலை ரா முன்னிலைபபன்மை விகுதி. (கூஎ)

கட்டளைக்கலிபபா

தூதுகொண்டுந்தமைத தோழமைகொணட—தொணடரா தணடமிழ்ச் சொறகொணட குணடலக, காதுகொணடெங கவிதைகொணடாட்கொணட—காசிநாதா கருதுசேரநிலெய போதுகொணடோரு பாகிலை கொணடெ

தான்—பூசைசெய்திலர் புண்டரிகப்பதம், ஏதுகொண்டு கொடுப்பர்கொடுப்ப ரேல்—இருவருக்குமற் றென்படுநெஞ்சமே.

இ - ள். தம்மை தூதுகொண்டும் தோழமைகொண்ட தொண்டர்—தம்மைத் தூதாகக்கொண்டுந் தோழமையாகக்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய, தண்தமிழ்சொல் கொண்ட குண்டலம் காதுகொண்டு—தண்ணிய தமிழ்ப் பதிகத்தைக்கேட்டருளிய மகரகுண்டலமணிந்த திருச்செவியால், எம்கவிதைகொண்டு ஆட்கொண்ட காசிநாதர் கருத்து ஏது அறிகிலேம்—எமது புன்கவியையுங் கேட்டருளி யடிமைகொண்டருளிய காசியி லெழுந்தருளிய இறைவரது திருவுள்ளத்தை யின்னதென்றறிகிலோம், ஒருபோது கொண்டுபச்சிலைகொண்டு பூசை செய்திலர்—ஒருமலரைக் கொண்டாயினும் பச்சிலையைக் கொண்டாயினும் பூசைசெய் தறிந்திலர், புண்டரிகப்பதம் ஏதுகொண்டுகொடுப்பர்—தாமரை மலர்போன்ற தமதுதிருவடிகளை யவர்களுக்கு என்ன பயன்கொண்டு கொடுத்தருளுவர், கொடுப்பரேல் இருவருக்கு உம் நெஞ்சம் என்படும்—கொடுத்தருள்வாராயி லந்நாயனார்க்கு மெமக்குமனம் என்ன பாடுபடும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரிடத்துப் பிணக்குற்ற பரவைநாய்ச்சியார் பிணக்கினையொழித்தருள இரவிலிறைவர் தூது சென்றதும், அந்நாயனாரைத் தமக்குத் தோழமையாகக் கொண்டருளியது மந்நாயனாரோதுந் திருப்பதிகங்களுக்கே, என்னையடிமைகொண்டது தம்மேனாண்பாடும் புன்கவிகளே, இவ்வாறிருக்கஅக்காசியில்யாதொருசெயலுமில்லாதிருப்பவர்களுக்கு முத்திகொடுக்கின்றனர், இதனைக்கண்டா லெங்கள்மனம் என்ன அழுக்காறடையும் என்பார் என்படுநெஞ்சம் என்றார். மற்று அசைநிலை கொண்டு மூன்றும்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு (கரு)

[சித்து, நேரிசைவெண்பா]

ஏடவிழ்பொற்கொன்றையகிலேசரன்பர்க்கேயிருபபை
ஆடகமாக்கிகொடுத்தோமவ்வளவோ—நீடுதிறல்
காட்டுமிமையோர்க்கிருப்புக்கற்கனகமாக்கியண்ட
வோட்டினையும்பொன்னாக்கினோம்.

இ - ள். ஏடு அவிழ் பொன்கொன்றை அகிலேசர் அன்பர்க்கு ஏ இருப்பை—இதழவிழ்ந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த விசுவேசரடியவராகிய தேவர்களுக்கு இருப்பினை, ஆடகம் ஆக்கி கொடுத்தோம் அஅளவு ஓ —மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக்கிகொடுத்தோ மதுமட்டா, நீடுதிறல் காட்டும் இமையோர்க்கு இருப்புக்கல் கனகம் ஆக்கி அண்ட ஓட்டினையும் பொன் ஆக்கினோம்—மிக்க வன்மையைக்காட்டு மத்தேவர்களுக்கு இருப்புக்கல்லினைப்பொன்னாக்கி முட்டையோட்டையும் பொன்னாக்கித்தந்தோம்

சித்துகலம்பகத்தில்வருமுறுப்புகளுளொன்று. அது சித்தர்செயலைக்கூறுவது. தேவர்களுலகுபொன்னுலகுமேருமலையுமாதலால்இருப்பையாடகம்,கற்கனகமாக்கி யெனவும், அண்டங்கள் முட்டைபோலுமுருட்சிவடிவாதலால்அ

ண்டவோட்டினையும்பொன்னுக்கிணேம்எனவுங்கூறினர். இருப்புஇரும்புஇரு க்கைகல்லிமருமலை.இமையோர்என்பதன்முதலில்அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்னுருக்கன்னபூந்துணர்க்கொன்றையும், வெள்ளிமுளையன்னவிரிநி லாக்கொழுந்தும், காந்தண்மலர்ந்தன்னபாந்தளினிணையும், திரைசுழித்தெறி யும்பொருபுனற்கங்கையில், வெள்ளிதழ்க்கமலம்வள்ளவாய்விரித்தென, முழு நகைமுகிழ்க்குங்கழிமுடைவெண்டலை, தோலடிச்செங்காற்பால்புரைவரிச்சி றைக், கிஞ்சுகமலர்ந்தசெஞ்சூட்டெகினத், துருவெடுத்தகல்வான்றுருவியுங்கா ணாத், தொன்மறைக்கிழவசென்னிமற்றியானே, கண்டுகொண்டனனிக்கடவு ண்மாமுடியெனப், பெருமகிழ்கிறப்பக்குரவையிட்டார்த்து, வெள்ளெயிறில ங்கவிரைவிற்கிரித்தெனப், பெருவியப்பிழைக்குமெரிபுரைசடையோய், ஆள் வழக்கறுக்கும்வாளமர்ந்தடங்கண், மின்னிழைமருங்குற்கின்மொழிமகளிர், ஒழுகொளிமிடற்றினழகுகவர்ந்துண்டெனக், கயிறுகொண்டாக்குங்காட்சி த்தென்ன, மரகதங்காய்த்துப்பவளம்பழுக்கும், கமஞ்சூற்கமுகின்கழுத்திறயா த்து, வீசொளிப்பசும்பொன்னூசலாட்டயர்தரப், பருமணிக்கமுகின்பசுங்கழு த்தொடிந்து,திரைபடுகுருதித்திரடெறித்தென்ன, முழுக்குலைமுரிந்துபழுக்கா ய்சிதறும்.மங்குல்கண்படுக்கும்துமலர்ப்பொதும்பர், கங்கைசூழ்கிடந்தகாசிவா ண,ஐவளிபித்தெனுமவைதலையெடுப்ப,மெய்விட்டைவருங்கைவிடுமெல்வை யின், மாமுதறடிந்தகாமருகுழவியும், பொழிமதங்கவிழ்க்குமழவிளங்களிறும், மூண்டெழுமானம்பூண்டமுக்கறுப்ப,இடக்கையினணைத்துநின்மடித்தலத்திரு த்தி, உலகமோரேழும்பலமுறையந்தும், முதிராவிளமுலைமுற்றிழைமடந் தை, ஒன்டொடிந்தடக்கையின்வீசுநுண்டுகில், தோகையிற்பிறந்தநாகிளந் தென்றல், மோகமுந்தளர்ச்செயுந்காகமுந்தணிப்ப, மறைமுற்பொருளினிறை சுவையமுதினை, அஞ்செவிமடுத்துணவூட்டிநின், குஞ்சிதவடிக்கிழ்க்குடியிரு த்துகவே.

இ - ள். பொன்உருக்கின் அன்னபூந்துணர் கொன்றைஉம் — பொன் னையுருக்கிக் கவிழத்தாலொத்த பூங்கொத்துகளாலமைந்த கொன்றைமாலை யையும், வெள்ளிமுளை அன்னவிரிநிலாக் கொழுந்துஉம்—வெள்ளிமுளையை யொத்த நிலவைவிரிக்கு மிளஞ்சந்திரனையும், காந்தள்மலர்ந்தால் அன்னபாந் தளின்நிணாஉம்— காந்தள்மலர்மலர்ந்தாற்போலப் படத்தைவிரிக்கும் பாம்புக ளின் வரிசைகளையும், திரைசுழித்து எறியும்பொரு புனல்கங்கையில் — அலை கள்வாரிச் சுழித்துக்கொழிக்கும் கரையொடுமோது நீரமயமாகிய கங்கையில், வெள் இதழ்கமலம் வள்ளம் வாய் விரித்தால் என்ன — வெள்ளிய இதழை யுடைய தாமரைகிண்ணம்போலும் வாய்மலர்ந்தாற்போல, முழுநகைமுகிழ்க் கும்கழிமுடை வெள் தலை—பெரிய ஒளிமையமும்பு மிக்கமுடை நாற்றத்தையு டைய ஊன்கழிந்த வெள்ளியதலையானது, தொல்மறைகிழவ—தொன்றுதொ ட்டுள்ள வேதங்களுக்குரிய பிரமனே, தோல் அடி செங்கால் பால் புரைவரி சிறை—தோலடியையுடைய செவந்தகாலையும் பாலையொத்த நீறமமைந்த சிறகினையும், சிஞ்சுகம்மலர்ந்த செஞ்சூட்டு எகினத் — முண்முருக்குமலர்

போலச் செந்நிறம் வாய்ந்த வுச்சிக்கொண்டையையு முடைய அன்னத்தி னது, உருஎடுத்து அகல்வான் துருவியும் காணாதசென்னி — வடிவெடுத் துப்பரந்த வண்டமுகட்டிற்பறந்து தேடியும் கண்டறியாத சிரசை, யானே கண்டு கொண்டனன் — நானே கண்டுகொண்டேன், இ கடவுள் மாமுடி என்ன—இந்தக்கடவுளுடைய பெருமையமைந்த அம்முடியையென்று, பெ ருமகிழ்சிறப்ப — பெருமகிழ்ச்சி சிறந்தோங்க, குரவைஇட்டு ஆர்த்த வெள்ள யிறு இலங்கவிசாவில் சிரித்தால்என்ன—கைகொத்தாடிக் கோஷித்துவெள் ளியபற்கள்தோன்ற விரிந்துசிரித்தாற்போல, பெருவியப்பு இழைக்கும் எரி புரைசடையோய்—மிக்கஅதிசயத்தைவிளைக்கும் நெருப்பையொத்த செவந்த சடாமுடியையுடையவனே, ஆள்வழக்கு அறுக்கும்வாள் அமர்படுகண்மின் இழைமருங்குல் சில்மொழிமகளிர்—ஆள்கள்சஞ்சரிப்பினையொழிக்கும் வாள் போன்ற போரிற்குரிய பெரியகண்களையும் மின்னலையு நூலிழையையுமொத் தஇடையையும் மிருதுவாகிய சொல்லையுமுடையபெண்கள், ஒளிஒழுகுமிட றின் அழகுகவர்ந்துஉண்டதுஎன்ன—ஒளிவீசும் கழுகினதுகழுத்தினழகை க்கொள்ளையிட்டுக் கவர்ந்ததென்று, கயிறு கொண்டு ஆர்க்கும் காட்சித்துஎன் ன—கயிற்றுற்பிணிக்குங் காட்சியைப்போல, மரகதம்காய்த்து பவளம்பழுக் கும் கமம்குல் கழுகின் கழுத்து இறயாத்து — மரகதம்போலும் பசியகாய்க ளைக் காய்த்துப் பவளம்போலப் பழுக்குமநிறைந்த சூற்கொண்டகழுகின் மிட றுமுறியப்பூட்டி, ஒளிவீசு பசுமபொன் ஊசலாட்டு அயாதர—ஒளிவீசும் பசிய பொன்னாலாகிய ஊசல்விளையாட்டுச்செய்ய, பருமணிகழுகின் பசுங்கழுத்து ஒடிந்து—பருத்தமாணிக்கம்போலும் பழம்பழுத்த அக்கழுகுகள் கழுத்துமு ரிந்து, திரைபடுகுருதி திரள்தெறித்தால்என்ன— அலையமைந்த வுதிரவெள் ளத்திரட்சியைத் தெறித்தாற்போல, முழுகுலைமுரிந்து பழுக்காய்சிதறும்—நி றைந் தகுலைகள் முரிந்து பழங்களைச்சிந்தும், மங்குல்கண்படுக்கும் மதுமலர் பொதும்பர் கங்கைசூழ்கிடந்த காசிவாண—மேகங்கள்படிந்துநித்திரைகூருந் தேன் சிந்துமலர்கள் நெருங்கியசோலையும் கங்காநதியும் புடைசூழ்ந்த காசி யின் வாழ்க்கையையுடையோய், ஐவளிபித்துஎன்னும் அவைதலைஎடுப்ப— வாதபித்த சிலேட்டுமமென்னுமூன்று பிணிகளுந்தத்தநிலைகடர்தோங்க, மெய் விட்டுஐவரும்கைவிடும் எல்வையில்—சரீரத்தைவிட்டு ஐம்புலன்களாகியஐவ ருங்கைவிட்டோடுங்காலையில், மாமுதல்தடிந்த காமருகுழலிஉம்—சூரபன் மனென்னு மாமரத்தைவேரோடுகளைந்த விருப்பஞ்செய்யு முருகக்கடவுளும்; பொழிமதம்கவிழ்க்கும் மழஇளங்களிறும்—பொழியுமதத்தைக் கவிழ்க்குமி ளமைவாய்ந்த மூத்தபிள்ளையாரும், மூண்டுஎழுமானம் பூண்டுஅழுக்கறுப்ப— மூண்டெழுந்த மானம்பூண்டழுக்காறடைய, இடக்கையின் அணைத்து நின்ம டித்தலத்து இருத்தி—இடத்திருக்கரத்தாலெடுத்தணைத்து உமதுமடித்தலத் தி லிருக்கச்செய்து, உலகம் ஓரேழும்பலமுறைபயந்தும் — ஏழுலகங்களையும் பலவுயிர்தோறும் பெற்றெடுத்தும், முதிராதஇளமுலை முற்றிழைமடந்தைஒண் தொடிதடக்கையின் வீசுறுண்டதுகில் தோகையில்பிறந்த நாகிளதென்றல்—மு திராதவிளமைவாய்ந்த தனங்களில் தொழில்முற்றிய ஆபரணங்களையணிந்த

இறைவி, ஒளியவளை பலை பணிந்த [illegible] திருமகளுதத்தாயாரி நிச்சும நுணணி
ய புடையின தோகையாலெழுந்த [illegible] மோகமும தளாகசியம
காகமும தணிப்ப—மயக்கமுகையுந [illegible] தாகமுகை [illegible] ணிக்க,
மறைமுதல பொருளின நிரைசுவை அதினை—வேகமுகிற [illegible] கலாயுளை பிர
ணவபபொருளாகிய சுவை நிறைந்த அமுதமுகை அருளெவிமிழ்ந்து உணண
ளட்டி—உச்செவி வாயபடுதப்ப [illegible], நிரகுணமுக அடிக்கீழ குடி
இருந்து உனது குளுகுக [illegible] குடியிருக்க செய்தருள
வ ப

[illegible] – [illegible] மாமலை [illegible] நிதுநிரமல வாரிநகரே
டமெம எனபனெ [illegible]
சுகரிரனையு [illegible] யுடை [illegible] ணிக
கயலையில வெணட மன [illegible]
நோசி நீக [illegible] இனை [illegible] வெனறு சிரிகுகு
சடையையுடையீர, [illegible] எனது
அதைகட்டி [illegible] போல [illegible]
லமைகளி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

[களி, சந்தத்தாழிசை]

சோதியொன்றிலொருபாதிசத்தியொருபாதியும்பரமசிவமெனத்
தொகுத்துவைத்தவவிமுத்தநாயகர் துணைப்பதம்பரவுகளியரோம்
ஓதியோதியினைப்பர்வேதம்உணர்த்துதத்துவமுணர்கிலார்
உணரும்வண்ணமதுபவத்தில்வந்திடுமொருணமைவாசகமுணர்த்துகேம்
ஏதினுலறமனைத்தினும்பசுவினைப்படுத்தனல்வளர்த்திடும்
யாகமேயதிகமென்பதன்பாதமிறைச்சிமிச்சிலதிச்சையயார்
ஆதியாரறிவர துகிடக்கமதுவருந்திலப்பொழுதிலேபெரு
கரியதோர்பரமசுகம்விளைந்திடுவதுமறுத்தவெவையில்லையே

இ - ள். சோதி ஒன்றில் ஒருபாதிசத்தி ஒருபாதி உம்பரமசிவம் என்ன தொகுத்துவைத்த அவிமுத்த நாயகர் - தமதுதிருமனியொளியொன்றிலொருகூறு சத்தியொருகூறுந் தாமென்று ஆன்மாக்கள்பொருட்டுத் தொகுத்து வைத்தருளிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவரது, துணைபதம்பரவு களியரோம்—இரண்டுதிருவடிகளையுமவணங்கும் களியரோம்யாம், வேதம்ஓதிஓதி இளைப்பர்—வேதங்களை யோதியோதி யினைப்படைவோர்கள், உணர்த்து தத்துவம் உணர்கிலார் —அவ்வேதங்க ளுணர்த்து முணமைப் பொருளை யறியாகள், உணரும்வண்ணம் அநுபவத்தில்வந்திடும் ஓர்உண்மைவாசகம்உணர்த்துகேம்—அவர்களறியும்வண்ணம் எமக்கனுபவத்தில்வந்த வோருண்ணம மொழியைக் கூறுகின்றோம், அறம் அனைத்தினும் பசுவினை படுத்து அனல்வளர்த்திடும்யாகமே அதிகம் என்பது ஏதினுல்—எல்லாத்தருமங்களிலு மோருயிரினைக்கொன்று தீயோம்பும்வேள்வியே யதிகமென்றுகூறுவது என்னகாரணத்தால், ஆதியார் ஓ அன்பர்தம் இறைச்சி மிச்சில் இச்சையரா—இறைவரோ அடியவரிடு மூனுகிய எச்சிலி லிச்சையையுடையார், அறிவர் அதகிடக்க—அவரேயறிவாராதுநிற்க, மது அருந்தில் அபொழுதலேபெறற்கு அரியது ஓர்பரமசுகம்விளைந்திடுவது—மதுவைப்பருகில் அபபொழுதே யடைதற்கரிய பரமசுகம்விளையும், அதுமறுத்த எவை—அம்மதுப் பருகுதலைமறுத்த வயிராகள்யாவை, இல்லை—எல்லாவுயிர்களும் அதைப்பருகுதலே.

மது, தேன், கள், நமதிறைவா கண்ணப்பநாயனு ரெச்சில்செய்தூட்டு மிறைச்சியி லிச்சையையுடையவரேயன்றி வேள்வியிற் கொல்லும் ஓருயிர்த் தசையிலிச்சையை யுடையாரல்லர் அதனுல் வேள்வியதிகமென்பது என்ன காரணத்தாலென்பாரெதினுல்எனவும், அடியவர்திவத்திற்கூட்ட அன்பரோ ருயிரைக் கொல்லுதலே யநமென்பார் அன்பர்தமிறைச்சி மிச்சிலதிச்சையரா எனவும், மதுவினை யெவ்வுயிர்களும் பருகுதலால் மறுத்தவெ வையில்லை எனவுங்கூறினுர். அன்பர்தமிறைச்சி மிச்சில என்றது கண்ணப்பநாயனுர் சுவை பார்த்தூட்டிய விறைச்சியை. களி கலம்பகத்திற்கோருறுப்பு. கட்குடியர்க்கு இறைச்சியு மதுவும் வேண்டுதலால் இறைவருண்டாரென்றும் எல்லாவுயிர்களும் பருகும் எனவுங் கூறினுராகக்கூறினுர். அது பகுதிப்பொருள் வ்குதி இல்லை உடன்பாட்டி லவந்த எதிர்மறை. (௩௮)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

மறுத்துமொழிகிளவி.

இல்வாழ்வைவிட்டுக்கதிவேட்டடைவார்க்கேழைபங்கன்
நல்வாழ்வையேதருங்காசிப்பிரானறம்பூங்கடுக்கை
வல்வார்முலைக்கொம்பனுய்தந்தைதாணமமுவாலெறிந்த
கொல்வாரொருவருக்கல்லாதெவர்க்குங்கொளர் கரிப்பே.

இ - ள். வல்வார்முலை கொம்பு அன்னுய்—சூதாடி கருவியை யொத்த கச்சணிந்ததனத்தையுடைய பூங்கொம்பையொத்தவளே. இல்வாழ்வை விட்

டுகதிவேட்டு அடைபவர்க்கு நல்வாழ்வை ஏதரும எழைபங்கன் காசிபிரான்—மனைவாழ்க்கையைவிட்டு முத்தியைவிரும்பி யடைவோர்க்கு மோட்சவாழ்வைத்தரும் இறைவியையிடப்பாகத்திலுடையவரும் காசித்திருப்பதியிலெழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய இறைவரது, நறும்பூங்கடுக்கை— நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமலர்மாலை, தந்தைதாள் மழுவாலெறிந்துகொல்வார் ஒருவருக்குஅல்லாது எவர்க்குஉம் கொளற்குஅரிது—தமதுபிதாவின் பாதத்தைமழுவாயுதத்தாலெறிந்து தறிப்பவராகிய சண்டேஸ்வரநாயனொருவர்க் கன்றியாருக்கும் பெறுதல்கூடாது.

சேய்ஞ்ஞலூரிற் றிருவவதாரஞ்செய்த விசாரசருமா என்பவர் ஊரம்பசுக்கள்சுரக்கும்பாலைக்கொண்டு மணணியாற்றுள்ள மணற்குன்றிற் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து அபபாலால் திருமஞ்சன மாட்டி அருச்சிக்குங்காலையில், ஊரார்முறையீட்டால் அவரபிதா எச்சதத்தனென்பவன் சினங்கொண்டு திருமஞ்சனமாட்டவைத் திருந்தபாற்குடங களைக்காலா லிடறிக்கவிழ்க்கத்தந்தையென்றறிந்தும் அவர்காலினைத் தறிகக், சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து சண்டேஸ்வரபதந்தந்து கொன்றைமாலையைச் சூட்டியருளினனென்பது புராணவரலாறு. கொன்றைமாலைவாங்கி வரக்கூறியதலைக்குபரங்கி மறுத்துக்கூறியதால் மறுத்துமொழிகளவியாயிற்று. இவட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் வேள்பகுதி. (௯௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளையிடச்சிலாசகருமுத்திச்சரக்கறையைத்திறந்துகொடுத்தனந்தகோடி
பிள்ளைகள்பெற்றுடையபெருமனைக்கிழத்திக்கேகுடும்பம்பேணுகென்னு
உள்ளபடியிருநாழிகொடுத்ததிலெண்ணுன்கறமுமோம்புகென்றார்
அள்ளல்வளவயற்காசியாண்டகையார்பெருந்தகைமையழகிதாமே.

இ-ள். அள்ளல் வளவயல் காசி ஆண்டகையார் சிலர்க்கு கொள்ளையிட முத்திசரக்கு அறையைதிறந்துகொடுத்து — சேறமைந்த நீர்வளம்பாய்ந்த வயல்சூழந்த காசியிலெழுந்தருளிய ஆண்டன்மையையுடைய விறைவர் சிலர்கவர்ந்துகொள்ள அவர்களுக்குமுத்தியாகிய சரக்கினைநிறைந்த அறையைத்திறந்து உரிமையாகக்கொடுத்து, அனந்தகோடி பிள்ளைகள்பெற்றுஉடையபெருமனைக்கிழத்திக்கு ஒருகுடும்பம் பேணுகஎன்னு — அளவில்லாதபிள்ளைகளைப் பெற்றுள்ளதமது பெரியமனைவியாரிடத்தே இந்தப்பெருங்குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகவென்று, இருநாழிகொடுத்து அதில்முப்பத்திரண்டு அறமும்உள்ளபடி ஓம்புகஎன்றார்—இருநாழிநெல்கொடுத்து அந்நெல்லில்முப்பத்திரண்டு தருமங்களையு முள்ளவண்ணம் காப்பாற்றுகவென்றனர், பெருந்தகைமைஅழகிது—அவர்பெருந்தன்மை யழகாயிருந்தது.

சிலர்க்குமுத்திச்சரக்கைச்சூறையாடஅறையைத்தாம்திறந்துகொடுத்து, அனந்தகோடி பிள்ளைகளைக்காப்பாற்றத் தமதுமனைவியார்கையில் இருநாழிநெல்லைக்கொடுத்து அதில்முப்பத்திரண்டு தருமத்தையுஞ்செய்க வென்றருளியதால் அவர் ஆண்டன்மை வியப்பா யிருந்ததென்பார் அழகிதுஎன்றார். இதுவும்பழிப்பதுபோலப் புகழ்ததிறங்கூறுதலால் இலேசவணி

[குறம், அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

அழகுதுயில்குங்குமக்கொங்கையணங்கேயெங்களருட்காசிக்
குழகாமகற்குமகட்கொடுத்தகுடியிற்பிறந்தகுறமகள்யான்
ஒழுகுதொடிகைக்குறியுமுகக்குறியுந்தருமொள்வளைக்குறியும்
புழுகுமுழுகுமுலைகுறியுமுடையாரவர்பொற்புயந்தானே.

இ - ள். அழகுதுயில் குங்குமம கொங்கைஅணங்கே—அழகுநிலைபெற்றகுங்குமக்குழம்பணிந்ததனத்தையுடைய பெண்ணே, எங்கள்அருள்காசிகுழகர் மகற்குமகள்கொடுத்தகுடியில்பிறந்த குறமகள்யான்—எங்களுடைய அருள்நிறைந்த காசியிலெழுந்தருளிய அழகராகிய இறைவர்புத்திரராகிய முருகக் கடவுளுக்குப் பெண்கொடுத்த குடியிற்பிறந்த குறமகளாம்நான், ஒழுகுதொடிகைகுறியுமுகக்குறியும்—அழுகொழுகும் வளையலையணிந்த உன்கையிலுள்ள குறியு முகத்திலுள்ளகுறியும், ஒள்வளைக்குறியும் புழுகுமுழுகு முலைகுறி உம் உடையா அவர்பொன்புயம்தரும்—(இறைவியினது) ஒள்ளியவளையற்குறியையும் புழுகில் முழுகிய தனக்குறியையுமுடைய அவ்விறைவரது பொன்னிறம்வாய்ந்த திருப்புயங்களை யிப்பொழுதே கூட்டுவிக்கும்.

இறைவரைமேல மோகங்கொண்ட ஒருபெண்ணிற்குக் குறிபார்த்தனளெனக்கொள்க. குறமகலம்பகத்திலொருபாடல். துயில்என்றது நிறைந்தஎன்பொருளதாதல் "உண்டாகுரிய வல்லாப்பொருளை" என்னுஞ்சூத்திரத்தில் "கூறலும்" என்றதனாலும் உடையா குறிப்புமுற்றுப்பெயரெச்சம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தலைவன்சிறைப்புயமாகப் பாங்கிகூறல்.

புயலைவண்ணமகண்ணற்கொளித்ததவக்கள்வன்புணர்ப்பையெண்ணாள்
கயல்வண்ணமகண்ணிதன்கண்ணினுட்புக்கதுகண்டிருந்தும்
செயல்வண்ணங்கண்டிலள்வாளாப்புறத்தெங்குந்தேடுகின்றாள்
வயல்வண்ணப்பண்ணையவிழுத்ததுதானைமனத்துள்வைத்ததே.

இ - ள் புயலைவண்ணம் கண்ணற்குஒளித்த அக்கள்வன் புணர்ப்பைஎண்ணாள்—மேகம்போலுங் கருநிறமுடைய திருமாலுக்குப் புலப்படாது ஒளிந்துநின்ற இறைவனது வஞ்சத்தையறியாது, கயல்வண்ணம் கண்ணிதன்கண்ணின் உள்புக்கது கண்டிருந்தும்— கயல்போன்ற கண்களையுடைய என்றலைவி தன்கண்களிற் புகுந்தொளித்ததைப் பார்த்திருந்தும், வயல்வண்ணம் பண்ணை அவிழுத்தத்தானை மனத்து உள்வைத்தது—வயல்களில் இசைபாடுமருதநிலப்பெண்கள் விளையாட்டு நிறைந்த காசியிலெழுந்தருளிய அவ்லிறைவனைத் தன்மனத்தில்வைத்துக்கொண்டே, செயல்வண்ணம கண்டிலள்வாளா புறத்துஎங்கும் தேடுகின்றாள்—அவனதுசெயலின்றிறத்தையுணராது வாளாவவனைப்புறத்திலெங்குந் தேடுகின்றனள் (இதென்னஅறியாமை)

மாயையில் வல்லதிருமாலுக்கு மாயையூட்டுகின்றவனென்பார் புயலைவண்ணக் கண்ணற்கொளித்ததவக் கள்வனென்றார். கிருஷ்ணன்கண்ணனென வந்தது பிராசிருதச்சிதைவு "கருங்கண்ணனையறியாமை நின்றேன்" என்னு

ங்கோவைத்திருவாசகத்தில் நச்சினார்கினி பருமையிற்சான்ற [illegible]ணைமகளிர் வினையாட்டு. எண்ணுள்முறைச்சம் (௪௨)

[மறம், அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வையமுழுதொருங்கீன்றவிடப்பாகராந்தவனத்தில்லாழும்
வெய்யதறுகண்மறவர்குலக்கொடியையவேட்டரசன்விடுத்ததூதா [க
கையிலவன்றிருமுகமோகாட்டி முகண்டொட்டுமுட்டைகதையிற்றாகி
செய்யகொடிறுடைத்தகல்வாய்கிழித்தரிவோநாசியொடுசெவ்வுந்தானே.

இ-ள். வையமுழுது ஒருங்குதான்ற இடப்பாகா ஆந்தவனத்தில் வாழும் வெய்யதறுகண் மறவர்குலக்கொடியையவேட்டு அரசன்விடுத்ததூதா— உலகமுறறு மொருசேரப்பெற்ற இடப்பாகத்தையுடைய இளைவரதுசாதியென்னும் ஆந்தவனத்தில்வாழ்கின்றகொடிய அஞ்சாமையையுடைய மறவர்குலத்திற்றோன்றிய பூங்கொடிபோன்ற பெண்ணைமணம்புணரவிரும்வி அரசனனுப்பியதூதனே, கையில்அவன்திருமுகமோகாட்டி— உன்கையிலவனது திருமுகத்தையோகாட்டு, இருகண்தொட்டு முட்டைகதையில் தாகுசெய்ய கொடிறுஉடைத்து அகல்வாய்கிழித்து நாசிசெவ்வாம் அரிவோம் (அறியுள்ள) இரண்டுகண்களையுந் தோண்டி எங்கள்முட்டையேந்திய தலைத்தலைமொதியழகிய கபோலத்தையுடைத்து அகன்றவாயைகிழித்து மூக்கையுங்காதையுமரிவோம் (நீபோ என்றபடி.)

மறம்கலயபகத்தி னோருறுப்பு அரசனாறவை குலப்பெண்ணைவிரும்பிய ஒருஅரசன் திருமுகங்கொடுத்துத் தூதனுப்ப அரனைமங்கலவழக்கெனவுணராத மறவர்முகமாககருதிக கூறுதல். முட்டைவேட்கைளுக்கிடும்பெயர். "மானவேன்முட்டைக்கு மாருயதெவ்வா பாம்" எனவருஞ்செய்யுளாலறிக. ஓடிஎண்ணெடு. நாசியும்என்பதில எண்ணும்மைதொகுத்தல்

[அறுசீர்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

பருவங்கண்டு பாங்கிவருந்தல்

தாக்குபடைவேள்கணைமழைக்குதரியாதிருகணமழையருவி
தேக்குமிவட்காநந்தவனத்திருந்தாருள்ளந்திருந்தாகொல்
காக்கவரியவிளவாடைக்காற்றுக்குடைந்துகரந்துவச்சை
மாக்களெனவேமுடலவன்வலைவாயடைக்குமழைநாளே.

இ-ள். காகக அரிய இளவாடைக்காற்றுக்கு உடைந்து கரந்து—சாத்தற்கரிய இளவாடைக்காற்றுக்குத் தோற்றொளித்து, வச்சைமாக்கள் என்னமுட அலவன்வலைவாய் அடைக்கும் மழைநாள — உலோபரைப்போல முடம்வாய்ந்த ஞெண்டுகள் வலையின்வாயை யடைக்குங் கார்காலத்தில், தாக்குபடை வேள்கணைமழைக்கு தரியாது — போர்செய்யும் பெணகள் சேனையையுடைய மன்மதன் பாணந்திற்காற்றாது, இருகணமழை அருவிதேக்கும் இவட்கு ஆநந்தவனத்து இருந்தார் உள்ளம் திருந்தார்கொல்— இரண்டுகணணிலும் நீர்வெள்ளத்தைத்தேக்கு மித்தலைவிக்குக் காசியிலுள்ள விறைவர்மனமிரங்காரோ (அறியேன் என்றபடி.)

மழைநாளில் அருவிதேக்குதல் என்பது தோன்ற இருகண் மழையருவி

தேக்கும் என்றார். கார்காலத்து வருவேனென்று பொருண்மேற் பிரிந்ததலைவன் வாராதொழியின் அவளை யெவ்வாறாற்றுவேனெனப்பாங்கிவருந்துதல் வாடை வடகாற்று. (௪௪)

(கடடளைக்கலித்துறை.)

தழையினதருமைகூறல்.

மழைவளைக்கும்பொழிற்காசிப்பிரான்வெற்பில்வண்டறைபூந்
தழைவளைக்கைக்கொடுத்தேன்கண்ணிலொற்றித்தளரிடைதன்
இழைவளைக்குங்கொங்கையூடணைத்தாளித்தழையினுள்ளே
கழைவளைக்குஞ்சிலைவேளனையாயிதைக்கண்டுகொள்ளே.

இ - ள். மழைவளைக்கும்பொழில்காசிபிரான்வெற்புஇல்—மேகம்வளைக்குஞ் சோலைசூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளிய இறைவரது மலையில், வண்டுஅறைபூந் தழைவளைகைகொடுத்தேன்— நீகொடுத்த வண்டுகளொலிக்கும் பூந்தழையை யென்றலைவியின்கையிற் கொடுத்தேன், தளர் இடை தன்கண்ணில் ஒற்றி இழைவளைக்கும் கொங்கை ஊடுஅணைத்தாள்—தளருமிடையையுடைய அவள்தன் கண்களிலொற்றி யாபரணஞ்சூழ்ந்த கொங்கையிலணைத்தனள், இதழையினுள்ளே கழைவளைக்கும் சிலைவேள்அனையாய்—இந்தத்தழையுள்ளே கரந்துவில்லைவளைக்கும் மன்மதனையொத்ததலைவனே, இதைகண்டுகொள்— இதனாலிவள்கருத்துணராய்.

தழைகலம்பகத்தினொருறுப்பு ஒற்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் ஒற்றுபகுதி இதை ஐயுருபுமயக்கம். (௪௫)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

கண்ணிருக்குந்திருநுதலுங்கனலிருக்குந்திருக்கரமுங்கலந்தோர்பேதைப்
பெண்ணிருக்குமிடப்பாலும்பிறையிருக்குமௌலியுமாய்ப்பிரிக்கலாகா
எண்ணிருக்குங்கணத்தொடுமாநந்தவநத்திருப்பாரையெங்கேகாண்பார்
பண்ணிருக்குமறைகளுமெண்கண்ணனுங்கண்ணையமரர்பலருந்தானே.

இ - ள். கண் இருக்கும் திருநுதலும் கனல்இருக்கும் திருக்கரம்உம்— அனற்கண்ணிருக்குமழகிய நெற்றியுந்தீயிருக்குமழகிய கைகளும், ஓர்பேதைப்பெண் கலந்துஇருக்கும் இடப்பாலும் — ஒருபெண் கலந்திருக்கு மிடப்பாகமும், பிறைஇருக்கும் மௌலியும்ஆய்— இளஞ்சந்திரனிருக்குஞ் சடாமுடியுமுடைத்தாகி, பிரிக்கலாத எண்இருக்கும் கணத்து ஓடும் ஆநந்த வநத்திருப்பாரை— தம்மொடுவேறுபிரித்தறிதல்கூடாத வரையறையமைந்திருக்குமுருத்திரகணங்களோடு காசியிலெழுந்தருளியிருக்கு மிறைவனை, பண் இருக்கும் மறைகளும் எண்கண்ணனும் கண்ணனும் அமரர்பலரும் எங்கே காண்பர்— இசையமைந்திருக்கும் வேதங்களும் எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனுங் கண்ணனாகிய திருமாலும் தேவர்கள் பலரும் எவ்வாறு கண்டறிவார்.

பரதந்திரராயிருத்தலாலறியாரொன்பார் எங்கே காண்பார் என்றார். அஃறிணையுமுயர்திணையும் விரவி மிகுதியினால் காண்பார் என்னும் உயர்திணை முடிபோடு முடிதலால் திணைவழுவமைதி. (௪௬)

கட்டளைக்கலித்துறை]

பல்லாண்டுதம்மைப்படைத்தவத்தேவரைப்பாரப்பைம்பொன்
வில்லாண்டதோள்கொட்டியேமாப்பர்கோலவிடம்பழுத்த
அல்லாண்டகண்டத்தெம்மாதிப்பிரானவிமுத்தத்திலே
சில்லாண்டிருந்துசிவமாய்ச்செலுஞ்சிறுசெந்துக்களே.

இ - ள். கோலம்விடம்பழுத்த அல் ஆண்டகண்டத்து எம்ஆதிபிரான் அவிமுத்தத்தில் சில் ஆண்டு இருந்து— கருநிறம்வாய்ந்த விடங்களிந்த இருள்நிறைந்த சீகண்டத்தையுடைய எமது ஆதியாகிய இறைவரதுகாசித்திருப்பதியில் சிலநாளிருந்து, சிவம் ஆய் செல்லும் சிறுசெந்துக்கள்— பின் புசாரூப்பியம் பெற்றுச் சிவகணமாய்ச்செல்லுஞ் சிற்றுயிர்கள், பல் ஆண்டு தம்மைமபடைத்த அதேவரை — பலநாளுந்தமமைப் படைத்துவந்த அப்பிரமர்களை நோக்கி, பாரம் பைம்பொன்வில் ஆண்டதோள்கொட்டி ஏமாப்பர்— பாரமாயுள்ளபசிய மேருவில்லைச்சுமந்த தமது தோள்களைகொட்டி (உங்களிலும்நாங்கள் சிறந்தோராஞெமென்று) மிக்கக்களிப்படைவார்.

ஏமம்யாத்தல் என இருசொல் ஒருசொல்லாய்நின்றன. ஏமம் இன்பம். எந்தையரென்னும் பாடம் பால்வழுவாததலாலமையாதென்க. பெருக்கள் சொல்லாலஃறிணையாயினும் பொருளால் உயர்திணையாகக்கொள்க. (௪௭)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்:]

தலைவிகூற்று.

செந்தேனொழுகும்பொழிற்காசிச்சிறுநுண்ணுசுப்பிற்பெருந்தடங்க
பைந்தேனொழுகுமிடப்பாகர்படைவீடென்பதுணராய்கொல்
வந்தேன்வளைத்தாயெனைப்பாவிமதனவீணைவளைந்தபோர்
உய்ந்தேகுவதுநிங்கரிதன்றக்கண்ணுடையார்மழுவாட்படையாரே

இ - ள். செந்தேன் ஒழுகும் பொழில்காசிசிறுநுண்ணுசுப்பின் பெருந்தடங்கண் பைந்தேன் ஒழுகும் இடப்பாகர்— செவந்த தேன்சிந்துஞ்சோலை சூழ்ந்த காசியிற்சிறியநுண்ணியஇடையினையும் பெரியபரந்தகண்களையுமுடைய பசிய தேனொழுகு மிடப்பாகத்தையுடைய இறைவரது, படைவீடு என்பதுஉணராய்கொல் — படைவீடென்பதை நீயறியாயோ, பாவி மதனவந்தேன் என்னை வளைத்தாய் — பாவியாகிய மன்மதனே நானிங்குவந்தேனென்னைப் போர்க்குவளைத்தாய், போர்வீணைவளைந்த — போர்த்தொழில் வீணையுண்டாயின, மழுவாள்படையார் அன்றல்கண் உடையார்— மழுவேந்திய அவ்விறைவர் நெற்றிக்கண்ணினையுடையார், நிங்கு உய்ந்து ஏகுவதுஅரிது — (நானவரையடைந்தமையால் இங்குநின்று முயிர்பிழைத்து நீபோவது அரிது (அறியாயென்றபடி.)

பைந்தேன் என்றது உவமையாகுபெயராயிறைவிமேல்நின்றது. இறைவியமர்தலை, தேனுக்குஒழுகுமறிறொழிலாதலால் பைந்தேனொழுகுமிடப்பாகர் என்னஒப்புடைப்பொருளின் றொழில் ஏற்றுகூறினார். இது குணவணி. (௪௮)

[மதங்கி, அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

படலைகறுங்கடுக்கைமுடிப்பரஞ்சுடராரிசைபாடிப்பசுந்தேன்பிலிகி
மடலவிழ்பூம்பொழிற்காசிமணிமறுகில்விளையாடுமதங்கியாரே

உடலுமெமக்குயிருமொன்றேயோடரிக்கண்வாளிரண்டுமொழியவென்னே
தொடலைவளைத்தடக்கையின்வாளிரண்டெடுத்துவீசிட நீர்தொடங்குமாறே.

இ - ள். நறுங்கடுக்கைபடலைமுடிபரஞ்சுடரார்இசைபாடி — நறுமண ங்கமழுங்கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த இறைவரது புகழைப்பாடி, பசுந் தேன் பில்கி மடல் அவிழ்பூம் பொழில்காசி மணிமறுகில்விளையாடு மதங்கியா ரே— பசியதேனைச்சிந்தி யிதழவிழ்ந்தமலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த காசித் த்திருப்பதியினழகிய வீதியில் விளையாடு மதங்கியாரே, எமக்குஉடலும் ஒன் றே உயிரும்ஒன்றே ஓடு அரிகண்வாள் இரண்டும் ஒழிய—எமக்குத்தேகமு மொன்றே யுயிருமொன்றே இவற்றிற்குச் செவ்வரிபரந்த கண்வாளிரண்டுமே போதும் அவையொழிய, தொடலைவளைதடகையின் வாள்இரண்டு எடுத்துநீர் வீசிட தொடங்கும் ஆறு என் — மாலைபோல வளையல்தொடுத்த பருத்த இர ண்டு கைகளிலு மிரண்டுவாளை யெடுத்து நீர்வீசத்தொடங்கிய வகையென்ன (பயனில்காரியம் என்றபடி.)

தொடலைமாலை "தொடலைக்குறுந்தொடி" என்பதனாலுணர்க. எனதுஉட லுக்கு முயிருகரும் கண்களாகிய வாளிரண்டுமேயமையும், அதற்குமேல்கை களிலிரண்டு வாளையெடுத்து வீசுவதுஎன்னபயன். மதங்கி ஆடும்பெண். இது கலம்பகத்திலேறுறுப்பு. (௪௧)

கலித்தாழிசை.]

தொடங்காமேபனிமலருந்தூவாமேநல்கும்
கடங்கால் களிற்றுரியார்காசிவளம்பாடி
விடங்கான்றகன்றுகுழைமேற்போய்க்குடங்கைக்
கடங்காதவுண்கணீராடுகபொன்னூசல்
அம்பொன்மலர்க்கொம்பன்னீராடுகபொன்னூசல்.

இ - ள். தொடங்காமேபனிமலரும் தூவாமேநல்கும்—சிவபணிதொட ங்காமலுங்குளிர்ந்தமலர் கொண்டருச்சியாமலும் (உயிர்களிருக்க அவைகளுக் கு) அருளும், கடம்கால்களிறு உரியார்காசிவளம்பாடி—மதத்தைச்சிந்துமியா னையின்றோல்போர்த்த இறைவரது காசிப்பதியின் வளமையைப்பாடி, விட ம்கான்று அகன்று குழைமேல் போய்குடங்கைக்கு அடங்காத உண் கண் ணீர் பொன்னூசல் ஆடுக — விஷத்தைக்கக்கிப்பரந்து குண்டலத்தின் மேற் போய் உள்ளங்கைக்கு அடங்காத மையுண்டகண்களையுடையீர் பொன்னாற் செய்த வூசலாடக்கடவீர், அம்பொன்மலர்க்கொம்பு அன்னீர் பொன்னூசல் ஆடுக—அழகிய கற்பகப்பூங்கொம்பையொத்தபெண்கள் பொன்னூசலாடக் கடவீர்.

குடங்கைகண்களுக்கு உவமைப்பொருளாதலால் குடங்கைக்கடங்காத என்றார். ஊசல் கலம்பகத்தி னேறுறுப்பு. தொடங்காமே, தூவாமே எதிர்ம றைத்தெரிநிலை வினையெச்சங்கள். மே விகுதி. (௫௦)

[நேரிசைவெண்பா.]

தலைவன்கிறைப்புறமாகவரைவுவெண்டிப் பாங்கிகூறல்.

பொன்னந்தரதென்னமலர்ப்பூந்துறையிற்புண்டரிகத்

தன்னந்தாதாடுமவிமுத்தா—இன்னமிர்,
முன்னங்கடுக்கைமுகந்துண்டாரநல்காரே
இன்னங்கடுக்கையிவட்கு.

௩௬ இ-ள். பூந்துறை இல் பொன்னம் தாதுஎன்ன மலர்புண்டரிகத்து—பொலிவமைந்த கங்கைத்துறையில் பொன்னைப்போல மலர்ந்ததாமரையில், அன்னம் தாது ஆடும் அவிமுத்தா—அன்னங்கள் மகரந்தத்தில் மூழுகி யாடுங் காசித்திருப்பதியையுடையார், இன் அமிர்தாக— இனிய அமிர்தாக, முன்னம் கடுகைமுகந்து உண்டார் — முன்பு அழகிய ஷத்தைத் திருக்கையிலள்ளி முகந்துண்டனர், இன்னம் கடுக்கை இவட்கு நல்காரே—இன்னமும் அவர் கொன்றைமலர்மாலையை யருளாரோ.

தேவர்கள் முறையீட்டிற்கிரங்கி யருள்சுரந்தவர் நமது முறையீட்டிற்கிரங்கிலர் என்பார் வினாப்பொருள் படநல்காரே என்றார். இன்னம் இனியென்னு மிடைச்சொற்றிபுபு (௩௬)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

குன்றிரண்டுசுமந்தொசியுங்கொடியன்னீரவிமுத்தங்குடி கொண்டபரா
ஒன்றிரண்டுவடிவானார்திரள்புயத்துமார்பகத்துமுமிழ்தேன்பிலகி
மின்றிரண்டதெனப்புரளும்பொலங்கடுக்கைத்தாமத்தின்விமைதாதாடி
பொன்றிரண்டதெனவிருக்கும்பொறிவண்டுசெய்தவமென்புகலுவீரே.

இ-ள். இரண்டுகுன்று சுமந்து ஒசியும் கொடி அன்னீர் — இரண்டுமலைகளைச்சுமந்து துவளும் பூங்கொடியையொத்த தோழிப்பெண்கள், அவிமுத்தம் குடிகொண்டு ஆகம் ஒன்று இரண்டுவடிவானார் — அவிமுத்தமே பூங்கோயிலாகக்குடிகொண்டுதிருமேனியொன்றில் ஆண்பெண்திருவுருவுள்வைரது, திரள்புயத்து உம் மார்பு அகத்து உம் உமிழ் தேன்பிலகி மின் திரண்டது என்னபுரளும் பொலங்கடுக்கை தாமத்தின் விமை தாது ஆடி— திரண்டபுயத்திலுமார்பிலும் உமிழுந்தேனைச்சிந்தி மின்னல் திரண்டதைப்போலப் புரளாநின்ற பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையின் மணங்கமழ மகரந்தத்திற்றோய்ந்து, பொன்திரண்டது என்னஇருக்கும்பொறிவண்டுசெய்தவம் என்புகலுவீர் — பொன்றிரண்டு ஒருருவுகொண்டதைப்போலவிருக்கும்புள்ளிகளையுடைய வண்டுகள் செய்தவம் யாதோகூறுவீர்.

பிலகி இறந்தகாலவினையெச்சம் பிலகு பகுதி, குன்றிரண்டு சுமந்தொசியுங்கொடியன்னீர் இல்பொருளுவமையணி. நான் தவஞ்செய்து மார்பிலுந் தோளிலும் வண்டைப்போல எப்போது இளைக்கப்பெறுவேனென்பது குறிப்பாக அறியநிற்றலால் நுட்பவணி. இதனை வடனூலார் சூக்ஷ்மாலங்காரம் என்பார். இது காமமிகுதியால் மிக்க துன்பங்கூர்ந்து தலைவிகூறுதல். (௩௭)

(கொச்சகக்லிப்பா.)

இதுவுமது.

புகுமிமதிகொழுந்தும்புன்மாலைப்போதும்

நகுமேகிளையுநகைத்தானமக்கென்னும்
உகுமேலுயிர்காசியுத்தமரைக்காணத்
தகுமேயப்போதிதழித்தாரும்பெறலாமே.

இ - ள். மதிக்கொழுந்துஉம் புகும் — இனியிளஞ்சந்திரனு முதயமு வான், புன்மாலைபோதுஉம் நகும் — சிறிது பொழுது நிகழுமாலைக்காலமும் நம்மைநோக்கி நகாநிற்கும், கிளையும் நகைத்தால் நமக்கு என்னும் — நமதுறவினராகிய தோழியர்களும் (நமக்குறுதிதேடாது நம்மைநோக்கி) நகைத்தால் (நெஞ்சமே அகலல் வருந்தியிரு) யாது உயிர்உகுமேல்காசி உத்தமரை காணதகும் — (மன்மதனால்) உயிர்போமானால் காசியிலெழுந்தருளியதேவர்களுக்குள்ளுத்தமராயுள்ளவரை நாம் காணக்கூடும், அபோது இதழிதார் உம்பெறலாம் — அக்காலையிலிப்போது நாம்விரும்பிய கொன்றைமாலையையும் பெறலாம்.

தம்மனத்தைக் கிட்போராக முன்னிலையாக்கிக்கூறல். அகப்பாட்டுறுபபன்னிரண்டுளொன்று ஏகார மூன்றும்தேற்றப்பொருளன. (குரு)

(இதுவமது)

ஆமோவவ்முத்தத்தையரேபெண்பழிவீண்
போமோவயிரவாதஞ்சாதனமும்பொய்யாமோ
தேமோது கொன்றைச்செழுந்தாமநல்காநீர்
தாமோதருவீருமதுபரந்தாமமே

இ - ள். அவிமுத்தத்து ஐயரே பெண்பழிஆம்ஓ—அவிமுத்தத்திற் பூங்கோயில்கொண்டருளிய இறைவரே யுமக்குப் பெண்பழியாகுமா, வீண்போம்ஓ— அதுவீண் போகுமா, வயிரவாதம் சாதனம்உம் பொய்ஆம்ஓ — வயிரவர்காவலும் பொய்யாகுமா, தேமோது கொன்றைசெழுந்தாமம் நல்காதநீர்தாம்ஓ—தேன்அலையெழுந்து மோதாநின்ற செழித்தகொன்றைமாலையை யுயிருள்ளபோதே தாராதநீரோ, உமதுபரந்தாமம் தருவீர் — உமதுசாரூப்பியத்தை யிறந்தபின்கொடுக்கப்போகின்றீர்.

ஓகாரங்கள் நான்கும் எதிர்மறைப்பொருளன. இதுவுங்காமமிக்க கழிபடரிளவி. (குச)

[கலிநிலைத்துறை]

இதுவுமது.

பரந்தாமத்தைபபல்லுயிர்கட்குப்பாலிப்பார்
வரந்தாமத்தைத்தருவதைநீர்பின்வழங்காரோ
புரந்தாமத்திற்பொலிதருகாசிப்புரமானார்
திரந்தாமத்தையெனப்புகலீரோக்கழையீரே.

இ - ள். ஏந்திழையீர்நீர் — தோழிகள்நீங்கள், பரந்தாமத்தை பல்உயிர்கட்கு பாலிப்பார்—சாரூப்பியத்தைப் பலவுயிர்களுக்கும் பாலித்தருளுவேரும், தாம்புரம் அத்தின்பொலி தருகாசிப்புரம்ஆனார்—தாம்திருமேனி செந்நிறத்தால் விளங்குங்காசிநகரத்திலுள்ள வருமாகியஇறைவர், வரம்தாமத்தை தருவதுபின் வழங்கார்ஓ— வரமாகக்கொன்றை மாலையைத்தருவது, இப்போ

தில்லையாயினும் உயிர்விட்டபோதாவது தரமாடடாரா, அத்தைதிரம் தாம் என்னபுகலீர்—என்தலைவியிப்போது சுகந்தாமென்றுகூறீர்.

திரமதாம்என்ற குறிப்பால் பின்வழங்காரோ என்றது உயிர்விட்டபோதுஎன்னும் பொருள்மேல்நின்றது தருவதைஐசாரியை, அத்தைதலைவி, ஆண்பாலில அத்தன்எனநிற்றலால் (௫௬)

{பாண். நெரிசையாசிரியப்பா.}

இழுமென்மழலையினனமுதுறைபப—பிறதேனொழுகுமெழுகும்மன்னரம்பின், வள்ளுகிர்வடிம்பின்வரன்முறைவருட—தெளிவிளியெடுக்குஞ்சிறியயாழ்ப்பாண, வாழியகேண்மதிமாறறமொன்றியானும—எழிசைப்பாணன்மற்றிறைமகனலனே, பலருடன்பழிசுவதொழிகமறறம்ம— நிலபகலயானுநின்னிலைமையனாகி, நலம்பாடறியாவிலம்பாடலைப— நீவாய்ச்சிதலையும்நூல்வாய்ச்சிலம்பியும், சிலவிடமேம்ந்தநிறுபுன்குரமணபயி ச— மரமமுமுலங்கும்வாய்ப்படைககுடவனும், பசையில்யாகலைமுந்தைச்சிறிதுண்ண — வரும்பிகுகுணங்கியுமபெருமபினிகுடைந்து, சாமபல்கணடறியாவாமடலுகூக—எலிதுயிலடுப்பிறறலைமடுதொதுங்கக, சிறுமுறுவலபெருமபினை முறி—குடங்கைமிற்முங்கியகொடிறறலைனருகுகை , நடுகாவுலைக— லைதொழுக—அழுகுரல்கேட்டவிழுமகோயமிரகுக, நமோதணகாபறறமருமெலைமயின்—கடவுணல்லூழ்பிடாபிடித்துந்தக, குரை னறைகுகைகாலைழிசென்றுங்குத்—தேம்பழுதசதிந்தபூம்பொழிற்பட பலபயில, சட்டுப்பதரகொடிபடர்ந்தேறி—வான்றொடுகமுகின்மடறறலைவிரிதது, வான்றனரிசொறுறுழிற்கதலித்—தேங்கனிபழுதபூவுலைவிரபப, அம்மலாகொழியிற்செம்முகமந்தி—முடவுப்பலவின்முட்புறகனியைப, புன்றலைசுமநுதுசென்றிடிவகாட்சி—குடமிசைக்கொண்டொருசுன்மிடைமிவன், நெடுநிலைகமம்பத்தின் வடமிசைநடந்தோன்—இறுபபூதுபயகுகுறம்பணைமருதக, கன்னிமதிலுடுத்தகாசிமாநகரம்—பெருவளஞ்சுரககவரசுவீறறிருகும், மழுவலனுயர்தடவழுனிறக்கடவுள் — பொன்னடிவணங்கி யின்னிசைபாடலும், அந்நிலைக்கண்ணேயகல்விசும்பொரீஇச்—சுரபியுந்தருவும்பெருவளஞ்சுரபப, இருமையும்பெறறனன்பாலனீயுமத்—திருநகாவளமைபாடியருளிலத, திருநிதிகிழவனேகறுப்பத்—திருவொடும்பொலிகபெருமகிழசிறநதே.

இ - ள். இழுமென்மழலை இன்அமுது உறைபப பிழிதேன் ஒழுக்கு இலை ஒழுகும்இன் நரம்பின்—இனியமழலைச்சொல்லையுமினியவ முதத்தையுமொப்பச்சிந்துந்தேனொழுக்கைப்போலவமைந்தஇனியநரம்புகளில,வள்உகிர் வடிம்புஇன் வரன்முறைவருட தெள்விளிஎடுக்கும் சிறியயாழ்ப்பாண—கூரியநகத்தினுனியால் கிரமப்படி தடவததெள்ளிய இசையெழுஞ்சிறிய யாழை யேந்திய பாணனே, வாழிய—நீவாழக்கடவாய், மாறறம் ஒன்றுகேள்—நான்உறும்வார்த்தை யொன்றைக்கேள், யானும்எழிசைபாணன்ஏ — உன்னைப்போலநானும் ஏழிசைபாடும்பாணனே, இறைமகன்அல்லன் (அரசகோலங்கொண்டிருத்தலால்) அரசனல்வன், பலர்பழிச்சுவதுஉடன்ஒழிக—பலரையுந் துதித்தலை விரைநதொழிக, நிலபகல்யானும் நின்நிலைமையன் ஆகி—நிலநா

ள்நானுமுன்னிலைமையை யுடையவனாகி, நலம்பாடு அறியாதஇலம்பாடு அலைப்ப—நன்மையுண்டாதலைச் சிறிதுமறியாத வறுமையொருபால்வருத்தவும் நீர்வாய்சிதலையும் நூல்வாய்சிலம்பியும்—நீர்வாய்ந்தவாயையுடைய செல்லும் நூல்நூற்கும்வாயையுடைய சிலம்பியும், சிலஇடம்மேய்ந்தசிறுபுன்குரம்பையில்—சிலவிடங்களில் மேய்ந்த சிறியகுடிசையில், மசகம்உம் முலங்குஉம் வாய்படைகுடவன்உம்—கொதுகுமூலங்கும் வாயேயாயுத மாகவுடையமூட்டுப்பூச்சியும், பசைஇல்யாக்கை தசைகறித்துஉண்ண — பசையில்லாத சரீரத்திலுள்ள சதையைக்கடித்து ஒருபாலுண்ணவும், அரும்பசிக்கு உணங்கிஉம் பெரும்பிணிக்குஉடைந்தும்—அடைதற்கரிய பசிக்குவருந்தியும்பெரிய நோய்க்கு மெலிந்தும், சாம்பல்கண்டு அறியாதஆம்பிபூத்த எலிதுயில் அடுப்புஇல்— சாம்பலுங்காணாத காளான்பூத்த எலிகண்படுக்கும் அடுப்பினில், தலைமடுத்து ஒதுங்கி சிறுசிறார்அலற—சேர்ந்தொதுங்கிச் சிறியபிள்ளைகள் பசியாற்கதறவும், பெருமனைசிழத்தி குடங்கையில்தாங்கிய கதுப்பினள் (அவர்களையாற்றவசையறியாமல்) எனது மனையாள்க போலத்திலுள்ளங் கைவைத்து, குடங்கைக்கு அடங்காதஉண்ணண் ஆறஅலைத்துஒழுக—உள்ளங்கைக்கு அடங்காதபரந்தமையுண்ட கண்ணளினின்று நீர்ப்பெருக்கெடுத்துவழிய, அழுகைகேட்ட விழுமம்நோய்மிக்கு (அப்பிள்ளைகளைநோக்கி) அழுதலைக்கேட்டலால்யான்துன்பநோய் மீக்கூர்ந்து, களைகண்காணாது அலமரும்எல்வையில் — ஒருபற்றுக்கோடுங் காணாமல்வருந்திச் சுழலுங்காலையில், கடவுள்நல்ஊழ்பிடர்பிடித்தஉந்த குளாபுனல்கங்கை கரைவழிசென்று — இறைவரருளாலாகூழ்பிடரியைப் பிடித்துத்தள்ள ஒலிக்கும்நீர்மயமாகிய கங்கையின்கரைவழியாய்ப்போய், ஆங்குதேம்பழுத்து அதிர்தபூம்பொழில்படப்பையில்—அவ்விடத்திற்பழங்களின்றேன்கனிந்தழிந்த மலர்களையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த கொல்லையில், கடவுள்கற்பகர்கொடிபடர்ந்து வான்தொடுக முகில்ஏறி—தெய்வத்தன்மையையுடைய கற்பகத்திறபடர்ந்த காமர்வலலிக்கொடிபடர்ந்து ஆகாயத்திலளாவியகமுகமரத்தின் மேற்றூவி, திசைதொறும்மடல்தலைவிரித்துநான்றன நறுநிழல் கதலிதேம்கனி பழுத்தபூங்குலைவளைப்ப — திசைகள்தோறு மடற்றலையைவிரித்துத்தொங்கியகைபு நறுமணங்கமழு நிழல்வாய்ந்ததேன்வாய்ந்த கனிகள்பழுத்த பொலிவமைந்த குலைகளைவளைக்க, அமலர்கொடியில் செம்முகமந்தி—அந்தக்கற்பகக்கொடிமேல் செவந்தமுகத்தையுடைய பெண்குரங்கு, முடவுபலவின் முள்புறம்கனிஐ புன்தலைசுமந்து சென்றிடுங்காட்சி—முடவினையுடைய பலாமரத்தின்முள்ளைப்புறத்திலுள்ள பலாக்கனியைச்சிறியதலையிற்சுமந்து செல்லுங்காட்சி, குடம்மிசைகொண்டு நெடுநிலைகம்பத்தின் வடமிசை நடந்தோன் ஒருகூன்மிடைகிழவன் இறும்பூதுபயக்கும் நறும்பணைமருதம் கன்னிமதில்உடுத்த காசிமாநகரம்— குடத்தைத் தலைமேற்கொண்டு உயர்ந்தநிலையையுடைய கம்பத்திற்பூட்டிய கயிற்றின்மேலேறிச்சென்றஒரு கூன்வாய்ந்த கிழவனைப்போல அதிசயத்தைத்தரு நறுமணங்கமழும் வயலும் அழியாதமதிலுஞ் சூழ்ந்த காசியென்னும் பெரியநகரத்தில், பெருவளம்சுரக்க அரசுவீற்றிருக்கும் மழுவலன் உயர்ந்த அழல்நிறம் கடவு

ள—பெரியவளத்தைத்தர அரசுசெய்து வீற்றிருக்கு மழுவாயுதத்தை வலத்திருக்கரத்திலுயர்த்திய தீயையொத்த செந்நிறம்வாய்ந்த இறைவரது, பொன் அடிவணங்கிநின் இசைபாடலும்—பொன்போலுமரிய திருவடியை வணங்கி பினிய இசையைப்பாட, அந்நிலைக்கண்ண அகல் விசும்பு ஒருவிசுரபிஉம்தரு உம் பெருவளம்சுரப்ப—அப்பொழுதே பரந்த விண்ணுலகினின்று நீங்கிக் காமதேனுவும் கற்பகவிருட்சமும் வந்து பெருஞ்செல்வத்தைத்தர, யான்ஏ இருமைஉம் பெற்றனன்—நானே இகபரபோகங்களையுமடைந்தேன், நீ உம் அதிருநகர் வளமைபாடி—நீயும் சென்றந்தச் செல்வமவாய்ந்த காசிநகரத்தின் வளமையைப்பாடி, இருநிதிக்கிழவன் இருநிலத்து ஏக்கறுப்ப—சங்கநிதிபதுமநிதியென்னுமிரண்டு நிதிக்குமுரியவனாகிய குபேரன் பெரியநிலவுலகில் வந்து தாழ்ந்து நின்றேவல்கேட்க, பெருமகிழ்சிறந்து திரு ஓடஉம் பொலிக—பெரியமகிழ்ச்சி மீக்கூர்ந்து செல்வத்தோடும் பொலிபக்கடவாய்.

சிதலையும் சிலம்பியும் சிலவிடம்மேய்ந்த புன்குரம்பை—செல்சிலவிடத்திலரித்த சிறியகுடிசையெனவும், சிலம்பிநூலால்வேய்ந்த சிறுகுடிசையெனவும் பொருள்படமேய்ந்த என்றார். இலம்பாடு இன்மையுண்டாதல் என்னும் பொருட்டாதலால்வறுமைமேல்நின்றது. நான்றன என்னும்வினைமுற்றுப்பெயரெச்சத்தில் வந்தது. மற்று அமம அசைநிலையிடைச்சொற்கள். உடையதன்றொழிலையுடைமைமேலேற்றிச் சாம்பல்கண்டறியாவடுப்பு என்றார். புன்றலை உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழிமுதல் தகரந்திரிந்தவிடத்து அதற்கினமாய் லகரம் னகரமெய்யாகத்திரிந்தது "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரத்தால். நடந்தோன்வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய் நின்றது. பாண்கலம்பகத்தினோருறுப்பு. கன்னி பெண்கள் கன்னித்தன்மையை மதிலின்மேலேற்றிக் கன்னிமதிலென்றது குணவணி. வறுமைகோட்பட்டு மெலிந்துநல்லூழால்காசி நகரத்தையடைந்துஇறைவனைப்பாடி யிந்திரசெல்வம்பெற்றஒரு பாணன்மற்றொருபாணனைப்பார்த்து நீயுமந்நகரிற சென்றிறைவரைப்பாடுவையாயிற்பெருஞ்செல்வம் பெறுவாயென்றுகூறினனென்பதுஇதனதுகருத்து.

வண்டுவிடுதூது, அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிறைவிரிக்கும்மதுகரங்காடேம்பிழிபூம்பொழிற்காசித்திருநாடாளும்
மறைவிரிக்குஞ்சிலம்படியார்திரள்புயத்துப்புரளுநறுமலர்ப்பூங்கொன்றை
நறைவிரிக்குமிதழ்க்கரத்தாலூட்டுமதுவிருந்துண்டுநயந்துமற்றென்
குறைவிரித்தோரிருவரிசைகூட்டுண்ணுந்திருச்செவிக்கேகூறுவீரே.

இ - ள். சிறைவிரிக்கும்மதுகரங்காள் — சிறகினை விரித்துப் பறக்கும் வண்டுகளே, தேம்பிழிபூம்பொழில் காசி திருநாடு ஆளும் மறைவிரிக்கும் சிலம்புஅடியார் திரள்புயத்து — தேனைச்சிந்துமலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த காசிநாடாளும் வேதச்சிலம்பினையணிந்த திருவடியையுடைய விறையவரது திரண்டபுயங்களில், புரளும் நறுமலர் பூங்கொன்றை நறைவிரிக்கும் இதழ்கரத்து ஆல் ஊட்டுமதுவிருந்து உண்டுநயந்து — புரளாநின்ற நறுமணங்கமழும்பொலிவமைந்த கொன்றையினது தேனைச்சிந்து மிதழாகிய கையினாலூட்டாநின்ற தேனாகிய விருந்தினை நுகர்ந்து விரும்பி, மற்று என்குறைவிரி

த்து ஓர்இருவர் இசைகூட்டுண்ணும் திருச்செவிக்கு கூறுவீர்—அதுவொழி ந்தெனது குறைகளை விரித்து ஒப்பில்லாத தும்புரு நாரதர்பாடும் சாமகானத் தைக்கொள்ளைகொள்ளும் திருச்செவியிற் கூறுவீர்

மதுவிருந்துண்டமயக்கால் மறத்தலை யொழிந்த என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்தது. ஞ உருபுமயக்கம், (இஅ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

கூற்றடிக்கஞ்சிக்குலையுநெஞ்சேயஞ்சல்கோச்செழியன்
மாற்றடிக்கஞ்சுமிடப்பாகனைமள்ளர்கொன்றகருஞ்
சேற்றடிக்கஞ்சமலர்வயற்காசிக்கிவக்கொழுந்தைப்
போற்றடிக்கஞ்சலிசெய்பற்றுவேறுபுகலில்லையே.

இ - ள். கூற்று அடிக்கு அஞ்சிகுலையும் நெஞ்சே அஞ்சல்—இயமன டித்தற்குப்பயந்து வருந்தாமனமே யஞ்சுதலொழிக, கோசெழியன் மாற்று அடிக்கு அஞ்சும் இடப்பாகனை—பாண்டியன் பிரம்போர்க்குதலுக்கு அஞ்சிய இடப்பாகத்தையுடைய இறைவனை, மள்ளர் கொன்றகருஞ்சேறு அடி-- பள் ளர்களுழுத கரிய சேற்றின்கீழ், கஞ்சம் மலர்வயல் காசிவக் கொழுந்தை போற்று—தாமரைமலரும் வயல்சூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளியசிவலிங்கப்பெ ருமானைத்துதி, அடிக்கு அஞ்சலிசெய்— திருவடிக்கீழ்க்கைகூப்பு, பற்றுவே றுபுகல்இல்லை—உங்களுக்குப்பற்றுக்கோடாக வேறுபுகலிடமில்லை.

அஞ்சல் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று அஞ்சுபகுதி,உகரக்கேடு சந்தி, அல்எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தவியங்கோள் விகுதி. முன்னிலையொரு மையெதிர் மறையேவற்பொருளில் வரில்அஞ்சாதேயெனப்பொருள்கொள்க. இறைவி யோர்பால் ஆதலால்கோச்செழியன் மாற்றடிக்கஞ்சும்என்றார்.

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

தலைவன் சிறைப்புறமாகத்தலைவிகூறல்.

இலைமுகங்குழைத்தபைம்பூணேந்திளமுலையோடாடும்
மலைமுகங்குழைத்தகாசிவரதர்கண்டிலர்கொன்மாரன்
சிலைமுகக்கணைக்கெம்மாவிசெகுத்துண்ணவிருந்தநிங்கட்
கலைமுகம்போழ்ந்தகாயங்களாகமாய்விளங்குமாறே.

இ - ள். இலைமுகம்குழைத்தபைம்பூண் ஏந்துஇளமுலையோடு ஆடும் மலைமுகம் குழைத்தகாசிவரதர் — தகட்டுவடிவமாகக் குழையச்செய்த பசி யஆபரணத்தையணிந்த இளமைதங்கிய தனத்தையுடைய உமாதேவியாரோ டு நடனஞ்செய்தருளுமேருவை வில்லாகவளைத்த காசித்திருப்பதியி லெழு ந்தருளிய இறைவர், மாரன்சிலைமுகம் கணைக்கு எம் ஆவி — மன்மதன் வி ல்லிலேறிட்ட அம்புக்கு எமதுயிரிலக்காக, செகுத்துண்ண இருந்தநிங் கள் கலைமுகம் போழ்ந்த காயங்கள் அகம்ஆய் விளங்கும் ஆறுகண்டிலர்கொ ல்—கொன்றுண்ணஇருந்தசுந்தரன் கலைமுகத்தாற் பிளந்த காயங்கள் எமது தேகமுற்றுமாகி விளங்கும் வகையைக்காணாரோ (கண்டிலர்போலும்)

இலக்காகசொல்லெச்சம். எம்மாவி ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த

ஆரும் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். செகுத்து இறந்தகாலவினையெச்சம், போழ்ந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் செகு, போழ்பகுதிகள். (சுரு)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

பிரிவு நமைகூறல்

விளங்கனியொன்றெறிவெளவிடையோடு விழிக்கணுழைந்
துளங்கனியப்பருகுந்தாப்விரகாலதுற்றவென்னும்
வளங்கனிபணைவயல்சூழ்விழுத்தவாணநாவ
களங்கனியென்றுமைகைக்கிளிபாரகுங்கறைகண்டனே

இ-ள் வளம் கனி பணை வயல் சூழ் அவிழ் தவாண — வளமிகுந் தவயல்சூழ்ந்த காசியில் வாழ்வோய், நறுங்கனி என்று உமைகைக்கிளி பாரக்கும் கறைகண்டனே — நறுமணங்கமழுங்களாக்கனியென்று இறைவியார் திருகரத்திலேந்திய கிளியானது பார்க்கும் நீலமிடற்றையுடையவனே, விளங்கனி ஒன்று எறிவெளவிடையோடு விழிக்கண் — விளங்கனியொன்றைக்கன்றினொடிறுத்து வீழ்க்க, திருமகிய வள்ளிபிடவுடனிருக்கும்போதும், விழிகணுழைந்து உளங்கனிய பருகு தாப — கண்கள் வழியாக நுழைந்து மனங்கனியப் பருகுந்தகிப்பவனே, விரகு அநுபவிக்கிறது உனது என்றும் — காமக்கிளியாயெனதலைவியிடைக்கூறு (பிரிந்தால்) யாதாமுழியும் (அறியேன் என்றபடி.)

நீ பிரியாதிருக்கும்போதே விரகாலதுற்றவென்னும் நீ பிரிந்தால் எங்ஙனமாறுவாளென்பாள் என்றும் என்றபடி. வளங்கனியப் பருகுந்தாப் என்றது பிரியாமைக்குறிப்புணர்த்தியது. கருணாகரகாலை வலிய அசுரன்பசுங்கன்றாய் வர அதனை பெரிந்து அங்கு நிலவிய கன்னியைகக்கண்ணழிந்ததியவதாரத்தில் திருமால் வீழுத்தானென்பதும், கிரிபுரகங்ஞ்செய்யுங்காலத்தில் திருமால் விடையுருவங்கொண்டு தாங்கினரென்பதும் புராண வரலாறு. விளாகளா, என்பவற்றின் ஆகாரங்குறுக்கல் விதியுயிர்முற்றின் றமரபபெயர் முன்வருமொழிவலலெழுத்திறகு இனவெழுத்து மிகுதல் "மரபபெயர் முன்னர்" என்ற சூத்திரவிதியால் களங்கனி என்று கிளிபாரக்குமென்றது மயக்கவணி (சுக)

சகரரதாழிசை

கண்டமட்டுமிருந்து பாதிபசந்துபாடசெவந்துளார்
காசிநாகர்சாரத்துலவுதருக்பாலமொன்றாலிலையால்
உண்டகோடியினர் மலுமைமயாகமெழுகுவாரவாக
சொவ்வொருத்தாகாதுதிலொடுவொவாகப்பாடவேண்டுதறகெலாம்
பண்டிருந்தகவிரச்சமாரலைமாலையுர்செலாரயவிடிற
பாரமென்றலைமேலுமாகசொலெனுங்கடுகியிறுபகுங்
கொண்டல்வண்ணனாகியிலங்காளவுந்துயிலார்பிரானாமனுரெனுங்
கொள்ளைகணிம்மினை-தவாவவர்பதுன்சமீரகுமாரனே.

இ-ள் கண்டம்மட்டுமே இருந்து பாதிபசந்து பாதிசெவந்துஉள்ளாராகாசிநாதர் — கண்டமட்டுங் கருகி நம்வாய்ந்து செம்பாதிபசந்து செம்பாதி

செவந்துள்ளவராகிய காசியிலெழுந்தருளியவிறைவா, சரத்துவைத்தகபாலம் ஒன்றுஅல்லது இல்லை— திருக்கரத்திலேந்திய கபாலமொன்றேயன்றிவேறில்லை. ஐயர்பதம் பெறகடவார் கோடியின் மேலும்உண்டு — அவ்விறைவரது சாரூப்பியம் பெறக்கடவோர் கோடியென்னு மிலக்கத்தின்மேலுமுண்டு. அவர்க்கு ஒவ்வொருத்தர் கரத்தில் ஒவ்வொர் கபாலம் வேண்டும்— அவர்களுக்கு ஒவ்வொருவர் கையிலு மொவ்வொரு கபாலமிருக்கவேண்டும், அதற்கு எல்லாம் பண்டுஇருந்த விரிஞ்சன்மார்தலைமாலையும் செலவாய்விடில்— அவ்வாறிருத்தற்கெல்லாம் முன்னிருந்த பிரமர்கள் தலை மாலையாம், அதுவுஞ்செலவானால், பாரம் என்தலைமேல் வருங்கொல் என்னும் கவற்கியின்ஆல்— பாரம் என்தலைமேல் வருமோவென்னுங் கவலையினால், பசுங்கொண்டல்வண்ணர் துயில்கொள்ளவும்—சூற்கொண்டமேகம்போன்ற கரிய நிறமுடைய திருமால்திருப்பாற்கடலில் துயில்கூரவும், பிதாமகனார் துயிலார்என்னும்கொள்கை- (நமது தலைக்கு எங்கே தீங்குவருமோவென்று) பிரமா துயில் கூராதிருக்கின்றனரென்னுங் கொள்கையை, சமீரணன்குமாரனே (பிரமபட்டத்தை விரும்பிய) வாயுபுத்திரனாகிய அநுமானே, கண்டும் அவர்பதம் விழைந்தஆறு—தெரிந்திருந்து மப்பிரமனார் பட்டத்தை விரும்பிய வகையென்ன (கூறாய் என்றபடி.)

விஷபானத்தால் கண்டங்கறுத்திருத்தலால் கண்ட மட்டு மிருண்டுஎனவும், இறைவியார் பச்சைநிறமும் தாஞ்செந்நிறமும் ஆதலால்பாதிபசந்து பாதி செவந்துளார் எனவுங் கூறினர். சமீரணன் சமீரன் இடைக்குறை. சமீரகுமாரன் "சிலவிகாரமாமுயர்திணை" என்றதனால் நிலைமொழி யீறுகெட்டது. சமீரகுமாரன் என்பதற்குப் போர்த்தொழிலில் வல்ல குமாரனேயெனப்பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. ஒவ்வொருத்தர், ஒவ்வொர்நிலைமொழியீறுகெடுதல் "ஒன்பதொழித்த வெண்ணொன்பது மிரட்டின்" என்பதனால். பிதாமகனார் இயற்பெயர் முன்னர் ஆர் என்னுமிடைச்சொல் உயர்வு குறித்தலின் மேல் நின்றது. விரிஞ்சன்மார் மார்பலர்பால்விகுதி. இது ஒருமையிற் பன்மைவந்தபால் வழுவமைதி பாரமென்றலைமேல்வருங்கொல் என்பது என்றலையெங்கே கொய்வாரோவென்னும் பொருள்தோன்ற நிற்றலால் கவர்படு பொருளிலும், திருமாலுக்குஅக்க லையின்மையின் துயில்கொள்ளவும்என்றார்

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

தலைவன் சிறைப்புறமாகப் பாங்கிகூறல்.

கும்பமிரண்டுசுமந்தொசியுங்கொடி நுண்மருங்குலிறுமிறுமென்
றம்பொற்பசுங்கொம்பன்னானையாகத்தணைத்தவகிலேசர்
செம்பொனிதழித்தெரியலையேசிந்தித்திருப்பத்திரண்முலையும்
பைம்பொனுருவும்பீர்பூத்தபவளச்செவ்வாய்ப்பசுங்கிளிக்கே.

இ - ள். கும்பம் இரண்டு சுமந்து வியும் கொடி நுண்மருங்குல் இறும் இறும்என்று—இரண்டுதனங்களையுஞ் சுமந்து துவளாநின்ற கொடி போன்றநுண்ணிய இடைமுறியுமேயென்று, அம்பொன் பசுங்கொம்பு அன்னானைஆகத் துஅணைத்த அகிலேசர்— அழகிய கற்பகப்பூங்கொம்பையொத்த விறைவியை

த்தமதிடப்பாகத்திலிருததிய விசுவநாதரது, செமபொன் இதழி தெரியலை எசிந்தித்து இருப்ப—செவந்தபொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையினையே கருதி யிருக்க, பவளம் செவ்வாய் பசுங்கிளிக்கு திரள் முலையும் பைம்பொன்உருவும் பீபூத்த— பவளம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த வாயையுடைய பசிய கிளிபொன்ற குதலைசொல்லையுடைய வென்றலைவிக்குத் திரண்டதனங்களும்பசிய பொன்னையொதத வடிவமுமபசலைபூதததன.

உனது கொன்றைமாலையை விரும்பி, அதுபோலச சாருப்பியம் பெற்றனளாதலா லககொன்றைமாலையைத் தருகருளாய் என்பதைசகுறித்துநிறலாற்குறிப்பணி உமாதேவியாரையிடப்பாகத்திற் கொண்ட ருளியது இடைமுறியுமென்றே கருதியென்பா சொல்லானுனையாகத தணைத்தவகிலேசா என்றார் இறுமி நும்தேர்ரபபொருளிலவந்த அடிகுகுதெரா (கக)

ட்டளைமடி, துறை]

தலைவிநெஞ்சொடுபுலதகல்

கிளைகக மிரதமொழிதாற் கெகிழுசு மிதசுபபெண
பிள்ளைகிடந்தகாசிபிரா ரபிளையோடுழி
கொளளைசசிறைவண்டுகூட்டுறுங்கொன்றையுங் கூடவைதகதான்
வள்ளக்கலசமுலைகசங்கரயாருயிர வாழ்தறபொருட்டே

இ - ள் கிளைக்கு அமி ரம்பொழிரயா பெ கிஞ்சுகம் இதழபெண்பிள்ளைக்கு இடம்தந்த காசிபிரான்— திருக்கரதறி லகரியயளிகுஅமுதுபோன்ற சொறகளைசகறபிகு முண்முருசகுமரனையொதத தேதையுடைய உமாதேவியார்க்கு இடப்பாகந் தந்தருளிய காசியிலெழுந்தருளிய விறைவா, வள்ளம்கலசம் முலைகொங்கையாள் உயிர்வாழவதறகுஞ— கிணணதததையுங் கலசத்தையுமொத்த தனத்தையுடைய கஙகாதேவியாருயிர வாழ்தறபொருட்டே, பிறை ஓடுமுடிகொள்ளை சிறைவண்டு கூட்டுறும் கொன்றையும் கூடவைத்தான்— இளஞ்சந்திரனோடுசடாமுடியில கூட்டங்கூட்ட மாய்ச்சிறகினையுடைய வண்டுகள்தேனைகொள்ளைகொள்ளுங கொன்றைமாலையினையுங் கூடவைத்தருளினர்.

சடாமுடியில்கஙகையோடு பிறையையுங கொன்றை மாலையையும் வைத்தருளியது அபபெணசந்திரனுல் வருததமுறுவாளென்பது கருதியேகொன்றைமாலையைத்தரித்தது, நம்மேல்விருப்பமிலராயிருக்க நீவிரும்பியதற்கிரங்கியாயினும் அககொன்றைமாலை தந்திலாஅதனுல் நீசெய்தது மடமையென நெஞசொடு வருந்துதலால் நெஞ்சொடுபுலத்தலாயிறறு (சுச)

கலிவிருததம்

பருவங்கணடுபோகுகியிரங்கு

வாட் டுங்கணாழை புனன்மூழகியே
சேட்டிளங்கொவ்வைகைசெய்தவமோகிலரா
ரதாட்டிளங்கொன்றைசூடிப்பொனம்பலத
தாடுவகதவிமுகதவாணரே

இ - ள். தோடு இளகுகொன்றை சூடிபொன்அம்பலத்துஆட்டு உவந்த அவிமுத்தவாணா — இதழலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையைச் சூடிப்பொன்னம்பலத்தலை நடனத்தை விரும்பிய காசியில்வாழ் மிறைவர், வாள்தடகண்ம ழைபுனல்மூழுக — வாள்போன்ற பரந்தகண்கள்சிந்தும் நீரில்மூழுகி, சேடுஇளங்கொடியை செய்தவம் ஓகிலார் — பருத்தமுதிராத எனதுதலைவியின் தனங்கள்செய்யுந் தவத்தைச்சிறிதுமறியாதிருக்கின்றனர் (இதுஎங்கள்குறையே)

காரகாலத்துவருவேனென்று பிரிந்ததலைவர் வாராதிருப்பத்தலைவி வருந்துதலை எடுத்துக்காட்டிப் பாராயிரங்கல் (ஈடு)

(அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்)

நகை மலர்ந்தன கண்கள் ஞாரந்தன நமன்றமாவழிகொண்டனா
உரைமுதிர்ந்துடறிரங்கின திரங்கிலை கையலிதுமடநெஞ்சே
உரைமுதிர்ந்தவர்குழாத்தொடுமடையோலொழுகொளிமுடிக்கங்கைக்
கரைமுதிர்ந்திடாக்கலைமதிமுடித்தவர்காசிநன்னகர்தானே.

இ - ள். மடமைநெஞ்சே — அறியாமையையுடையமனமே, நகைமுதிர்ந்தன கண்கள்ஒளஞ்சுஞ்ஞார்ந்தன — நகைகள்முதிர்ந்தன கண்களோபஞ்சடைந்தன, நமன்தமர் ஒவழிகொண்டனா — யமபடாளோவுயிர் கவரவருகின்றார்கள், உடல் ஓதிரைமுதிர்ந்து திரங்கினது — உடம்பு பொலிவாய்ல் முதிர்ந்துதிரைத்தது, இரங்கிலை - இதுகாறும் வீணாளழிதலோமெயென்று வருந்திலை, செயல்இது — நீயினிச்செய்யுஞ்செய்கையிது, ஒளிஒழுகு முடிகங்கைகரை முதிர்ந்திடாத கலைமதிமுடித்தவர் காசிநல்நா உரைமுதிர்ந்தவர் குழாத்தொடுஉம்அடைதி — ஒளிவீசுஞ் சடாமுடியிலணிந்த கங்கையின்கரையில் இளமைவாய்ந்தகலையையுடைய பிறையைமுடித்த இறையவரது நல்லகாசித்திருநகரில் வாழ்த்துதலில் மிக்கவடியவர்கூட்டத்தோடு அடைவாய் (அடையில்முத்தியடைவாய்என்றபடி)

திரங்கனது இறந்தகாலவினைமுற்று திரங்குபகுதி. "கொங்கைதிரங்கி" எனப்பெரியோர் திருவாக்காலுணர்க. (சுசு)

[வஞ்சித்துறை]

நகரமாய்மறைச்
சிகரமானதான்
மகரமாயினன்
நிகரில்காசியே.

இ - ள். மறைச்சிகரம் ஆனதான் நிகரில் காசி — வேதசிரசானதான் ஒப்பில்லாத காசித்திருநகரில், நகரம்ஆய் — திரோதசத்தியாய், மகரம்ஆயினன் — பாசமாயிருந்தருளினன்.

காசியிலெழுந்தருளிய விறைவனுக்கு விச்சுவநாதனெனத் திருநாமம்வந்தது இரண்டாஞ்சுருதிவாக்கியம். அதன்பொருள்மாயையிற்றோன்றியவுலகம் அசிந்தியனாய் நின்றதன்னுருவிற்றோன்றி, அதுஒடுங்குதற்குக் காரணமாயுள்ளவன். ஆன்மாக்கள் பரிபக்குவமடைதற்குத் திரோதசத்தியால் மறைப்புண்டு ஆணவமலத்திற்கட்டுப்பட்டுப் பிரபஞ்சத்திலழுந்துதற்கு உலகம்தன்னு

ருவத்திறமோன் றநிற்றலால்நகரமாய் மகரமாயினன்என்றார். இதனைக்குரு முகத்தாலுணர்க. இதனாலிறைவனுக்கு விச்சுவநாதனெனவந்த திருநாமத்தி றகுக் காரணங்கூறினார் (௬௭)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

தலைவிபிரிவாற்றாமைகூறல்

இல்லொன்றெனவெனிதயம்புக்காய்மதனெய்கணைகள்
வல்லொன்றுபூண்முலைமார்பம்போர்வளமற்றென்செயநேன்
அல்லொன்றுகூந்தலணங்கரசோடுமொராடகட்பொன்
வில்லொன்றுகொண்டவிமுதநந்திலேசின்றவிண்ணவனே

இ - ள் அல்ஒன்றுகூந்தல் அணங்குஅரசுஒடும் — இருளையொத்த கூந்தலையுடைய தெய்வப்பெண்களுக்கரசியாகிய இலக்குமியோடும், ஓராடக ப்பொன் வில்ஒன்றுகொண்டு அவிமுதநந்திலே நின்றவிண்ணவனே — ஒருபொ ன்வில்லையேந்திக் காசியில்சின்றருளிய பெருமானே, இல்லொன்றுஎன்ன என்றித யம்புக்காய்— ஒருநினைவாவிகையாகவெண்ணத்திற்குடியேறினவனே, மதி ன்எய்கணைகள் வல்ஒன்றுபூண் முலைமார்பு வளம்போர்வளமற்றுஎன்செய்யு ம்பாணங்கள் சூதாடு கருவியையொத்த தனங்களையுடைய மார்பிடத்தைப் பிளக்கநின்றன, என்செய்கேன்—நானென்செ ய்வேனதனையொழிந்தருளாய்.

போழ்தல் வனையையொழிபாபெனனு பொருளமேகி மலை றா றுவினைமாற்றுப்பொருளில்வந்தது (௬௪)

[கட்டளை]

கைக்கிளை

விண்ணமிர்தநஞ்சாய் விடமுமமிர்தமாம்
உண்ணமிர்தநஞ்சோடுதவலால்—தண்ணென்
கடலொடுபிறந்தனம்பாலுநடமலா
கடிநகர்க்காசிபுணமேவும்
மடலவிழ்கொன்றைத்தாமெடுங்கணனே.

இ - ள் தடம்மலா கடிநகர்காசி உளமேவும் மடல்அவிழ்கொன்றை மதா லெடுங்கண்—தடாகங்களில் தாமரைமலரும் காவல்கொண்ட நகரமாகிய காசி யில்வசிக்கும் இப்பூவிதழலர்ந்த கூந்தலையுடைய தலைவியின் மதர்த்தநெடிய கண்கள், உண்அமிர்தம்நஞ்சு ஓடுஉதவலால் — உண்ணுமமிர்தத்தை நஞ்சினோ டுதவுதலால், விண்அமிர்து உம்நஞ்சுஆம் விடம்உம்அமிர்தாம்—விண்ணுலகி லுள்ள தேவாமிர்தமும் நஞ்சாம் நஞ்சமு மமுதாம்(ஆதலால்)தண்ணென் கட லொடுபிறந்தன போலும் — குளிர்ந்த திருப்பாற்கடலோடும் பிறந்தனவொ க்கும்.

இவளுள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்து நோக்குஅமுதும், பொதுநோ ககுநஞ்சும் ஆதலால் உண்ணமிர்தநஞ்சோடுதவலால் எனவும், திருப்பாற் கடல்இரண்டையுந்தந்ததுபோலநதலைவிகலைகளிவிரண்டையுந்தந்தமையா

ல் தண்ணென்கடலொடு பிறந்தனபோலும் எனவும், இவள் கண்ணேக் கொன்றே ஒருகால் நஞ்சுமொருகாலமுதமுமாயிருத்தலால் அமிர்தும் நஞ்சாம் விடமுமமிர்தமாம் எனவுங் கூறினார் "இருநோக்கிவளுண்கணுள்ள தொருநோக்கு — நோய் நோக்கொன்றந்நோய் மருந்து" எனவருந்திருக்குறளாலுணர்க. அதுபோல அமுதினைவிரும்பிய வசுரர்கள் மடிந்ததும் சிவபிரானுக்கு விடம் அமுதாயிருந்ததுங் காண்க இவ்வாறன்றி விண்ணமிர்து மமிர்தமாம் விடமும் நஞ்சாம் எனத் தழாத்தொடராய அல்வழிமுடிபெனக் கொண்டு பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. அவ்வாறு கொள்ளுமிடத்துப் பொதுநோக்கு நஞ்சேயாகவுங் காதலை வெளிப்படுத்துநோக்கு அமுதேயாகவுமிருந்தனவெனக்கொள்க. இது தலைவன் கூற்றாதலால் கைக்கிளையாயிற்று "கைக்கிளையுடைய சொருதலைக்காமம்" என்றதனால் இது மலைச்சாரலில் நிகழவுதாதலால் நினைகுறிஞ்சி, கைகோள் களவு, கேட்போர் நெஞ்சு, கூற்று தலைவன்கூற்று, இடம் முன்னிலை, உட்கோள்பயன், மெய்ப்பாடுஉவகை நகரச்சுட்டு எச்சம் உட்கோள் அவள் கருத்தைத் தன்னுட்கொள்ளுதல். ()

வருஞ்சிருத்தம்]

கணவெடாவிகருதுமாய
உணணிறைந்ததொரொணபொருள
நணணுமாகரானதால
அணணலாரவிமுத்ததமே.

இ - ள். அணணல ஆர் அவிமுத்தம் — பெருமைநிறைந்த காசியானது, கண்ஆவிகருத்துஉம் ஆய் உளநிறைந்தது ஓர் ஒண்பொருள் நண்ணும் மாநகா ஆனது— எனக்குக க ணணுமுயிரும் கருதுமாயியுள்ளேநிறைந்துள்ள ஒள்ளிய ஒருபொருள எழுந் ருளியிருக்கும் பெரிய திருக்கராயிருந்தது.

அகத்தில நிறைந்சுயப்ருள ஆனமாகக்களுக்கு அருளுதற்குப் புறத்திருக்காசியிறறிருக்கோயில கொண்டனா எனபது கருத்து. ஒடுஎண்ணெடு. (எ௰)

[தருசீர்காழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்]

முத்தாடி ஒதலுந்தோரிளஞசேயையுங்கீன் முதலவிடையாடு
வைத்தாடுவீரபொதுவினின்றுடுமுமக்கந்தவாரமென்னே
கொந்தாடுசடையொடுமாநந்தவனத்தேகுறுந்தாணெடும்பூதத்தோ
டொத்தாடுவீரடிகடகெல்லோமும்பிள்ளைகளென்றுணாந்திடரே

இ - ள கொத்துஆடுசடையொடுஉம் ஆநந்தவனத்தே குறுந்தாள் நெடுபூதத்தோடுஒத்து ஆடுவீர்— பூங்கொத்தசைந்தாடுஞ் சடையினோடும் ஆநந்தவனத்தில் குறுகிய காலையுடைய நெடிய பூதகணங்களோடு தாமுமொருவராய்நின்று ஆடாநின்றீர், அடிகட்கு எல்லோமும் பிள்ளைகள் என்று உணாந்திடீர்—தேவரீருக்கு நாங்களெல்லோரும் பிள்ளைகளாயிருக் கவங்களைப் பிள்ளைகளென்று கருதாமல், ஓர் இளஞ்சேயை முத்தாடி— ஒருஇளையபிள்ளையாராகிய முருககக்கடவுளை முத்தமிட்டு, உலகுான் றமுதல்வியோடுஉம் மடித்தலத்துவைத்து ஆடுவீர்— எல்லாவுயிர்களையு மீன்றருளியஇறைவியோடு மடித்தலத்தி லிருத்திவிளையாடாநின்றீர், பொதுவில்நின்றுஆடும் உமக்குஇந்தவாரம்எ

ன்—யாவர்க்கும்பொதுவாயுள்ளஅம்பலத்தினின்றுந் தேவரீருக்கு இந்தபப
கூதபாதம் எங்கிருந்துவந்தது.

பொதுவல்நிற்போர்க்குஉறவினர், நட்பினர் அயலினர்எல்லாராயுமொ
ருதன்மையராகநோக்கும் நடுநிலைமைவேண்டுவதால் வாரமென்றனர். உண
ர்ந்திடர்என்னும் முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்மறைவினைமுற்று எச்சமாய்நி
ன்றது (எக)

(சம்பிரதம், பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்)

உண்டகிலகோடியுமுமிழ்ந்திடுவன்முகிலேழுமொருகாலுமிழிந்தகடலேழு
உடன்வாய்மடுத்திடுவன்வடமேருமூலத்தடமிடுகிரிக்கழுத்தி
அண்டபரிரண்டமுமடிந்துடைப்பன்புவனமனைவையுமிலைமேமுமாய்
அடைவடைவடுகிபவடுகைகுலைப்பனையத்ரணையமிர்தையலவாம்
சொண்டன்மணிவண்ணனுமுண்டகக்கண்ணனுங்குஞ்சிதச்செஞ்சரணமுங
குடிலகோடிரமுந்தேடியதலமுமண்டகோளமுந்துருவியோடப்
பண்டைமறைவியாலமிடவெளியினடமாடுபரஞ்சுடரொலிந்தகாசிப்
பதியிலடையாமலிபபல்லுயிர்த்தொகுதியும் பரமபதமடைவிப்பேன்

இ - ள். அகிலகோடி உம் உண்டு கலிழ்ந்திடுவன்—அளவில்லாதபுவ
னங்களையுமுண்டுமிழ்வன், முகில் எழும் ஏழுமொருகாலுமிழிந்து கடல் ஏழு உடன்வாய்
மடுத்திடுவன்—ஏழுமேகங்களையுமொருசேரபடபடவென்றுமிழிந்து ஏழுகடலையும்வி
ழுங்கிவிடுவேன், வடமேருமூலத்தடமிடுகிரிக்கழுத்தி அண்டபரிரண்
டமும் அடிந்து உடைபபன்—வடமலையாகிய மேருமலையை வேரோடும்
பிடுங்கிச்சுழற்றிப் பலலாயிரகோடி யண்டகடாகங்களையு மடிந்துடைபபேன், புவ
னம் அனை எழுபிலம் ஏழும் ஆய் அடைவு அடைவு அடுகிய அடுக்கை குலைப
பன்—பூமிலாகமுதலிய மேலேழுலகும் அதலமுதலிய கீழேழுலகுமாக அடை
வடைவாகவடுக்கிய வடுக்குகளைபழிப்பேன், கைவை அரணையும் வித்தை அல்ல
ஆம்—இவைமுழுமையும் வித்தையல்லாம், கொண்டல்வண்ணன் உம்
முண்டகம் கண்ணன் உம்—மேகத்தையும் தீவிரவியையு மொத்த நிறத்தையு
டைய திருமாலுந் தாமரையிடத்திலிருக்கும் பிரமனும், குஞ்சிதம் செம்சர
ணம் உம் குடிலகோடிரமு உம்தேடி — வளைந்தசெவந்த திருவடியையும் சடா
முடியையுந்தேடி, அதலம் உம் அண்டகோளம் உம் துருவி ஓட—அதலமுத
லியபாதலத்தையு மண்டகோளத்தையு மாராய்ந்துசெல்லவும், வண்டைமறை
ஓலம் இட வெளியில்நடம்ஆடும் பரஞ்சுடரொலிந்த காசிபதியில் --தொன்று
தொட்டுள்ள வேதங்கள் காணாமலோலமிடவும் வெளியேநிருநடனஞ்செய்யும்
சிவபிரானார் எழுந்தருளிய காசிநகரிருப்பதியில், இபல் உயிர்த்தொகுதியும் அ
டையாமல் பரமபதம் அடைவிப்பன்—இந்தப்பலவுயிர்க்கூட்டங்களுஞ் சேரா
லிங்கிருந்தபடியே முத்தியையடைவிப்பேன்.

காசியிலடைந்தோர்க்கு முத்தியென்பது வழக்காதலால் அடையாதிருக
கவே நான்முத்தியிற் புகுவிப்பனென்றதனால்சம்பிரதம் ஆயிற்று. வெளி ஆகா
யம், வெளியிடம் இக்கவர் பொருள்படச்சிதாகாயத்தை வெளியென்றார்.

துருவி இறந்தகால வினையெச்சம் துருவு பகுதி சம்பிரதம் கலம்பகத்தினெ ருறுப்பு. (எஉ)

[அறுசீரகழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

மேகவடு தூது

விரைகுழைக்குமழைமுகில்காள் விண்டுலர்தண்ணடுழாய்ப்படலைவிடலையென்ன
அரைகுழைக்கும்பொழிறகாசியணிநகருக்கேகுதிரேலறன்மென்கூந்தல்
வரைகுழைக்குமலைகுழைப்பக்குழைதிரடோளழகுமுடிவணங்கிதென்னக
கரைகுழைக்குமலைகுழைத்தகண்ணுதற்கென்பேதைதிறங்கழறுவீரே.

இ - ள். விரை குழைக்கும் மழைமுகில்காள்—வித்துகளங்குரிச்கச்செ ய்யுமேகங்களே, விண்டு உலர் தண்துழாய் படலைவிடலை என்ன—நெகிழ்ந்த லர்ந்த தண்ணியதுழாய்மாலையணிர்த திருமால் செல்லுதலைப்போல, அரை குழைக்கும் பொழில்காசி அணிநகருக்கு ஏகுதிரேல்—தூருகள்தளிர்க்குஞ்சோலை சூழ்ந்த அழகிய காசிநகருக்குச்செல்லுவீரானால், அறல் மென்கூந்தல் வரைகு ழைக்கும்மலைகுழைப்பக்குழை திரள்தோள் அழகு—கருமணல்போலு நெளிவு வாய்ந்தமெல்லியகூந்தலையுடையஇறைவியின்மலைகுழையச்செய்யுந் தனங்கள் குழைக்கவிளங்கிய தோளினழகுக்கு, முடிவணங்கிது என்ன— தலைவணங்கது போல, கரைகுழைக்கும் மலைகுழைத்த கண்ணுதற்கு என்பேதைதிறம் கழறு வீர்—சொல்லளவைகடந்த உயர்ச்சியையுடைய மேருமலையைவளைத்த சிவபி ரானுக்கு என்தலைவியினது திறத்தைச சொல்லுவீர்.

மழைமுகில்காள் விடலையென்ன ஏகுதிர் பண்புந் தொழிலும் பற்றிவந்த வுவமையணி. வணங்கிது சாரியையெழுதுவந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கை யிறந் தகாலவினைமுற்று. வணங்கு பகுதி, கடைக்குறையாயநின் றஇன் இறந்தகால வினைநிலை, து விகுதி. (எக)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

தலைவன்சிறைப்புறமாகப் பாங்கிமறைத்து மொழிகிளவி.

கழைக்கரும்பைக்குழைத்தான் மதவேளைக்கண்ணத்திலம்பொரு
குழைக்கரும்புங்குழைந்திட்டதந்தோகுளிர்தூங்குதுளி
மழைக்கரும்பும்பொழிற்காசிப்பிரான்மலையாள் முலைபோழ்
முழைக்கரும்புற்றரவாடநின்றாடியமுக்கணனே.

இ - ள். பொழில்காசிபிரான்—சோலைசூழ்ந்தகாசியிலெழுந்தருளிய இறைவனே, மலையாள்முலை போழ்முழை—இறைவியின் தனம்பிளந்த குகையா கிய, கரும்புற்று அரவு ஆடநின்று ஆடியமுக்கணனே—பெரியபுற்றிற் பாம்பு நின்றாடநின்று நடனஞ்செய்தருளிய திரிநேத்திரங்களை யுடையவனே, மத வேள் கழைக்கரும்பைகுழைத்தான்—மன்மதன்கரும்பை வளைத்தனன், அந் தோஅகணத்தில் அம்பொன் குழைகரும்பும்குழைந்திட்டது — ஐயோ அப் பொழுதேயழகிய குழைகளையுடைய கரும்புமவளைந்தது, குளிர்தூங்குதுளி மழைக்கு அரும்பும் — குளிர்ச்சிமிக்க மழைத்துளி சிந்து மாயினதற்குத் தளிர்க்கும்

கருமபுல்லை மன்மதன் வளைத்தானதனால் அழகிய பொன்னாற்செய்த

குனை—லத்தைபணிந்த கரும்பி[illegible]ன்விவாடி[illegible]ன்ன[illegible]செய
தால வாட்டந்தீர்வாள் எனனும் பொருளாபபடநிற்றலால ஒட்டணி. இத
னைப பிறிதுபுகழசயணியெ[illegible]மு[illegible]கியனரியெனவுங கூறுவா.
அமபொற் குழைக்கரும்ப அழகியபொனனுடசெபக குண்டலத்தையணிந்த
கரும்பினிரதமபோல[illegible]ளையுடைய தலைவி கழைக்கரும்பு கழையென்
னுஞ சிறபபுபபெயர கரும்பு[illegible]னுமபொ[illegible]பெயரை விரேழி ததுவந்த இரு
பெயரொடுபப பணபுதொ[illegible] பிரா[illegible] அ[illegible]மையளி (எச)

[கடலைக்கலித்துறை]

பாங்கி செவிலி [illegible]தாகிற்றலை
கணனுஞ்சனகதைகரைந்தோ[illegible]லையினிடுள
உணனுஞ்சனத்தியகுமுதலை[illegible]ரும்ப[illegible]டெபபப
பணனுஞ்சங்கமாதா[illegible]ட[illegible]பரமாபசையா
பெணணுஞ்சுகரா[illegible]மி[illegible]கமபிளுஞ்பொ

இ-ள் உமபா[illegible]டெ[illegible] [illegible] அரு[illegible]து ஆகுகொண்ட
காசிபரமா — தேவாகளை [illegible]ருளிய காசியிலெழுந்தருளிய பரமா பரசா[illegible]பெ[illegible] அஞ்சுகனுசு அரவு ஆத
துநின்று ஆடும அபிஞ்ச[illegible] —பரகை[illegible]ரா[illegible]யநகு இனைவி யருக நஞ்சுகனையு
டையசாபபதைக கசையாகக[illegible]ட[illegible]லெழுகிய அநத இறைவா, கலை அஞ்
சனதத கரைதது ஓடி[illegible]கடலை[illegible]யயநினறுள —கணகளிலெழுகிய மை
யைக் கரைத்தோடாநின்றநீர் [illegible]ருக[illegible]கடலாகியயநினறதலைவி, உண நஞ்சு அன
னததுகுகு உம அஞ்சுவைத்தா[illegible]ராமுணனும நஞ்சாக அனனததுகுகுமஞ்சி
யொழியவைததனா (அறிவாய எனறா[illegible])

பிஞ்ஞகா தலைகோ[illegible]முடையவா தன்தலைவிசகுவநத சோரவினைநோ
கவி வனதேவதைகளாலவநத குறறமெனறு அதுபோகக முயலுஞ செவிலிக்
குப் பாங்கி உணமைகூறுவ[illegible]ள இறைவா தாமுணடநஞ்சாக நமமுதலைவி அன
னமுனணுதற கஞ்சுவைக[illegible]ா எனறமையால அறதொடு நிறறலாயிறறு.
நஞ்சு நசசுவலிநதல் [illegible]ணணஞ்சனதைதகரைநதோடுநீர் கடலசெய
யநினறுள் என்பது [illegible]குறியணி (எக)

கட்டளைக்கலிப்பா]

காமமிகு கழுபாகிளவி

கருகுகங்குலுகரும்பகளோந்துவெண —கலைமதிகொலைகூறறநகவாநதுயிர
பருகுதற்குக்கரந்தாலவிரிநிலாப—பரசம்வீசிவளைதததிங்கென்செயகேன்
முருதுநாறுகுழறபொலகுகொமபனீர — [illegible]தாவாழ[illegible]முநதமுநெகுகுடைந்
துருகுபதாதஞ்சிகுகமுகுளோ[illegible]பிலா — [illegible]டையநாதுகுனாதிதிடுவீரகளே

இ-ள் முருதுநாறு குழலெலலாகொபபு அன்னீர — வாசமவீசுகு கற
பகபபூகுகொம்பையொததபெணகளா, [illegible]லைகலைமதி கொலைகூறறம்—வெள்
ளியகலைகளையுடை[illegible]ய சுநதரனெனனுஞ் யமன, கருகுகங்குல் கருமபகடு ஊர்ந்
து உயிரகவாநதுபருகு[illegible]—கருகிய இருளெனனும பெரியவெருமைகடா
வைடததி உயிரைக கொளளைகொணடுபோக, [illegible]ாநதது ஆல் விரிநிலாபாசம

இங்குவீசி வளைத்தது என்செய்கேன்—தனதுசிரணமாகியகையினால் விரிந்த நிலவென்னும் பாசத்தை யிங்குவீசிவளைத்தது நானென்னசெய்வேன், முத்தர் வாழ் அவிமுத்தம்உம் நெக்கு உடைந்து உருகுபத்தாதம்சித்தம்உம கோயிலாக உடையநாதற்கு உரைத்திடுவீர்கள்—சிவன் முத்தர்கள்வாழுங் காசியையும் நெக்குவிட்டுடைந்துருகாநின்ற அடியவரிதயத்தையுங் கோயிலாக வுடைய இறைவன் இயமனையுதைத்தவராதலா லவர்கருக்கூறுங்கள்.

இது தொகையுருவகவணி. இங்கு முன்னிலைக்குரிய சுட்டுப்பெயர் தன்மையிடத்துவந்தது வழுவமைதி. (எசு)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

உரைத்தநான்மறைச்சிரத்துமைத்தவர்ஐத்துமவண்டொருகோடி
நிரைத்தபூங்குழனிராவளையவளொடுநின்றவருறைகோயில் [க்
குரைத்தெண்டிரைக்கங்கைசமங்கையர்துணைகொங்கைமான்மதச்சேற்றை
கரைத்திருங்கடல்கருங்கடலாச்செயுங்காசிமாநகர்தானே

இ-ள் உரைத்தநான்மறை சிரத்து உம் ஐந்து அவித்தவர் உளத்து உம்—தாங்கூறிய நான்கு வேதங்களின் சிரசுகளிலும் பஞ்சேந்திரியங்களின் செயலையொழித்த முனிவாளிதயத்திலும், ஒருகோடி வண்டுநிரைத்த பூங்குழல் நிரைவளையவள் ஒடுநின்றவர் உறைகோயில்—ஒருகோடி வண்டுகள் தேனுண்டு பத்தியாயுள்ள மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய இறைவிமாடுநின்ற இறைவனெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலானது, குரைத்த தெண்திரை கங்கை—ஒலிக்காநின்ற தெள்ளிய அலையை யுடைய கங்கையானது, மங்கையர்துணைகொங்கை மான்மதம் சேற்றை கலாத்து—தன்னிடத்து மூழ்கிய பெண்களினிரண்டுகொங்கைகளினுந் திர்ந்த கஸ்தூரியின் சூழம்பைகளைத் தோடி, இருங்கடல் கருங்கடல் ஆகச்செய்யும் காசிமாநகர்—பெரியகடலைக்கரியகடலாகச்செய்யுங் காசியென்னும் பெரியநகரமாம்

நிகழ்காலத்தை யிறந்தகாலமாகக் குரைத்தவென்றது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி (எஎ)

[கட்டளைக்கலிப்பா]

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

மானமொன்றுநிறையொன்றுநாணொன்று—மதியமொன்றுகுயிலொன்று திங்குமுற், கானமொன்றுகவர்ந்துணுமாமதன்—ரணைக்கிலக்கென்னுயிரொன்றுமேகொலாம், வானமொன்றுவடிவண்டகோளமே—மவுவிபாதலமேழ்தாண்மலையெட்டும், நானமொன்றுபுயமுச்சுடருமே—நயனமாப்பொலியும்மகிலேசனே.

இ-ள். வானம்ஒன்றுவடிவு — ஆகாயமே யொருதிருமேனியாகவும், அண்டகோளம் ஏமவுலி—அண்டகோளமே திருமுடியாகவும், பாதலம் ஏழ் ஏதாள்—அதலமுதலிய பாதாளங்களேழுமே திருவடியாகவும், எட்டுமலைஉம் ஏநானம் ஒன்றுபுயம்—அட்டகுலபருவதங்களு மிருகமதமபொருந்திய புயங்களாகவும், முச்சுடாஉம் ஏநயனம ஆகபொலியும் அகிலேசனே—சோமசூரியாக்கினியென்னு முச்சுடர்களுந்திருக்கண்களாகவுங்கொண்டு விளங்கும்விச்

சுவநாதரே, மதியமொன்றுமானம்ஒன்று — ஒருசந்திரனால் மானமொன்றையும், குயில்ஒன்றுநிறைஒன்று—குயிலோசையால் மனநிலையொன்றையும், தீங்குழலகானம்ஒன்றுநாணஒன்று — இனியவேய்ங்குழலின்கானத்தாலுயிரொன்றையும், கவர்ந்துஉண்ணும் மாமயிலைக்கூணைக்கு—கொள்ளைகொண்டுண்ணும் பெருமைவாய்ந்த மன்மதனுடைய தூணிக்கு என்உயிர் ஒன்றும்வ இலக்கு கொல்லாம்—எனதுயிரினைவ்வுருவிய (உமைதரருளாய்என்றபடி)

உம்மைவிருப்பிய பெண்கள்ப [illegible] திருநகயாவிருந்திதானுவென்பாளிவ்வாறுகவும், [illegible]ரொருகுமாயுளவீரஅ [illegible]தொன்றில்லையென்பாள்வானமொன்றுவடிவ [illegible]ங்கு [illegible]ளை. இதுவெயரும் பெயருமாகவந்தமுறை நிரனிறைப்பொருள்ரோள் [illegible]ம்எழுவிவ [illegible]னுறுகியில்பிரிக்கலை யோகாரங்கள் தொகுகதல் "வேடண்டமுயநாள [illegible]ணேகிருமனி— மூதணடகூடமோலியாய—கொர்ணடர [illegible]றைமாமேருவுமாபியார்கின்முடப்—பற்றுமோகிறறமபமாலப" என [illegible]ரலாசிரியர் [illegible]ருவாக்காலுமுணர்க (எஅ)

நிரைமனதுகைக கறபின் [illegible]

[illegible]

அகிலாண்டமாயகண்ட [illegible]

முகிலாண்டரோ [illegible]

சின்னவிடைபாகாகிருபன [illegible]

அன்னவிடைபபாகாவருள

இ - ள் அகிலாண்டம [illegible]ஆனஅகிலேசா — எல்லாவண்டங்களுந் தானாகிஅவற்றிற்கு அபபாலாயுமிருக்கிவிசுவேசனே, முகில்ஆண்டசாலைஅவிமுத்தா—மேகங்கழுகோலைசூழ்ந்தகாசிதிருநகரமாயுடையோய்,நகில்ஆனதின்னவிடைபாகா—கலசங்களாலாளப்பட்டசிறியஇடையையுடையவுமாதேவியாரையிடபபாகத்திலுடையவனே, திருநயனம்செம்கமலம அன்னவிடைபாகா— அழகியகண்கள் செந்தாமரைபபொருத திருமாலாகிய இடபவூர்தியை நடத்துகின்றவனே, அருள் கருணைசெயயாய

பாகன்நடத்துவோன். [illegible]சுவரூபியும் வசசுவாகிகனுமாயுள்ளவனென்பார் அகிலாண்டமாயகண்டமான என்றார் (எகூ)

[அறுசீரக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

நலைவறுதுகலைவி அரியாமைகூறல்.

அருகுமதன்குழைதாதகழைதெறிதருமு [illegible]ருணடெழுவனடரற்றுமோசை
பெருகுசிறுநாணொலியுனறறிய [illegible]ந்து [illegible]ருமுயிரபோதைகென்னும்
உருகுபசும்பொன்னசும்புதகசும்புவிசும்விரவயெனவுடைந்துகஞ்சம்
முருகுயிர்கரும்பொலவகுமெயிமானதிற்பொலிந்தவவிமுத்தனுரே.

இ - ள். உருகுபசும்பொன் அசும்புதசும்பு— உருகாநின்றபசிய பொன்னின் பொசிவினையுடையகலத்தை, விசும்புஇரவிஎன்ன கஞ்சம்உடைந்து முருகுஉயிர்கரும் பொலங்குடுமி விமானத்தில்பொலிந்த அவிமுத்தனுரே— ஆகாயத்திற்றுணறிய சூரியனென்று தாமரைகள்மலர்ந்து தேனைக்கக்கும் பொன்னுலமைந்த சிகரத்தையுடைய விமானத்திலெழுந்தருளிய விசுவேச

ரே, அருகுமதன் குழைத்தகழை தெறித்தமுத்து ஏறுண்டுஎழுவண்டு அரற்று ம்ஓசை— பக்கத்தில்நின்று மன்மதன்வனைத்த கரும்பினின்றுந்தெறித்த முத் துகளால் மோதப்பட்டுமேலெழுந்த வண்டுகளொலிக்கும் ஓசையை, பெருகு சிறுநாண் ஒலிஎன்று அறிவுஅழிந்து பேதுறும் இப்பேதைக்கு என்ஆம் — அவ ன்செய்த பெருகியசிறிய குணத்தொனியென்று அறிவுகெட்டுமயங்கு மிப் பேதைப்பருவமுடைய இப்பெண்ணிற்கு நீகூறுவதுயாதாய் முடியும் (பயன் படாதென்றபடி)

குழைத்தஇறந்தகாலப்பெயரெச்சம் குழைபகுதி. தசும்பினையிரவி யெ ன்றுகருதியது மயக்கவணி. (அ0)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

முத்திக்குவேட்டவர்மோட்டு ற்பாரமுடைத்தலையோ
டத்திக்குஞ்சாம்பற்குமோம்பினராலிவையன்றியப்பால்
சித்திப்பதுமற்றுலைபோலுங்காசிச்சிவபெருமான்
பத்திக்குக்கேவலமேபலமாசப்பலிப்பதுவே.

இ - ள். முத்திக்கு வேட்டவர்மோடு உடல்பாரம்—மோட்சத்தைவிரு ம்பிப் பத்திசெய்வோர்கள் பெரியசரீரச்சுமையை, முடைதலையோடு அத்திக்கு உம்சாம்பற்குஉம் ஓம்பினர் — முடைநாற்றத்தையுடைய தலையோட்டிற்கும் எலும்பினுக்குஞ் சாம்பலுக்குமே பாதுகாத்தனர், இவைஅன்றி அப்பால்சித் திப்பது வேறுஇல்லைபோலும்—இவையல்லாம லப்பாற்கைகூடுவது வேறொ ன்றுமில்லைபோலும் (ஆதலால்) காசிசிவபெருமான் பத்திக்கு கேவலம் ஏப லம் ஆகபலித்தது— காசியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானிடத்துவைத்த நே யத்துக்கு இந்தக்கேவலசாரியமே யவர்களுக்குப் பயனாகக்கைகூடியது.

மோட்சத்தைவிரும்பினவர்கள் சாரூப்பிய பதமுத்தியைப்பெறுதலால் முடைத்தலையோடத்திக்குஞ் சாம்பற்குமோம்பினர்என்றார், கேவலம் சிவசா ரூப்பியமுத்தி. சிறுமை, இதுபழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறம் புனைந்துகூறு தலால் இலேசவணி. இதனைவியாஜ ஸ்துதியலங்காரமெனவுங்கூறுவர்: பிரி நிலையேகாரங்கள் தொகுத்தல். (அக)

[கலிநிலைத்துறை]

தலைவியினது ஆற்றாமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பல்வேறுருவாய்நின்றருள்காசிப்பதியுள்ளீர்
வில்வேறில்லைபூவலரம்பும்வேறில்லை
அல்வேறல்லாப்பல்குழலாளையலைக்கின்றான்
சொல்வேறென்னேபாருமனங்கன்றொழிற்றானே.

இ - ள். பல்வேறு உருஆய்நின்று அருள்காசி பதிஉள்ளீர்— பலவகை ப்பட்ட வெவ்வேறுவடிவாய்நின்றருளிய காசியென்னுந் திருப்பதியிலுள்ளீர், வில் ஓ வேறுஇல்லை—வில்லோகரும்பன்றிவேறில்லை, அம்புஉடஓ பூஅல்லது வேறுஇல்லை—அம்புமோமலரன்றிவேறில்லை, அல்வேறு அல்லாதபல்குழலா ளை அலைக்கின்றான்—இருளேயன்றி வேறல்லாத பலவகை முடிப்புள்ளகூந் தலையுடைய என்தலைவியை வருத்துகின்றான், சொல்வேறுஎன்—யான் சொ

லவதுமேமெனன இரிந்தது, அனந்தசயனதொலபாரும் மனாசரொழிலை
ரோபாததருளும

பிரிநிலைஏகாரங்கள தொகுதல் ஊவைகமுடி புமுடி சொணை ,சுரு
ள, குழல, பனிசகை முடி உசசியிலயினா முடபது, கொணை பகல
முடி தல, சுருளபினனெசுருல ரசநடடிமுடி தல, பனிசகைபின
னிவிடுதல. அனங்கன அனஅங்கள எனபிரிதுஎ சரீரிலலாதவன என
பபொருளகொளக பலகுரலாளனும ரதிகப பெணகளபலனாப
மெனபபொருளகொளள வேணபாலஅரரரெனக கொளக (அ)

கட ளைரரதுதை

கரமெனவாமுனனிகரரரதுரனைபிரக முன
யானெனறுசொறிரரரி ரரرر

ரரரرر

ரரرر

ரரرر

ரரرر

இ - ள் [illegible] இடப கொணக முகம தரம நானகின உம நடக கும துரகததைவிட—பிரமனது நாவினை யிடமாகக்கொண்டு அவனதுமுகத கிலும நாலுகுகைகளிலும நனஞசெயயும வேதமாகிய குதிரையைவிட்டு, ஆ இடம கொண்டு அருளகாரவீதிகுகு ஆடலசெயகிடும ஆநநதம கூததனோ—இட பஷாகியைகொணடருளகலைறாதகாகியினதிருவீதியி லாடலசெயதருளு மா நநததிருகூததுடையவிறைவன, சிவிடமகொடுதது அமுது உண்ட அ [illegible]வுகு ஒழிந்தது திரிகின்றநீர—கொடிய விஷததை பூமகுகுகொடுதது அ முதினை தரமுணட [illegible] பாபபடாமல களுரிகுகு தேவ ரீ, பாவிமம [illegible] மல [illegible] நததசயனதினை மேல, இவளபம [illegible] வாட அமுது உண [illegible]—[illegible]வி யினது பவளம [illegible]வாயி லுளள [illegible] (நுளகுகுடவமகு) [illegible] (ொ[illegible])

[illegible] வலி [illegible] வன முகங்கள் நானகினு நடிகுகுதுர ம [illegible] [illegible] [illegible]

கலிவிருத்தம்

வலா [illegible]

வீரமெனபதுவினைமாரு [illegible]
கோரமெனபதுபொரணடருந்தாவகை [illegible]
சாரமெனபதுசொல் [illegible]
வாரமென் [illegible]

இ-ள் [illegible] மெ [illegible] வினையை [illegible] பயன் [illegible] மிலவாழு மெனகிள [illegible] [illegible] — வீரமென [illegible] சாலலபபடுவது [illegible] [illegible] குணம் [illegible] வது, இவாகருரபா [illegible] [illegible] [illegible]

தைத்தழுவி நிற்றலால் "ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்றவுபலக்கணம். (அஎ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

கூற்றடிக்கஞ்சிமுறையோவெனக்குலநான்மறையும்
போற்றடிக்கஞ்சம்புகலடைந்தேமுனைப்போலவைத்தால்
சேற்றடிக்கஞ்சவயற்காசிநாதசெருப்படிக்கும்
மாற்றடிக்குந்தொண்டரவல்லடிக்கும்புகன்மற்றிலையே.

இ-ள. சேறு அடிகஞ்சம் வயல் காசிநாத—சேற்றினடியில் தாமரைகள்மலரும் வயல் சூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளிய விறைவனே, கூற்று அடிக்கு அஞ்சி முறையோ என்ன—இயமனடிக்கு மடிக்கஞ்சி முறையோவென்று, குலநான்மறையும் போற்று அடி கஞ்சம் புகல் அடைந்தேம்—ஒருகூட்டமாகியநான்குவேதங்களுந் துதிக்கு முமது திருவடித்தாமரையைச் சரணடைந்தோம், உன்னைபோல வைத்தால்—உம்மைபோல எம்மையும் தேவரீரவைத்தால், தொண்டர் செருப்புஅடிக்கும் மாறு அடிக்கும் வில்அடிக்கும் புகல்மற்றுஇல்லை—கண்ணப்பநாயனாரெறிந்த செருப்படிக்கும் பாண்டியனடித்த பிரம்படிக்கும் அருச்சுநனடித்தவிற் கழுந்தினடிக்கும்சரணாக வேண்டுமெயன்றிவேறில்லை.

உம்மைபோல வைத்தால் என்றது சிவசாரூப்பியத்தை. செருப்படியென்றது செருப்பு தொடுத்த கால். அடிநோக்கிக் கவர்பொருள்படச் செருப்படி யென்றார். இயம னொருவனடிக்கும் அடிக்கஞ்சித் தேவரீரைச் சரணடைந்தேம் சரணடைந்தவெமக்குக் கண்ணப்பநாயனார்முதலிய மூவர்களடிவருமேயல்லாமல் வேறுபயனில்லையென்பதுகருத்து. இதுவும்பழிப்பது போலப புகழ்தற்றிறம் புனைந்துகூறுதலாலி லேசவணி கண்ணப்பநாயனார் முறுகிய அன்பினைமணர்த்தச் சிவபெருமானார் ஒருதிருக்கணணில் நீர்வரக்காட்டினார். அதுமறந்துவலையாலொறியாமல் தமதுகண்ணிடந்து வைககமாறியது, மற்றொருதிருக்கண்ணிலும் நீர்வரக்காட்டியருள முன்னையது கண்டவராதலால் மற்றொருகண்ணையுமிடந்துவைக்கத் தமதுசெருப்படியை யத்திருக்கண்ணிலுன்றிக் கண்ணிடந்தப்பினராதலால் செருப்படிக்குமெனவும் வந்திக்கலந்துவிட்ட கலையைக் கூலியாளாகவந்ததாம் அடைக்காமலிருத்தலைப்பாண்டியனறிந்து பிரம்பாலடித்தமையால்மாற்றடிக்கும் என்றுங்கூறினார்.

[கட்டளைக்கலிப்பா]

இல்லையென்பதிலைமையார்மருங்கிலை—எவ்வறங்களுமுண்டோர்மருங்கிலை
கொல்லுகின்றதெழுதருங்கூற்றமே—கூறுமாற்றமெழுதருங்கூற்றமே [மே
வில்லுமேறிடுகாணும்பொன்னுகமே— விடுகணைக்குண்டு நாணும்பொன்னுக
மல்லன்மார்பின்மணி முத்தமென்பதே—வாசமையார்க்கவிமுத்தமென்பதே

இ-ள். ஐயர்கு—இறைவர்க்கு, இல்லைஇல்லைஎன்பது ஓர்மருங்குஇல்ஏ—இல்லைஇல்லையென்பதை யாராயுமிடையையுடைய இறைவியாராலே, எ அறங்கள்உம் ஓர்மருங்கில்ஏ உண்டு—முப்பத்திரண்டு தருமங்களு மொருபாகத்திலேயுண்டு, கொல்லுகின்றது எழுதரும்கூற்றம்ஏ—கொல்லுதறொழில்மா

ர்க்கண்டேயருமிர்கவர ஏழுந்தஇயமனையே, கூறும்மாறமம ஏழதருமகூற்றம் ஏ—அவர்கூறியருளுந் திருவார்த்தை யெழுதற்கரியவேதமாம், வில்உம்பொன் நாகம்ஏ—வில்லும்மேருமலையே, ஏற்றிடும்நாண்உம் பொன்நாகம்ஏ—ஏறும் நாணும் அழகியஆதிசேடனே, விடசேணைகருநாணும் பொன்ஆகம் உண்டு— எய்தஇருமாலாகிய அம்புக்கு நாணாகக்கூறுமிலக்குமிவகிக்கு மார்பமுண்டு, மல் லமாபுஇல மணிமுத்தம் என்பது ஏ - வளமையையுடைய மாபிலவணியுமு தது வடமெழும்டே, வாசம் அலிமுத்தம் என்பது ஏ—வாசஞ்செய்யுமிடம்கா கயென்றதே.

இடைபிலலையென்று பெண்களுக்குக் [illegible] வழக்காதலால் இல்லையெ ன்பதிலை யோமருங்கிலே யென்றார் [illegible] மருங்கு [illegible] னைதொனகநிலைக் கள ததுப்பிறக்க அன்மொழிதொனகநிலைத்தொடர் இல்லை தப்பொருளில்வந்த [illegible] செய்யுளாதலால் [illegible] மாறிவந்தது. இறைவிமுப்பத்திர [illegible]மும் ஆன்மசோடிகள்பொருட்டுவளாதலால் [illegible]ங்களுமுண் டோர் மருங்கிலேயென்றார். (அகூ)

கலிவிருத்தம்.

எனபணிக்கும்பணியெ [illegible]
தென்பணிகரும்பணி [illegible]
என்பணிக்கும்பணியாயி [illegible]
என்பணிக்குமின்பாயகி [illegible]

இ - ள். பணிக்குஉம் இன்பு [illegible] அவிலேசாகு—[illegible]ப்பரணத்திறகு மகிழகூரும்விசுவநாதருக்கு, என்பு அணிகுஉம் பணி [illegible]ருந்ததுஎன்— (அச்சர்ப்பாபரணம்) எனும்பாய ஆபரணத்திறு மோராபரணமாயிருந்ததை பாராயாது, என்பணிக்கு உம்பணிஎன்ப [illegible]போது— அடியேன்பணிவி டைக்கும் அருளாயென்று [illegible]யிராதகாலத்தில், எனா—யாது, பணி மேக்கு திக்குபணிக்கும் என்றார்—(யாவரும்) வணங்கும்உயர்ந்த இடமாகிய [illegible]ரூப்பியத்தையருள்வோ மென்றருளினர்.

பணிததல்அருள்செய்தல் பணியென்பதில்முன்னது டணிக்கப்படுவது என்னும்பொருள்மேலநிற்றலால் செயபடுபொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதி யாடுபுணர்ந்து குன்றியதொழிற்பெயர் பின்னது ஆய்விகுதி புணர்ந்துகுன் றிய முன்னிலையேவ லொருமையனைமுறு திக்குஇடம் மேக்குஉயர்ச்சி [illegible]ரூப்பியத்தை யருளுவாராயில் எலும்பாபரணமுஞ் சாப்பாபரணமும் வாய் [illegible]குமேயென்பார் என்பணிகும பணியாயிருந்ததோஎன்றார். ஒன் [illegible]திமறைத் தன்மையொருமை வினைமுற்றெச்சம். (கூ0)

[நேரிசைவெண்பா]

கேயூரமூரகளிளரதோளகிலேசா
மாயூரமூருமொருமைகதற்குத்—தூரும்
ஆவ்வேலையீந்தாடி [illegible]த்தொழும்புசெய்தொழுகும்
ஆவ்வேலையீந்தாரெமக்கு.

இ - ள் கேயூரம்ஊர—வாகுவலயம் [illegible]ச் [illegible]தவ [illegible], கிளரதோள்

அகிலேசர் —விளங்குந்தோளையடைய சுவுநாதர், மாயூரம ஊரும் ஒருமைந் தற்கு—மயிலூர்தியையடைந்த மொருபதகிரர ாகிய இளையபிள்ளையார்க்கு, சீலரும் அவிலைந்த ா - சீபபரர்ந அந்ரிவ ாபன ையைந தந்தருளினா, அடி தொழும்புசெயது ஒழுகும்இவலை எமகுரு நதார்—தமது திருவடிக்குத் தொண்டுசெய்து நடக்குமிந்தவேலையை யெமகுருந்தந்தருளினா

அடித்தொழும்பு என்றதற்குச் சிறுதொண்டு எனபபொருளகொள்ளுந லுமொன்று ஊரன்றகுறியபால பாம்புஎனபபொருள்கொணடாம். (கூக)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம]

தலைவன் சிறைபபுறமாகப்பாங்கிகூறல.

குருகைவிடுத்தாளெனக்குறிகூறுய்சுகத்தைவிடுத்தாளென்
றருகுவள நஞ்சுகமேசெனறறையாய்நிறைநீரதெரிந்துபால்
பருகுமனமேயனம்விடுதலடி சென்றுரையாயடிவருளத
துருகுபசும்பொன்மதிறகாசியுடையார்வரித்தோலுடையார்க்கே.

இ - ள். படவாஉளதது — நறவிளரியத்தையும், உருகுபசும்பொன் மதிலகாசியுடையா வரிதோலுடையா ரு— உ ா நிறற பசியபொன்னு லமைநத மதில்சூழந்த காசிப்பதியையமுல ா ரும்வரியமைந்த புலித்தோலையாடையாகவுடையவருமாகியசிவ ா ருகுருகு நகேகுருகுஜவிடுத்தாள் என னகூறும் — நாரையேவளையலைவிடு ா ா ா ல் ரு சொல்லாய், அருகுவளரும்சுகம் ஏசென்று சுகத்தைவிடுததாளென்று அறையாய — பககத்திற பஞ்சாரத்தில் வளரும கிளியே நீபோய்என் ரலைவிசுகரதை விடுதனனென்றுகூறும், நிறை நீர்தெரிந்துபால் பருகும் அன்னமேஅனம்விடுத்தபடி சென்றுஉரையாய—கலந்துநிறைந்த நீரைப்பிரித்துப் பாலைபபருகும் அனனமே உண்டியைவிடுத்த வகையைச சென்றுகூறும் (கூஉ)

[இது மது

உடுத்தகலையுமேகலையுமொழுகும்பணியும்விரும்பணியும்
தொடுத்தவளையுங்கைவளையுந் துறந்தாளாவிதுறந்தாலும
அடுத்ததுமதுபரந்தாமமதனுலிதழிபபரந்தாமம்
விடுத்துவிடுவாளலளெனபபோயவிளம்பீர்காசிவேதியாக்கே.

இ - ள் உடுத்தகலை உம் மேகலை உம் ஒழுகுமபணி உம விரும்பு அணி உம்—உடுத்த ஆடையையும் மேகலாபரணததையும் நடக்குந்தொழிலையும விருமபும் ஆபரணத்தையும், தொடுத்தவளை உம் கைவளையும் துறந்தாள்—தொடுத்தகங்கணததையும் கைவளையலையுமவிட்ட வென்றலைல், ஆவிதுறந்தாலும் உமதுபரந்தாமம் அடுததது—பிராணனைக் கைவிடடாலும் உமதுசாரூப்பியம் வரும், அதனுல் இதழிபரம்தாமம் விடுத்துவிடுவாள் அல்லள் என்னபோய் காசிவேதியர்க்கு விளம்பீர்—அதனுல் மேலாகிய சொன்றைமாலையை விட்டு விடுவாளலலளென்று நீங்களசென்று காசிபபதியிலெழுந்தருளிய அந்தணாக் ருச்சொல்லுவீர

துறந்தாலும் எனபதன் உம்மை ஐயப்பொருட்டு துணிவுபற்றி யெகிா காலததாறகூறுது அடுத்ததென இறந்தகாலததாறகூறியது காலவழுவமைதி

வளம்பீ என்றது நாளாமுதலியவைகளை நாளகி அயன் முதலியதேவர்களுக்கு அந்தணராதலால் வேதியர் என்றார் (கூரு)

[நேரிசைவெண்பா]

வேதத்துரகாவிரகாசிலேசர்
பாதத்துரகப்பரிபுரத்தார்—நாதரிவர்
சேவடிக்கண்டாரிரும்பிழைத்துத்தென்புலத்தார்
காவடிக்கண்டாரோகுலைந்து

இ-ள் வேதம் நுரகா—வேதமிகுதியாகவடையவரும், விரகா—பேரறிவுடையவரும், அகிலேசா—விசுவேசரும், பாதத்து உரகம் பரிபுரத்தார்—திருவடியில்பாம்பாகிய பெரும்பிழையுடையவரும், நாதர் இவர்—இறைவருமாகிய இவரது, சேவடிக்கு அண்டாரு—செவந்த திருவடி கீழிடைக்கலமாகவடையாதவரோ, திரும்பிழைத்து குலைந்து தென்புலத்தார் கோ அடிகண்டாரு—தமதுவன்மை சுப்பிநடுங்கித் தென்புலத்தராக்கு அரசனாகிய இயமனடிக்கும் அடியைக்கண்டவரோவா

சாவக்கியமென்பார் விரகா வாறோ (கூச)

கட்டளைக்கலித்துறை.]

தலைவன்சிறைபபுறமாகப பாங்கியமியாள போன்றுசூழல
குலைவளைக்கும்பழுக்காயமுழுதுதந்துகொழுங்கமுகின்
தலைவளைக்கும்பொழிற்காசிப்பிரானடங்கிக்காட்டுபைமபொன்
மலைவளைக்கும்புயத்தாண்மையென்னுந்தெய்வளைந்துகழைச
சிலைவளைத்துதன்படைவீடமாக்களைந்துசெய்திடினே.

இ-ள் தெய்வளைந்து கழைசிலைவளைத்து தன்படைவீடு அமாக்களம் செய்திடின்—பகைவனாகிய மன்மதனசூழ்ந்து கரும்புவில்லை வளைத்து இறைவன்படைவீடாகிய காசியைப் போர்க்களமாகசசெய்தால், குலைவளைக்கும்பழுக்காய் முழுத்தாறுகொழுங்கமுகின் தலைவளைக்கும் பொழில் காசிபிரான்—குலைதள்ளிய பழுக்காயநிறைந்த முழுத்தாறுகள்கொழுவிய கமுகினது தலை வளையசசெய்யும் காசியிலெழுந்தருளிய விறைவரது, தடகோடு பைம்பொன் மலைவளைக்கும் புயத்து ஆண்மை என் ஆம்—பெரிய கிகரத்தையுடைய பசிய பொன்மலையை வில்லாகவளைக்கும்புயத்தினது ஆண்மை யென்னபயன்படும்

தெய் பனபாகுபெயராய்ப பகைவரமேலநின்றது (கூரு)

[சந்தத் தாழிசை]

வளைவு கடாதல்

ஆடமருங்கினினமருங்கிலாதவள்குடியிருககவுமுடியிலவே
நிவளொருதத்தியையிருதநிவைததுமதிமோகமோசினிரூபமாய்
சடமிடிங்கிவள்மேலும்வைத்துளநயன்தொராபின்னேபயந்தநீர்
நங்குலதிருவைமருவினின்றுபிறாநாவளைக்கவிட மாகுமோ
குடமுடைந்ததெனவானினைங்கணமடிமடைதிறந்துபொழிபாலொடுங
கொழுமடற்பொதியவிழ்ந்துகைதைசொரிசோறுமிட்டணிதிரைகையால்

கடல்வயிற்றினைநிரப்புகின்றகரகங்கைகுண்டகழியாநெடு
ககனநீள்குடுமிமதில்களேழுடையகாசிமேவுமநிலேசரே.

இ - ள். ஆன் இனங்கள் குடம் உடைந்தது என்னமடி மடைதிறந்து பொழி பாலொடு உம்—பசுவின்கூட்டங்கள் குடமுடைந்ததுபோலமடியாகிய மடையைத்திறந்துசொரியுமபாலோடும், கைதைசொழுமடல் பொதி அவிழ்ந்துசொரிசோறும் அணிதிரைகையால்இட்டு—தாழையினதுகொழுவியமடலாகியபொதிவாய்விரிந்துகொட்டுஞ் சோற்றையும தன்தமுகியஅலையாகியகையால்படைத்து, கடல்வயிற்றினை நிரப்புகின்ற கரகங்கைகுண்டு அகழியாக—சமுத்திரத்தின்வயிற்றினை நிரப்பாநின்ற தெய்வகங்கையேயாழ்ந்த வடியாக, நெடுங்ககனம்நீள்குடுமிமதில்கள் ஏழுடையகாசிமேவும்அநிலேசரே—நெடிய விண்ணுலகுமட்டுநீண்ட சிகரத்தைவாயந்த ஏழுமதில்களையுடைய காசியிலெழுந்தருளியவிசுவேசரே, மருங்குஇலாதவள் இடமருங்குஇன்இல் குடி இருக்க உம்—இடையில்லாத இறைவியார் இடப்பாகத்திற பிரியாதுகுடியிருக்கவும், முடிஇல் இவள்வேறுஒருத்தியை இருத்திவைத்ததுஉம்—சடாமுடியில் இவ்விறைவியாளையன்றிக் கங்காதேவியாகிய வேறொருபெண்ணைநிலையாகவைத்தும், அதிமோகம் மோகினிரூபம் ஆய் இங்குஇடம் இடும் இவள்மேலும உளம் வைத்துநயந்து ஓர்பிள்ளை பயந்தநீர் — அதிக மோகத்தோடு மோகினிரூபம் ஆய்நடிக்கு மித்திருமாலாகிய பெண்மேலும் மனம்வைத்துவிரும்பியையனொன்னு மொருபிள்ளையைப்பெற்றநீர், நமகுலம் திருவைமருவின் இன்று பிறர் நாவளைக்க இடம் ஆகுமோ—நமது குலத்திற்றோன்றிய இலக்குமியையொத்த என்தலைவியை வரைந்தால இப்போது அயலார்பழிதூற்ற இடமாகுமா ஆகாது என்றபடி)

சிவபிரானுனனுஞையால மோகுனிவடிவங்கொண்டு பின்சென்ற திருமால்தேவதாருவநமுனிவா மநிலையைக கெடுத்து வந்ததிருமால் அப்பெருமானுமிட்சாடண திருவுருவக்கண்டு ஜயனுரைபெறமையால் நயந்தொர்பிள்ளை பயந்தநீர் என்றார். அடங்காக் காமமுடையாயென்பாள் இவவாறுகூறினுள்.)

மடக்கு, பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இரங்கல்

சரியோடொழுகுங்கரவளையே—சரக்கோடொழுகுங்கரவளையே
தையற்கனமேதீவிடமே—தவழுங்கனமேதீவிடமே
சொரிவதடங்காக்கணணீரோ—துளிக்குந்தடங்காக்கண்ணீரே
துயரேவதிதனந்தினமே—சூரற்கழுத்தினந்தினமே
கருகிப்புலர்ந்தநாவாயே—கரைவந்திழியுநாவாயே.
கண்களுறங்காகழுநீரோ—கடலேகழியேகழுநீரோ
அரிவையிவளுக்குருகீரோ—அனத்தோடறங்குங்குருகீரோ
அளியாரிதழிவநத்தாரோ—அருளாநந்தவநத்தாரோ.

இ - ள். சரக்கு ஓடு ஒழுகும்கரவளையே—சரக்கொடு கடலிற்செல்லும படவே, கரம்வளைசரி ஓடு ஒழுகும் — கைவளையானது காற்சரியோடுகழலா

நிற்கும், தவமும்கனம் ஏதிவு இடம் ஏ—தவமாகின்றமேகமே தீவுகளே, தை யற்கு அன்னம் நீவிடம் ஏ—என்தலைவிக்கு உண்டிகொடியநஞ்சே, தடகாது ளிக்கும் கள் நீர் ஏ—பெரிய இளஞ்சோலை துளிக்கும்மதுவே, கண்சொரிவது அடங்காதநீரோ—கண்கள்சொரிவதுஅடங்காதநீர்ப்பெருக்கையே, சூரல்கமுத் தின்நந்துஇனம்ஏ—பிரம்புடோலத்திரண்டகமுத்தினையுடையசங்குகளே, நம் தினம் துயர்வதிதலே—நமதுநாளெல்லாந் துன்பத்தோடிருத்தலே, கரைவந் து இழியும் நாவாய் ஏ—துறையில்வந்திறங்குமரக்கலங்களே, நாவாய்கருகி புலர்ந்த—நாவும் வாயும் கருகிப்புலர்ந்தன, கடலேகழியேகமுநீர்ஏ—கடலே கழியேசுவேனையே, கண்கள்உறங்காகமுநீர்—கண்கள் தனத்தைக் கழுவுநீரோ டு நித்திரைசெய்யா, அனத்துஓடுஉறங்கும் குருகீரோ—அன்னத்தோடு துயில் கூரும்நாரைகளே, அரிவை இவளுக்கு உருகீர்—என்தலைவியாகிய இவளுக் குமனமுருகுவீர், அருள் ஆநந்தவநத்தார்—கருணையையுடைய காசிப்பதியி லுள்ள இறைவர், இதழிவநம் தார்அளித்தார் — கொன்றைமலரால்மைந்த அழகிய மாலையைத்தந்தருளார்.

பொருண்மேற் பிரிந்த தலைமகன் வருதலைநாங்கி நெய்தனிலத்திலிருந் து இரங்குதலால் நெய்தனிலத்துள்ள பொருள்களைக் கூறினள் சரியாவது பொன்னாற்பின்னிய வடம் காற்பெருவிரலின் மோதிரத்தோடும் சிலம்போடு மிடையிற்பூட்டுளது. சரியெனினும் பரியகமெனினுமொக்கும். கரவளைப டவிலொருவகை.

[எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.]

வனத்தினுமொர்பொற்பொதுமுகப்பிணநினைப்பவர்மனத்தினுநடித்தருள் செய்வார், சினக்கயல்விழிக்கடை கருக்கொள்கருணைக்கொடி தினைத்தமருமத் தர்தமதுதிடமாம், நனைக்கமல நெக்குடைதரக்குடைதுறைச்சுர நதிக்கரையின் முட்டைகொலெனுக், கனத்தபருமுத்தினை யணைத்தனமினத்தொடுகளிக்கும விமுத்தநகர்கருநீரே.

இ-ள். வனத்தின் உம் ஓர்பொன்பொதுமுகப்பின் உம் நினைப்பவர்மன த்தின்உம்நடித்து அருள்செய்வார்—ஆநந்தவனமாகிய காசியிலும் ஒப்பில்லாத பொன்னம்பலத்திலும்தம்மைநினைக்கும்அடியவரிதயத்திலுமாநந்தநடனஞ்செ ய்பவரும், சினம்கயல்விழிகடை கருணை கருகொள்கொடி தினைத்தமருமத்தர் தமதுஇடம்ஆம்—கோபத்தையுடையகயல்போன்றகடைக்கண்களில்கிருபை யைச்சூற்கொண்ட பூங்கொடிபோன்ற விசாலாட்சியார்இன்பநுகருந்திருமார் பையுடையவருமாகிய இறைவரது இடமாகிய, கமல நனைநெக்குஉடைதரகு டைதுறைசுரந்திகையில்—தாமரையரும்புகள்நெகிழ வண்டுகள் மூக்காற்கி ளறும்துறையையுடையகங்கைநதியின் கரையில், முட்டைகொல் என்னுகன த்தபருமுத்தினைஅணைத்து அன்னம் இனத்தொடுகளிக்கும் அவிமுத்தநகர் கருநீர்—முட்டையென்றுகனத்த பருத்தமுத்தத்தையணைத்து அன்னமானது தமது இனத்தோடுகளிக்குங்காசித் திருநகரையென்றுஞ் சிந்திப்பீர் (கருதிய துவாய்க்கு ம்என்றபடி.)

இதுவும் மயக்கவணி (கூஅ)

இதுவுமது.

[அலைவன் சிறைப்புறமாகப்பாங்கிகூறல்.]

கருமுகில்வெளுப்பவறவிருளுமளகத்தினிவள்கதிர்முலைமுகட்டணையவணைமீதே, வருகிலரெனிற்செவியிலொருமொழிசொல்லச்சமையம் வருகெனவழைக்கிலுடன்வருவார்காண், சுரநதிசுருட்டும் விரிதிரைகளொரு முத்திமகடுணைமுலைதினைக்கு மவர்மணநாளின், முரசொடுமுழக்கு குடமுழவெனவிரைக்கவளைமுரலுமவிமுத்தநகருடையாரே.

இ-ள் கருமுகில்வெளுப்ப அறஇருளும் அளகத்தின் இவள் கதிர்முலைமுகடு அணைய— சூழ்கொண்ட மேகம் நாணி வெண்ணிறமடைய மிகவுமிருண்ட கூந்தலையுடைய இத்தலைவியின் விளக்கம் வாய்ந்த முலைச்சிகரத்தைச் சேர, அணைமீது ஏவருமிலா என்னில் செவியில் ஒருமொழிசொல்அ சமையம்வருக என்ன அழைக்கில—சயனத்தின் மேலே வாராராயில்ஒருமொழியைக்கூறுமச்சமையத்தில் வரக்கடவீரென்று அழைத்தால், சுரநதிசுருட்டும் விரிதிரைகள்— கங்காநதியின் மடங்கிவரும் பரந்த அலைகள், ஒருமுத்திமகள்துணைமுலை திளக்குமவா மணநாளில் — ஒருமுத்தியாகிய பெண்ணினது இரண்டுதனங்களினின்பத்தை நுகரும் அடியவர கல்யாணநாளில், முரசுஒடு முழக்கு குடம் முழவுஎன்ன இரைக்க — முரசத்தோடு ஒலிக்காநின்ற குடமுழாவைப்போலஒலிக்க, வளைமுரலும் அவிமுத்தநகர் உடையார்உடன்வருவார்-சங்குகள் ஒலிககுங் காசித்திருநகரையுடைய விறைவர்உடனே வருவார் (போய்த்தோழி கூறுய் என்றபடி)

அடியவர்சாரூப்பிய முத்திப்பெண்ணைப் புணரும் கல்யாண நாளிலொலிக்கும்வாச்சியம போல் அலைகளொலிககுமெனக்கொள்க. (கூகூ)

[நேரிசையாசிரியப்பா]

உடைதிரைக்கங்கைநெடுநதித்துறையின்— வடமபுரியென்னவாங்கிடம்புரிதிங்கள், வெள்ளிவீழ்ன்னவிரிநிலாப்பரப்பும்—பொன்வீழ்ன்னபுரிசடைக்கடவுள், முடவுப்படததகடவுட்பைம்பூண்—கறங்கெனச்சுழலுங்காலவிசைக்காறரு,துமிழ்தருகுருதிதிரடெறித்தாங்குத் -தசைதொறுந்தெறித்த திரண்மணிக்குலங்கள், வானேறுகடுபபவெரி நிறருககலும் — கையெடுத்தெண்டிசைக்களிறும்வீறிடத்—தெய்வ நாடகஞ்செய்வைதிகககூத்தன்—வரைபகப்பாயுமவாநரகுழாத்தொரு—கருமுகமந்தி கால்விசைத்தெழுந்து—பழுக்காய்க்கமுகின் விழுக்குலைபறித்துப், படாரருதோற்றஞ் சுடரோன்செம்மல்— தசமுகத்தொருவன்றிரண்முடிபிடுங்கி, விசையிறபாய்நதெனவிம்மிதம்விளைக்கும்—தடமலாப்படப்பைத்தண்டமிழ்க்காசிக, கடிநகா புரக்குங்கண்ணுதற்செல்வன் —வேம்புங்கடுவுந்தேம்பிழியாகச், செஞ்செவிகைப்ப யான்றெரித்தசின்மொழி—அஞ்செவிமடுத்தாங்கருளினனதனால், வேத்தவைவியப்பவிளைத்தேன்பிலும்—தேத்தமிழ்தெளிக்குஞ்செந்நாப்புலவீர், மண்மகள்கவிகைத்தண்ணிழறனுஞ்சப்—புரவுபூண்டிந் திரதிருவொடும்பொலிந்து, முடிவினுமுடியாமுநலங்கொடுக்கும்—செந்நெறிவினவுதிராயினின்னிசைப், பாத்தொடுத்தடுத்தபரஞ்சுடரை—நாத்தழும்பிருக்கவேத்துமினீரோ.

இ - ள உடைதிரைகங்கை நெடுந்திதுறையின் வலமபுரிஎன்ன—உடைந்தஅலைகளையுடைய கங்கையாகிய நெடியநதியின்றுறையிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கைப்போல, ஆங்குஇடம்புரி திங்கள் வெள்ளிவீழ அன்னவிரிநிலா பாய்ப்பும்பொன்வீழ அன்னபுரிசடை கடவுள்—அக்கங்கையைத் தனக்கிடமாகவிருமபுயசந்திரன்வெண்பொன்விழுதைப்போல வரிநிலவைப்பரப்புஞ்செம்பொன் விழுதையொத்த முடியமைந்த சடாமுடியையுடைய தேவதேவனும், முடிவுத்த கடவுள் மடமாதுண் —மடமகளிடத்தையுடைய தானணிந்த தெய்வுந்தன்மைவாய்ந்த பகிரப்பரணம், தீங்குஎன்ன சூழலும்கால்ஊசிக்கு ஆற்றாது—காற்றுவிடாமல் சுழலுங்காலத்தில் வேகத்தினிற்காற்றுமல், உயிழதருகுருதி திரள்தெறித்தால் மங்கு—உயிர்ஊறும் சிறிதுதிரட்டியைச்சிந்தினாற்போல, திசைதொறும் தெறித்ததிரளமணி குலங்கள் - திசைகள் தோறுந்தெறித்த திரண்ட இரத்தினக்கட்டிகள், வாரேறுகடுப்ப வெரிந்இல்தாக்கலும்—இடியேற்றையொப்பக்கம்முதுகின்மேல்மாக்கு எண்திசைகளிறுஉம்கையெடுத்துவீசி—எட்டுதிக்கிலுள்ள யானைகளுங்கையைமேலேதூக்கியலற,தெய்வநாடகமசெய்வைகுகந்தன்—தெய்வத்தன்மையையுடையபவுரிக்கூத்தைநடசயயுமவேதசம்பந்தரானதிருக்கூத்தனையவரும்,வரைபகபாயும்வாநரக்குழாத்து —மலைபிளவுபடப் பாயுங்குரங்கின் கூட்டத்தில், ஒருகருமுகமந்தி காலவிசைதுவழுக்கடமுக்காய சமுன்விழுக்குலைபறித்து படாதருதோற்றம்—ஒருகரியமுகத்தையுடைய பெண்குரங்கு காலவிசைகொண்டெழுந்து பழுக்காய்நிலைபாதாமுன்னது பெரியகுலையைகொத்தோடு பறித்ததுச்செல்லுங்காட்சி, சுடரான்செம்மல தடமுகந்துஒருவன் திரள்முடிபிடுங்கி விசையில்பாய்ந்த ல என்னவமமிதம் விளைக்கும் தடமலர் படபடையை தனடலை காசிகடிநகர்புரக்கும் கணணுதல்செல்வன்— சூரியன்பத்தரனாகிய சுகிரீபன் பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணனது திரண்டகிரீடங்களைப்பறித்துவிசையோடு பாய்ந்தாற்போல வதிசயத்தைவிளைக்கும் தடாகங்களையு மலர்களையுமுடைய மருதநிலம் புரதத்திலுதுசோலைசூழ்ந்த காசியென்னுங்காவல் பூண்டநகரினைபபாதுகாக்கு நெற்றிக்கண்ணை புடைய செலவருமாகியஇறைவர், வேம்பூஉம்கடுஉம தேம்பிழிஆக — வேம்பும் லஷமுமினியதேனாக, செம்செவிகைப்பயான் தெரித்தநிலமொழி அஞ்செவிமடுத்து ஆங்குஅளித்தனன் — மாணிக்கக்குண்டலத்தையணிந்த திருச்செவிகளைப் பேறச்சிறியேன் பாடியபருப்பொருளமைந்தசொல்லாலமைந்த பாடலையத்திருச்செவியுள்நிறைத்து அப்பொழுதே கருதியதைக் கொடுத்தருளினர், அன்னஆல்மேவந்து அவைவியபப விரைதேனபிலகும் மேனைவிழுதெனிக்கும் செநநாபுலவீர் — அரசசபையிலுள்ளோரதுசிறபிகக மனமிகக நவரசஞ்சிந்தும்னிய செய்யுள்களைப்பாடுஞ்செவப்பேறிய நாவையுடையவர்களே, மண்மகள்கவிகை தணநிழல் துஞ்சபுரவுமுண்டு—(இம்மையில் பூதேவியவளக் குடையின் தண்ணிய நிழலில்துயில்கூர நிலவுலகையோம்பி, நுந்திரதிருவொடுஉம பொலிந்து—இந்திரசெல்வத்தோடுமவிளங்கி, முடிவின்உம் முடியாதமுழுநலமாகொடுக்கும் செம்மை நெறிவினவுதிர்ஆயின்—(மறுமையில்)ஊழியிலுமழியாத பேரின்பத்தைத் தந்

தருளும் நன்னெறியைவ்வையாஞல், இன்இசைபாதொடுத்து—இனியஇசையமைந்த செய்யுளைத்தொடுத்து, அடுத்தபாஞ்சுடனா நாதமும்புஇருக்கஏத்துமின்—(அடியவர்க்குஅருள) அடுத்தருளும்அவ்விறைவனை நீங்கள்நாவில்தமும்பேறவாழ்த்துங்கள் (கூறியவண்ணங்கைகூடும்என்றபடி)

சடையிலணிந்த கங்கையென்பதுதோன்ற ஆங்கிடம்புரிதிங்கள்எனவும், கறங்கெனச் சுழலும்பவுரிக்கூத்தென்பது தோன்றக்கறங்கெனச் சுழல்கால் எனவும்,ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்திரு நடனமென்பதுதோன்ற வைதிகக்கூத்தன்எனவும்,வேம்பினும்விடத்தினுமிக்கைகைப்புடைய தென்பதுதோன்றத் தேம்பிழியாகவெனவுங்கூறினர். வேந்தவை வேத்தவை வலித்தல்விகாரம். கலிங்கம் அந்தாதிமுதலியன நூல்முகத்துள்ள முதலசை அந்நூல்களினிறுதியில் வரத்தொடுப்பதுமுறையாதலால்நீர்கொண்டஎனமுதலிலெடுத்து இறுதியில்ஏத்துமினீரேயென்றார். (கஙு)

முற்றுப்பெற்றது.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
ரு	கக	பலிக்கலனே	அணிகலனே
ஷ	உச	றுரிவது	றிரிவது
சு	ரூ	கம்மை	கம்பை
அ	சு	கூறுதலொ	கூறுதலுமொ
கூ	ரூகூ	தருட்டை	தட்டை
கசு	சு	முடிச்சுவடு	முலைச்சுவடு
கஅ	கக	ரொன்றை	ரொன்றே
ரஉ	உஅ	நிழல்வாய்ந்த	நிழல்வாய்ந்தவாழை
ருரு	ரு	உயிரொன்றை	நாணமொன்றை
ருஅ	எ	ஒழித்து	ஒளித்து
சுச	உச	வந்ததிருமால்	வந்து

குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம்

பாண்டிநாட்டில் சிறந்தோங்கும் ஸ்ரீவைகுண்டமென்னுந் திருநகரில்லே ளாளாமரபில் அவதரித்துக் குமரகுருபரர் என்னத்தேக நாமம்பூண்டு ஐந்துவயதாகுமளவும் மூங்கையாயிருந்தலைத் தாய்தந்தையாகண்ணுற்றுமிக்க கவலை கூர்ந்து தருக்கேந்தூர்முருகக்கடவுள் திருவடிக்கீழ்ச் சாண்புகுவித்தனர், அவர் திருவருளால் வாய்திருந்திச் சகலகலையும் ஓதாதுணர்ந்து திருச்செந்தூர்க்கலிவெண்பா, வெள்ளைக்கிழத்தி மாலை, மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ் பாடியருளித் திக்குவிசயங்கொள்ள வெழுந்தருளுங் காலையில், அங்கயற்கண்ணம்மையார் அப்போது அரசு செய்திருந்த திருமலைநாயகனவலெழுந்தருளி நமதன்பன் எம்மேற் பிள்ளைத்தமிழொன்று செய்து இம்மதுரையிலிருக்கின்றனன் அவனையுபசரித்து நம்மேற்பாடிய பிரபந்தத்தை நின்னவகளுடலரங்கேற்றுவிப்பாயென்றருளி மறைந்தருளினள், அரசன் விழித்தெழுந்து பேரானந்தமடைந்து அவளாயெதிர்கொண்டுபசரித்துப் பிரபந்தவகைகளதில் அரங்கேற்றஞ் செய்விக்குங்காலையில் "அம்பிள்ளைத்தமிழில்" "மதுரைநாதர் நாமகள் தாலோதாலேலோ" எனவருபிரபந்தில் அவ்வரசன் மகிழ்கூர்ந்து புயம்விம்மிப் புளகிக்க இறுகக்கழுவித் தமதலைகளதிற் கலந்தவசிகக் குறையிரந்து ஓர்நாள் தாதுசாலையிற்போடும் பொன்னுணவத்தில் என்னழுத்தினை யிடலாமென்று தமது பரிசாரியத்தில் சமபிரதியாயிருந்த பிள்ளைப்பெருமானையநகரா நேர்கிலினவக் கருடமுத்திரை யிடலாமென்று கூறினர், அதுகேட்டு அவ்வரசர் குமரகுருபரசுவாமிகளென்னவக் கவாபொருள்படக் கருட விலச்சனையிட்டால் வாடமிடும் வடையிலச்சனையிட்டாற் "பாய்நீநேறும்" என்றருளினர், அவ்வாறே முத்திரித்து பரிசரித்து வருங்கால் சுவாமிகள் மதுரைக்கலம்பகம் அரளிசெய்து அங்குநின்றெழுந்தருளுங்காலையில் அங்கயற்கண்ணம்மையார் காட்சிதந்து புள்ளிருக்கும்வேளூர் "இளையபிள்ளையார்" மேல் ஒருபிரபந்தஞ்செய்து அவ்வூருநின்வாகுத்தடைபடுமோ அங்குள்ளமூர்த்தியே நின் பிரக்குருமூர்த்தியெனறருளி மறைந்தருளினர், அத்திருள்வசத்தராய அநந்தபாஷ்பப்பெருகுகண்ணுறு புள்ளிருக்கும்வேளூர்க்குச்சென்று இளையபிள்ளையாரிய முருகக்கடவுளை வணங்கி முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் பாடியருளி அங்கு நின்றுஞ் சிதம்பரத்திற்குச்சென்று நடராசபெருமானுடை வணங்கிச் "சிதம்பரஞ்சேய்புட்கோவை, மும்மணிக்கோவை" செய்தருளித் திருவாரூரையடைந்து தியாகேசனை வணங்கி "திருவாரூர்நான்மணிமாலை" திருவாரூருலா செய்தருளி யிடையிலுள்ள பலவிடங்களிலுமுள்ள கல்வியில்வல்லோர் பலராயும்வென்று தருமபுரத்திற்குச்சென்று அக்காலத்துள்ள மடாதிபதிகளாகிய ஸ்ரீமாசிலாமணித் தேசிகரை அடைந்து தமது கலவியின் வன்மையைக்காட்ட, ஞானசிரியரா

கிய அத்தேசிகமூர்த்தி பெரியபுராணம் வருமோவென்று வினவியருள, வரு மென்று தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தை யெடுத்து உபநியாசஞ்செய்து வரும்போது "ஐந்துபேரறிவுங் கண்களைகொள்ள" என்னுமுதனினைப்புடைய திருப்பாசுரத்தில் தடைபட்டது, அம்மையாரருளிய திருவருளைக்கருகி அக்குருமூர்த்தியைவணங்கி ஞானாசாரியர் நீரேயடியேனுக்கு உபதேசித்தருள வேண்டுமெனக்குறையிரந்து நிற்ப, அக்குருமூர்த்திதிருக்கடைக்கணோக்கத்தாலும் பரிசத்தாலு நின்மல மாக்கிச் சிவஞானோபதேசஞ் செய்தருளினர், உபதேசம்பெற்றாரான்ம மீதூரத் திருவடியை வணங்கிப் "பண்டாரமும்மணிக்கோவை" என்னும் ஞானரசமொழுகும் ஒருதிவ்ய பிரபந்தந்தனைக்கூறி திருவடிக்கீழ்ச்சாத்திச் சிவநாமங்குவிசிதனர், அக்குருமூர்த்திக ளவர்க்குச் சங்காபிஷேகஞ்செய்து காசிகருச்சென்று அங்குள்ள தேவாலய விசாரணைசெய்திருக்கவெனக் கட்டளையிட்டருளினர் அகக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு பணிந்து அங்குநின்றும் காசிகருச்சென்று வசித்தருளுங்காலையில், அக்காலத்தங் கரசியல்செய்த நவாபு ஒருவன் இச்சுவாமிகள் மான்மியத்தைக் கேட்டு நாமனுப்புவனாத முடைய சுவாமிக்கு நைவேத்யப்பாரா வென்று தமக்குத் தெரிவித்தவாக்குச் சொல்லியியவ, அவர்கள் வந்துசொன்னதற் கிசைந்ததையவ்வரசன் கேள்வியுற்று மாநிசாதியுண்டிகளை "விசுவநாதர்" சந்நிதிக்கனுப்பக் குமரகுருபரசுவாமிகள் தெரிந்து தம்மனத்தில் புனிதமுடைய பொருளாகுகவெனக் கருதிய அன்றே, யவைகள் மாங்கனிமுதலிய முக்கனிகளாகவும் மல்லிகைமுதலிய மலரானாகவும் சமைந்திருக்க, அவற்றைச் சிவபிரானுக்கு நைவேதனஞ் செய்து அரசனிடத்துக்கு அனுப்பவித்தனர், அரசன் வியப்படைந்து அவர்க்கு மடாலயமுதலியன றறைக கட்டுவித்துச் சிவதருமத்தையோம்பப் பலவுதவியங்களையுஞ் செய்வித்தனன், "காசிக்கலம்பகம்" செய்து திருக்குறளின் கருத்தைச் சுருக்கி "நீதிநெறிவிளக்கம்" என ஒருநீதிநூலையுமுலகினருய்யச் செய்தருளிச சிலநாள் சிவயோகநிட்டையிலிருந்து சிவபெருமானுர் திருவடி நிழலிறகலந்தனர் இவர்காலம நூற்றுமுப்பது வருடத்திற்கு முன். இவர் செய்தருளிய திருப்பிரபந்தங்கள இங்குகாட்டிய பன்னிரண்டுமே.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS 41.